Sfântul apostol Iuda Tadeu sau Levi, ruda Domnului după trup

(19 iunie)

Sfântul Iuda a fost unul dintre cei doisprezece apostoli şi se numea Iuda al lui Iacov adică fratele lui Iacov, ruda Domnului. Era fratele Domnului, de vreme ce era fiul lui Iosif. El mai este numit și Levi sau Tadeu, dar nu trebuie confundat cu Iuda Iscarioteanul, cu apostolul Matei (numit și „Levi”) sau cu apostolul Tadeu din cei șaptezeci. Trimis de către Domnul la propovăduire, avea o credinţă şi o râvnă atât de fierbinţi, încât risipea toată înşelarea şi îi lumina pe cei întunecaţi, răspândind sămânţa Evangheliei în lume. Tradiţia Bisericii ne spune că, după Înălţarea Domnului la cer, Sfântul apostol Iuda a propovăduit Evanghelia, mai întâi în Iudeea, în Galileea şi în Samaria, apoi în cetăţile Arabiei, Siriei şi Mesopotamiei şi mai pe urmă în Edesa. A pătimit moarte mucenicească în Armenia. El este menționat în Evangheliile sinoptice, în Faptele Apostolilor și a scris o epistolă care este parte componentă din Noul Testament.

Este unul dintre sfinții grabnic ajutători și pe care îi prăznuim în această lună (19 iunie) a cărui icoană - singura din București - se află în Biserica Sfântul Dumitru Poștă, un loc cald și primitor.

Index

În această lună (iunie), ziua a nouăsprezecea - Sfântul apostol Iuda, fratele Domnului (Minei) 4
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului 18
Acatistul Sfântului apostol Iuda Tadeu ruda Domnului, grabnic ajutător al celor fără speranță 25
Rugăciune către Sfântul apostol Iuda Tadeu, ruda Domnului 36
Rugăciune către Sfântul apostol Iuda Tadeu 38
Imnografie 40
Epistola sobornicească a Sfântului apostol Iuda 42
orthodoxwiki - Epistola sobornicească a Sfântului apostol Iuda 44
Sfântul Teofilact al Bulgariei - Tâlcuire la Epistola Sfântului apostol Iuda 48
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului apostol Iuda, rudă Domnului după trup 59
Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Iuda, fratele Domnului a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 19 iunie 63
Sinaxar 19 iunie 67
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Iuda, rudenia Domnului; Sfântul cuvios Paisie cel mare 70
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului; Sfântul cuvios Paisie cel mare 72
Proloagele din 19 iunie 73
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida (19 iunie) 80
Pomenirea Sfântului apostol Iuda 80
Pomenirea Sfântului prea cuvios Paisie cel mare 81
Pomenirea Sfântului cuvios Zosima 82
Pomenirea Sfântului Ioan din singurătate 82
Cântare de laudă la Sfântul Paisie cel mare 82
Predică despre răzbunare şi răzbunător 84
Sfântul Teofan Zăvorâtul: „Va fi vai de cei care se poartă printre oameni în chip smintitor” 86
Viața Sfântului apostol Iuda Tadeul 87
Vieţile sfinţilor - Sfântul Iuda - apostol 89
Sfântul Iuda, apostol (sec. I) 91
Novena la Sfântul Iuda Tadeu 93

Scurtă reflecţie la sărbătoare Sfinţilor apostoli Simon Zelotul şi Iuda Tadeu 95
Orthodoxwiki - Apostolul Iuda 100
Hanganu, Ecaterina - Sfântul apostol şi martir Iuda Tadeu. Sfântul cauzelor pierdute şi fără speranţă 105
Armenia: Lancea cu care a fost străpuns Mântuitorul în coastă… 106
Biserica Sfântul Dimitrie - Poştă sau de Jurământ din Bucureşti - Paraclis universitar 109
Sfântul Iuda - Viața 116
„Cea mai veche biserică din București adăpostește o icoană extrem de rară” 118
Sfântul Iuda, ruda Domnului, sărbătorit în Capitală 122
La Biserica „Sfântul Dimitrie - de Jurământ“, mirii îşi pot jura iubire veşnică 125
Icoane 135

În această lună (iunie), ziua a nouăsprezecea - Sfântul apostol Iuda, fratele Domnului (Minei)

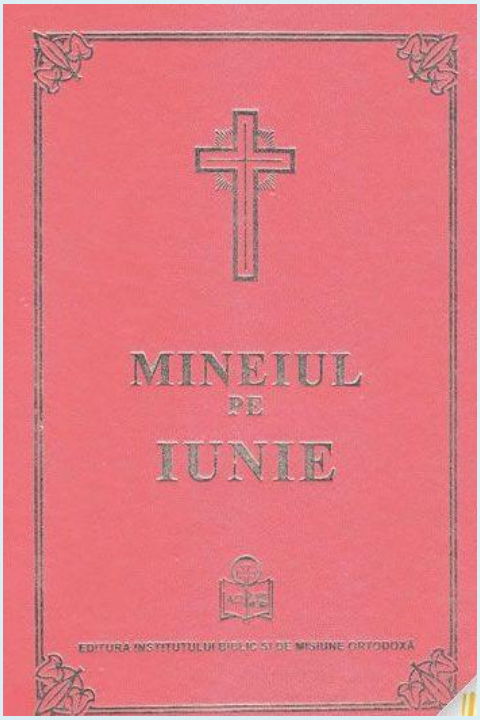

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor...

Iudo fericite, ucenic făcându-te lui Hristos Dumnezeului nostru, celui ce S-a întrupat, de care ca o oaie în mijlocul lupilor cu adevărat te-ai trimis, cu cuvântul tău întorcând păgânătatea lor la buna credinţă, şi la dumnezeiască cunoştinţa Treimii; pentru aceasta pe tine te lăudăm. (de două ori)

Iudo minunate, săgeată te-a trimis, lovind şi de tot pierzând taberele dracilor, şi pe cei răniţi de dânşii vindecându-i, cu darul unuia Dumnezeului nostru, pe care roagă-L, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. (de două ori)

Iudo de Dumnezeu insuflate, raza Soarelui celui ce a strălucit din Fecioară ai fost, şi ai luminat inimile celor bine credincioşi, şi întunericul cel ce se pusese asupra făpturii l-ai gonit. Şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. (de două ori)

Slavă..., glasul al 6-lea

Iudo, fraţii tăi te laudă pe tine, cel ce te-ai arătat frate Cuvântului celui mai-nainte de veci, care a strălucit din Tatăl cel pururea veşnic, şi S-a întrupat negrăit în anii cei mai de pe urmă, din Sfânta Fecioară, şi S-a făcut Om; pe care, apostole cu osârdie roagă-L să dăruiască pace lumii, şi nouă celor ce te cinstim pe tine curăţire de greşeli şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Cine nu te va fericii pe tine Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-Se; din tine Dumnezeu fiind, şi cu firea Om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pe Acela roagă-L curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Luat-ai apostole asupra dracilor tărie şi putere nebiruită, întru numele lui Hristos, pe căpeteniile întunericului acelora a goni, şi ai străbătut pământul, luminând ca un soare, şi toate laturile învăţând, mântuitoarea venire a lui Hristos cea dintâi, mărite, ai propovăduit.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Bunătăţii Lui celei dintâi şi vieţii Lui celei fireşti, şi mai presus îndumnezeite urmând, bărbat bun ai fost după împărtăşire, Iudo, şi frate al Domnului numindu-te pentru bunătatea obiceiurilor tale, şi frumuseţea minţii, al lui Hristos te-ai arătat ucenic de aproape.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Organ bine alcătuit, cu dumnezeiască lucrarea Duhului îndreptat fiind, Iudo apostole, spre chemarea păgânilor tu te-ai încredinţat, la cunoştinţa lui Hristos îndreptându-i cu cuvintele şi cu faptele, şi pe toţi i-ai luminat să mărturisească prea adevărat Dumnezeirea lui Iisus, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 2-lea

De râvnă dumnezeiască fiind plin, apostole Iuda vrednicule de minune, dorind ai dorit pe Dumnezeu Atotputernicul, şi de dumnezeieşti minuni pe tine plin te-a arătat, că minunată râvnă având, prin lucrare obicei ai dobândit. Pentru aceasta mai înalt fiind şi cu cetele cele mai înalte sălăşluindu-te, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult ! Că cine a cunoscut să fi născut Maică fără bărbat, şi să poarte în braţe pe Cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia cel ce S-a născut. Pe care ca pe un prunc prea curată în braţele tale purtându-L, şi îndrăzneală de Maică către Dânsul câştigând, să nu încetezi a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască şi să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul 1: Al lui Hristos frate o Iuda ştiindu-te, şi mucenic tare, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cela ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei-Învierii.

Gavriil zicând ţie: Fecioară, bucură-te! Împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine, slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin naşterea ta.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul....

Troparul apostolului de 2 ori: Al lui Hristos frate o Iuda ştiindu-te, şi mucenic tare, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cela ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei-Învierii

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 2-lea:

Vânat-a neamurile măritul apostol, şi marginile pământului a învăţat, să se închine Ţie, Hristoase Dumnezeule, împreună cu Tatăl şi cu Duhul. Pentru rugăciunile lui întăreşte Biserica Ta, şi credincioşilor le trimite binecuvântarea Ta, unule Milostive şi de oameni Iubitorule. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Firii celei dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi pe tine de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta după datorie pe tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Hristos Soarele dreptăţii, pe tine ca pe o rază te-a trimis, să luminezi tot pământul, apostole mărite Iuda. Pentru aceasta cu dumnezeieştile tale rugăciuni, şi cu dumnezeiască lumina cea neînserată, luminezi pe toţi, care cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti nădejde neruşinată celor ce nădăjduiesc spre tine, una care mai presus de fire ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru. Pe Acela roagă-L cu Sfinţii apostoli, să dea lumii iertare de greşeli, şi nouă tuturor mai-nainte de sfârşit îndreptare vieţii.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele amândouă din Octoih fără mucenicine. Şi al apostolului pe 6.

Canonul apostolului

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Calul şi pe călăreţul în Marea Roşie, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, Hristos i-a scuturat şi pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare de biruinţă.

Tăinuitorule al celor cereşti, Iuda prea înţelepte, ucenice al Mântuitorului, şi părtaşule al vieţii celei adevărate, mişcă-mi limba mea şi cuvântul îndreptează-mi spre lauda ta, fericite.

Trăgând jugul Mântuitorului, apostole, şi brazdă tăind, şi înnoind cu darul, sămânţă ai semănat, şi mult rod ai adus, celui ce te-a chemat, prea fericite.

Slavă...

Pe Cuvântul, cel ce S-a întrupat aflându-L învăţător, şi cu razele Lui, de Dumnezeu văzătorule fiind luminat, a doua lumină te-ai făcut, cu strălucirile celei dintâi, închipuindu-te vrednicule de minuni.

Şi acum..., a Născătoarei

Credinţa numai să spună, iar nu dovedirea minunilor celor mai presus de minte, de Dumnezeu Născătoare prea curată; că pe Dumnezeu Cuvântul cel necuprins, L-ai născut îmbrăcat în omenire.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai înfipt pe nimic pământul cu porunca Ta şi ai ridicat pe cel îngreunat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Înălţatu-s-a bună podoaba ucenicilor lui Hristos mai presus decât toată mărirea; că aceia i-au fost Lui prieteni şi de aproape, şi rudenii şi împreună locuitori, şi tainelor tâlcuitori.

Iudo, fraţii tăi te laudă pe tine, cel ce te-ai arătat frate după lege socotit, al celui ce S-a arătat în trup, al Cuvântului Celui ce a strălucit mai-nainte de veci din Tatăl cel nenăscut şi pururea veşnic.

Slavă...

Omorându-ţi mădularele tale pe pământ, împreună ai locuit cu Hristos viaţa tuturor, prea fericite, şi vestitor al petrecerii celei de viaţă purtătoare, tu ai fost lumii, graiurile vieţii vestind.

Şi acum..., a Născătoarei

Iată tu mai mult decât toate, curată, eşti cu dar dăruită, întrecut-ai cu sfinţenia pe toţi, covârşit-ai toate, şi mai înaltă decât toate puterile cereşti te-ai văzut arătat, Maică lui Dumnezeu fiind.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, apostole al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos, prea înţelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credinţa cea ortodoxă a Domnului, prea fericite, şi tăinuitorule al darului.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Al Stăpânului celui ce S-a născut, şi celui ce frate a fost tuturor celor aleşi, Iudo fericite frate ai fost, şi de Dânsul apostol te-ai trimis în toate marginile prea lăudate, cuvântul credinţei tuturor semănând, şi luminând pe cei ce erau robi vicleanului stăpânitor al lumii, întru întunericul necunoştinţei. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Căzând întru ispite de multe feluri ale vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi văzuţi, de viforul greşelilor mele celor nenumărate sunt cuprins, ci ca la o ajutătoare caldă şi acoperământ al meu, la limanul bunătăţii tale prea curată alerg. Pentru aceasta pe Cel ce S-a întrupat din tine fără sămânţă, roagă-L Preasfântă pentru toţi robii tăi, cei ce te laudă neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, cerşind de la Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină după vrednicie naşterii tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Marele apostol al Domnului, arătării Duhului învrednicindu-se, s-a iubit, şi raza vederii Lui şi frumuseţea a văzut.

Fiind plin de harurile şi de darurile cele date ţie de la Dumnezeu, apostole, la limanul mântuirii îndreptează, pe cei ce te măresc pe tine cu cântări.

Slavă...

Cu puterea cea nebiruită a Preasfântului Duh fiind într-armat, slujitorule al celor negrăite, goneşti duhurile vicleniei cu cuvântul darului.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce ai zămislit negrăit pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, cu totul fără prihană; roagă-L să ne izbăvească pe noi din primejdii, şi sufletească mântuire să dăruiască, celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine mânec şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Părăsind umbrele legii, Chipul adevărului luminat L-ai propovăduit, pe singur Adevărul agonisindu-ţi povăţuitor.

Porunca Cuvântului plinind apostole ai înconjurat toate neamurile, cu învăţăturile tale învăţându-le, şi botezându-le cu chemarea Treimii.

Slavă...

Ca o ploaie cerească, ca nişte rouă de sus, dumnezeiască vestirea ta de Dumnezeu propovăduitorule, uscăciunea mulţimii dumnezeilor a stricat, cu propovăduirea a Unuia Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Omoară-mi patimile mele de Dumnezeu Născătoare, şi sufletul meu cel omorât cu muşcarea păcatului ridică-l, Maica adevăratei învieri.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel stricător de suflet, potoleşte-o, Stăpâne Hristoase şi din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Cu învăţătura privirii la cele de sus, şi cu luminate faptele vieţii, apostole a lui Dumnezeu, fiind strălucit, pe cei din adâncul necunoştinţei i-ai luminat.

Trimiţi tuturor oamenilor cartea ta cea luminată, şi plină de învăţăturile Duhului, de cele sfinte luminătorule prea minunate.

Slavă...

Văzătorul de Dumnezeu ca un Cer oarecarele cuvântător, spune slava lui Dumnezeu, vestind minunile celui ce S-a arătat pentru noi cu trup.

Şi acum..., a Născătoarei

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte-mă de stricăciune, şi tulburarea patimilor mele o potoleşte, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii...

Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat, şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, limbilor ai propovăduit Cuvântul lui Hristos, zicând, ca să creadă întru o Dumnezeire, de unde te-ai şi prea mărit, şi ai primit darul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda întru-tot lăudate.

Icos: Pe propovăduitorul Ortodoxiei cel adevărat, şi pe apărătorul cel cu stăpânire al adevărului, cu vrednicie să-l lăudăm, ca pe cel asemenea lui Hristos şi Mântuitorul; că patimile Lui pe trupul său cu bărbăţie le-a primit, fiind ucenic Cuvântului şi apostol, Iuda întru-tot lăudatul.

Sinaxar

În această lună, în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfântului apostol Iuda.

Stih: Numirea îţi este întreită, întreită şi pătimirea,
Ridicarea, legătura, şi întreita a arcului întinderea.
Iuda întru această lună în a nouăsprezecea zi,
Prin săgeţi se săvârşi.

Acesta la Faptele Apostolilor se numeşte Iuda, iar de Matei şi de Marcu în Evanghelie, Tadeu şi Leveu, frate fiind Domnului nostru Iisus Hristos după trup, şi fiu lui Iosif logodnicului, iar frate bun lui Iacob fratele Domnului, care a trimis la toţi, cea luminătoare şi dogmaticească şi plină de Duhul Sfânt, Epistolă.

Acesta trimis fiind de Hristos ca un frate şi învăţător de taine, încălzindu-se de strălucirile sale ca un cărbune aprins, toată înşelăciunea a ars, şi a luminat pe credincioşi. Că trăgând el jugul Mântuitorului, şi brăzdând şi semănând sămânţa bunei credinţe în toată lumea, multă roadă a adus.

Drept aceea luminând cu învăţătura cuvântului său Mesopotamia, şi limbile cele de lângă hotarele ei, şi propovăduind Evanghelia, a mers la cetatea Edesei, şi la Avgar domnul locului, ca să-l tămăduiască.

După aceea se duse la cetatea Arara, şi spânzurându-se şi săgetându-se de către cei necredincioşi, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Zosima.

Stih: Veşnică viaţă Zosima a aflat.
Căci pentru asemenea viaţă, la moarte de sabie pe sine s-a dat.

Acesta era ostaş pe vremea împăratului Traian, din Apoloniada cea din Sozopoli, domnind Domeţian în Antiohia cea din Pisidia, iar apoi aruncând armele lui, şi năzuind la Biserica lui Hristos, s-a învrednicit Botezului celui întru Hristos. Pentru care fiind adus la guvernatorul şi mărturisindu-se pe sine că este creştin, fu spânzurat şi strujit, şi după aceasta bătut, fiind întins de patru; apoi a fost aşezat pe un pat de aramă, înfocat. Deci prefăcându-se focul în răcorire, mulţi din cei ce stăteau în faţă spăimântându-se de acea minune, au venit la credinţa lui Hristos.

Iar Sfântul Zosima fiind ferecat cu cătuşe, şi legat de cai sirepi, era silnicit ca să alerge împreună cu guvernatorul, care mergea la oraşul Cananiţilor, în trei zile rămânând fără de hrană; dar din dumnezeiască iconomie i s-a arătat lui doi tineri, unul aducându-i pâine şi celălalt un vas cu apă, şi mulţumind lui Dumnezeu a gustat dintru acestea.

Deci adus fiind la cercetare, şi iarăşi fiind spânzurat, se strujea, şi cu făclii aprinse era ars, şi cu ţepuşe de fier ascuţite era împuns pe spate, şi cu brice i s-a tăiat vinele, şi oasele se zdrumicau cu bombe de fier, şi mai; în urmă tăindu-i-se grumazul, a luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Stih: Zinone ce obştesc este la tine şi la muritoarea viaţă,
Du-te la îngeri, ca la cei mai presus de viaţă.

Acesta lepădându-se de lume, şi făcându-se ucenic marelui bătrân Siluan, pentru covârşitoarea lui ascultare, şi multa nevoinţă şi sărăcie, s-a făcut făcător de minuni; căci pe mulţi draci a izgonit din oameni, şi aşa cu cuvioşie vieţuind întru îngereşti nevoinţe, şaizeci şi doi de ani, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Asingrit, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Pe Asingrit cel înjunghiat pentru dragostea Domnului,
Nenumărate îl aşteaptă cununile Domnului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor cel Preaînălţat văpaia a stins-o, pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Pe cel ce a fost împodobit cu apropierea de Dumnezeire, pe luda toţi să-l lăudăm, dumnezeieşte cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Limba ta cea de Duhul mişcată, şi de Dumnezeu insuflată, lumea a întors cu propovăduirea de Hristos, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Datu-ţi-a ţie Domnul cereasca moştenire, şi scaun prea luminat, întru care odihnindu-te, dumnezeieşte cânţi: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu gura şi cu mintea, pe tine de Dumnezeu Născătoare toţi te propovăduim prea curată; că pe Dumnezeu ai născut, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorule a toate, tinerii în cuptor dans a toată lumea împreună cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Bogăţia neamurilor şi cinstea împăraţilor, şi slava ai luat, strigând apostole: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Toată raza Mângâietorului care a venit peste tine, fericite, ai luat, strigând mărite: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu cântări credincioşii cinstim raza cea dată ţie, Iudo, cu osârdie cântând: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Veniţi să cinstim frumuseţea lui Iacov, pe prea curata Maria, cu un glas strigând: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaia dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este numele Lui, pe care mărindu-L, pe Fecioara o fericim.

Strălucind, mărite, cu razele vărsărilor de lumină, ale Duhului, strălucirile minunilor celor mai presus de fire tuturor le verşi, ca un ucenic al lui Emanuil; pe care slăvindu-L, pe tine de Dumnezeu văzătorule te fericim.

Slavă...

Împreună cu cetele îngereşti înainte stând împodobiţi, singuri privitorii şi văzătorii ai Unuia-Născut, celui ce a sărăcit cu trupul pentru noi; pe care cu dinadinsul acum rugaţi-L, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca ceea ce ai născut pe Ziditorul făpturilor, Preacurată, ai purtat începătura a tot neamul, care are slavă neasemănată şi prea înaltă. Pentru aceasta Celui născut al tău închinându-ne, pe tine te slăvim.

Luminânda

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Mergerea picioarelor tale celor frumoase Iuda apostole, întorcându-o spre călătoria cerească, te-ai suit bucurându-te, şi stând înaintea Treimii, în Tatăl vezi pe Fiul şi pe Dumnezeiescul Duh. Pentru aceasta cu credinţă, sfântă şi dumnezeiască pomenirea ta prăznuim. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Aducându-mi aminte de ceasul întrebării celei înfricoşate, mulţimea faptelor mele celor rele mă spăimântează, şi mă înfricoşează; ci te milostiveşte spre mine Preacurată cu caldă rugăciunea ta, şi-mi dă izbăvire, că poţi oricâte voieşti.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase părinte...

Supunându-te voinţei celei dumnezeieşti, fericite, tuturor ai propovăduit pe Cuvântul întrupat, Cel ce fără schimbare s-a asemănat nouă. Acestuia făcându-te cinstit ucenic, Acestuia fiind frate după trup, slava Lui cu minte dumnezeiască ca un curat te-ai învrednicit a o vedea. Pentru aceasta te cinstim pe tine Iuda de Dumnezeu glăsuitorule, şi săvârşim pomenirea ta, cu credinţă strigând către tine : Pe Hristos roagă-L pururea, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă. (de două ori.)

Munte, care picură dulceaţa înţelegerii celei dumnezeieşti, Iuda apostole ! Te numim pe tine, râu al păcii, care izbucneşte cu repejune din izvoarele cele duhovniceşti nematerialnic, şi usuci marea nedumnezeirii, şi adăpi în taină inimile şi cugetele bine credincioşilor trâmbiţă frumos glăsuitoare, cel ce glăsuieşti dumnezeiască arătarea Cuvântului celui ce a izbăvit lumea; pe care acum Îl îmblânzeşte, căruia te şi roagă pururea, ca să dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă.

Iuda fericite! Fraţii tăi te-au lăudat pe tine, care te-ai arătat frate lui Dumnezeu, şi cu cuviinţă dumnezeiască te-ai făcut vas al Duhului, cu ale căruia străluciri luminându-te te-ai arătat cărbune arzând înşelăciunea, şi pe toţi credincioşii luminându-i cu strălucirile minunilor celor curate. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un luceafăr neapus, şi sfântă pomenirea ta săvârşim, cu credinţă strigând ţie: Pe Hristos roagă-L totdeauna, ca să se dăruiască lumii un cuget, pace şi mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea

Părăsind cele pământeşti, ai urmat lui Hristos, şi însemnându-te cu suflarea Preasfântului Duh, trimis ai fost de Dânsul la limbile cele pierdute, ca să întorci pe oameni la lumina cunoştinţei celei dumnezeieşti, Iuda apostole, şi săvârşind lupta dumnezeieştilor tale patimi, şi a feluri de chinuri, sufletul tău l-ai dat lui Hristos; pe Acela roagă-L, prea fericite, ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâi şi Otpustul deplin.

În ştiinţă să fie: De se va întâmpla pomenirea Sfântului apostol Iuda în ziua sfârşitului praznicului Cincizecimii, că până aici se suie: Cântăm slujba lui cum scrie la Penticostar, pentru aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Paisie la Mineiele greceşti cele noi este pusă în rând împreună cu Sfântul apostol luda, de unde şi noi o am tălmăcit. Însă fiindcă la Tipic nu are slujbă, o am pus deosebi, ca cine va voi şi va avea evlavie către sfântul, să-i cânte slujba după cum va voi.

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului

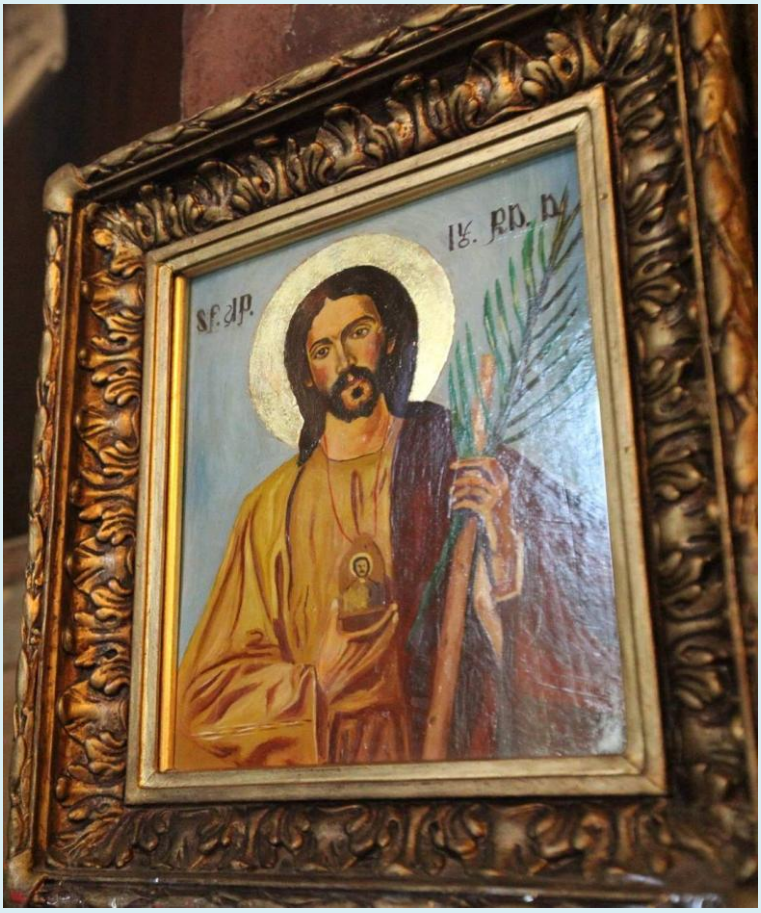

Troparul Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului, glasul 1: Al lui Hristos frate şi mucenic tare, ştiindu-te pe tine, Sfinte Iuda, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Cântarea 1

Irmos: Calul şi pe călăreţul în Marea Roşie, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, Hristos i-a scuturat şi pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tăinuitorule al celor cereşti, Sfinte Iuda prea înţelepte, ucenic al Mântuitorului şi părtaş al vieţii celei adevărate, mişcă-mi limba mea şi îndreptează-mi cuvântul pentru a te lăuda, fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trăgând jugul Mântuitorului, apostole şi brazdă tăind şi înnoind cu harul, sămânţa ai semănat şi mult rod ai adus celui ce te-a chemat, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cuvântul, cel ce S-a întrupat aflându-L Învăţător şi cu razele Lui, de Dumnezeu văzătorule, fiind luminat, a doua lumină te-ai făcut, cu strălucirile celei dintâi, închipuindu-te, vrednicule de minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Numai credinţa să spună, iar nu dovedirea minunilor celor mai presus de minte, de Dumnezeu Născătoare prea curată, că pe Dumnezeu, Cuvântul cel necuprins, L-ai născut îmbrăcat în Om.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai înfipt pe nimic pământul cu porunca Ta şi ai ridicat pe cel îngreunat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-s-a bună podoaba ucenicilor lui Hristos mai presus decât toată mărirea; că aceia i-au fost lui prieteni şi de aproape şi rudenii şi împreună locuitori şi tainelor tâlcuitori.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apostole Iuda, fraţii tăi te laudă pe tine, cel ce te-ai arătat frate după lege socotit, al Celui ce S-a arătat în trup, al Cuvântului celui ce a strălucit mai înainte de veci din Tatăl cel nenăscut şi pururea veşnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-ţi mădularele tale pe pământ, împreună ai locuit cu Hristos, Viaţa tuturor, prea fericite şi vestitor al petrecerii celei de viaţă purtătoare tu ai fost lumii, graiurile vieţii vestind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Iată tu, mai mult decât toate, curată, eşti cu har, dăruită, întrecut-ai cu sfinţenţia pe toţi, covârşit-ai toate şi mai înaltă decât toate puterile cereşti te-ai arătat, Maică lui Dumnezeu fiind.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marele apostol al Domnului arătării Duhului învrednicindu-se, a fost iubit şi raza vederii Lui şi frumuseţea Lui a văzut.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind plin de harurile şi de darurile cele date ţie de la Dumnezeu, apostole, la limanul mântuirii îndreptează, pe cei ce te măresc pe tine cu cântări.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu puterea cea nebiruită a Preasfântului Duh fiind întrarmat, slujitorule al celor de negrăit, alungi duhurile vicleniei cu cuvântul Darului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ceea ce ai zămislit în chip de negrăit pe Făcătorul tău şi Dummezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană roagă-L să ne izbăvească pe noi din primejdii şi sufletească mântuire să dăruiască celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine mânec şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părăsind umbrele Legii, chipul adevărului luminat l-ai propovăduit, agonisindu-ţi povăţuitor pe unicul Adevăr.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Porunca Cuvântului împlinind, apostole, ai înconjurat toate neamurile cu învăţăturile tale învăţându-le şi botezându-le cu chemarea Treimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o ploaie cerească, ca nişte rouă de sus, dumnezeiască vestirea ta, de Dumnezeu propovăduitorule, uscăciunea mulţimii zeilor a stricat, cu propovăduirea lui Dumnezeu cel Unul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Omoară-mi patimile mele, de Dumnezeu Născătoare şi sufletul meu cel omorât cu muşcarea, păcatului ridică-l, Maica adevăratei Învieri.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel stricător de suflet, potoleşte-o, Stăpâne Hristoase şi din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţătura privirii la cele de sus şi cu luminate faptele vieţii, apostole al lui Dumnezeu, fiind strălucit, pe cei din adâncul necunoştintei i-ai luminat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trimiţi tuturor oamenilor cartea ta cea luminată şi plină de învăţăturile Duhului, de cele sfinte luminătorule prea minunate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzătorul de Dumnezeu ca un cer cuvântător spune slava lui Dumnezeu vestind şi minunile Celui ce S-a arătat pentru noi cu trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte-mă de stricăciune şi tulburarea patimilor mele o potoleşte, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, apostole, al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos, prea înţelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credinţa Domnului, prea fericite şi tăinuitorule al harului.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorul...

Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învăţându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai şi fost prea mărit şi ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda întru tot lăudate.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor cel Preaînălţat văpaia a stins-o, pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce a fost împodobit cu apropierea de Dumnezeire, pe apostolul Iuda, toţi să-l lăudăm, dumnezeieşte cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta cea mişcată de Duhul şi de Dumnezeu insuflată, a întors lumea cu propovăduirea lui Hristos, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Datu-ţi-a ţie Domnul cereasca moştenire şi scaun prea luminat, în care odihnindu-te, dumnezeieşte cânţi: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cu gura şi cu mintea, pe tine de Dumnezeu Născătoare toţi te propovăduim, Preacurată; că ai născut, pe Dumnezeu, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvîntat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorule a toate, tinerii în cuptor dans a toată lumea împreună cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogăţia neamurilor şi cinstea împăraţilor şi slava ai luat, strigând, apostole; Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată raza Mângâietorului care a venit peste tine, fericite şi ai luat, strigând, mărite: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu cântări credincioşii cinstim raza cea dată ţie, Sfinte apostole Iuda, cu osârdie cântând: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Veniţi să cinstim frumuseţea lui Iacov, pe prea curata Maria, cu un glas strigând: Toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaia dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este numele Lui, pe care mărindu-L, pe Fecioara o fericim.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind mărite cu razele vărsărilor de lumină ale Duhului, strălucirile minunilor celor mai presus de fire tuturor le verşi, ca un ucenic al lui Emanuel; pe care slăvindu-L, pe tine, de Dumnezeu văzătorule, te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună cu cetele îngereşti înainte stând împodobiţi, singurii privitori şi văzători ai Unuia Născut, ai celui ce a sărăcit cu trupul pentru noi; pe care cu dinadinsul acum rugaţi-L să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ca ceea ce ai născut pe Ziditorul făpturilor, Preacurată, ai purtat începătura a tot neamul, care are slavă neasemănată şi prea înaltă. Pentru aceasta celui născut al tău închinându-ne, pe tine te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Al Stăpânului, cel ce S-a născut şi frate ai fost tuturor celor aleşi, apostole Iuda fericite, frate ai fost şi de Dânsul apostol ai fost trimis la toate marginile, prea lăudate, ca să semeni cuvântul credinţei tuturor şi să luminezi pe cei ce erau robi ai vicleanului stăpânitor al lumii, întru întunericul necunoştinţei. Pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Căzând în ispitele de multe feluri ale vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi văzuţi, de viforul greşelilor mele celor nenumărate sunt cuprins; ci ca la o ajutătoare caldă şi acoperământ al meu, la Limanul bunătăţii tale, prea curată, alerg. Pentru aceasta pe cel ce S-a întrupat din tine fără sămânţă, roagă-L, Preasfântă, pentru toţi robii tăi, cei ce te laudă neîncetat. De Dumnezeu Născătoare prea lăudată, cere de la Fiul Tău şi Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină după vrednicie naşterii tale.

Acatistul Sfântului apostol Iuda Tadeu ruda Domnului, grabnic ajutător al celor fără speranță

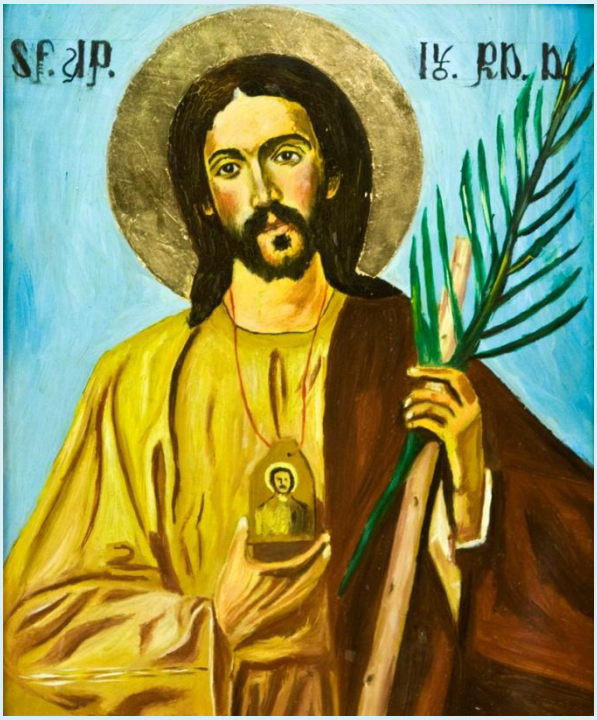

El mai este numit și Levi sau Tadeu, dar nu trebuie confundat cu Iuda Iscarioteanul, cu apostolul Matei (numit și „Levi”) sau cu apostolul Tadeu din cei șaptezeci.

El este menționat în Evangheliile sinoptice, în Faptele Apostolilor și a scris o epistolă care este parte componentă din Noul Testament.

În Noul Testament este menţionat la Cina cea de Taină când îl întreabă pe Iisus: „Doamne cum se face că ni te vei arăta nouă și nu lumii?”

Iar Iisus i-a răspuns : „Dacă cineva mă iubește, va ține cuvântul Meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el”.

Sfântul apostol Iuda Tadeu a predicat evanghelia în Iudeea, Galileea, Samaria, Idumeea , apoi în Arabia, Siria, Libia, Mesopotamia, Edessa şi Persia, împreună cu Sfântul Simon Zilotul sau cu Sfântul Petru.

A ajutat la crearea Bisericii din Armenia şi din alte zone, de altfel este considerat patronul spiritual al Armeniei.

În Mesopotamia, Sfântul Iuda Tadeu a ajuns în jurul anului 37d.H şi a condus din anul 52d.H până la martiriul său biserica pe care Sfântul apostol Toma o înfiinţase aici.

A fost martirizat în anul 65 d.H .

Acatistul Sfântului apostol Iuda Tadeu

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sfântului apostol Iuda Tadeu (ruda Domnului) - 19 iunie:
https://www.youtube.com/watch?v=PZQyjNEbQcI

***

Condacul I

Mult smeritului apostol şi rudă a Domnului nostru Iisus Hristos, Iuda Tadeul, lauda mucenicilor, grabnic ajutător al celor deznădăjduiţi, să-i cântăm cu bucurie: ***Mare este Dumnezeu întru tine, Sfinte apostole Tadeu al Galileii!***

Icosul I

Ai fost născut, o, sfinte apostole, în Nazaretul Galileii, fiind unul dintre cei patru fii ai Sfântului Iosif, logodnicul Fecioarei Maria: Iuda, Iacov, Iosie şi Simon. Şi tot ca şi fraţii tăi, la început nu credeai în El. Apoi, înţelegându-ţi greşeala, ai devenit unul dintre cei doisprezece apostoli ai Mântuitorului şi te numeai cu smerenie ,,Iuda, sluga lui Hristos şi fratele lui Iacov". Pentru aceasta, o, Sfinte Iuda Tadeu, trimite-mi ajutor spre a cinsti sfântă apostolia ta:
Bucură-te, învăţătorul smereniei;
Bucură-te, îndreptătorul mândriei;
Bucură-te, dascălul pocăinţei;
Bucură-te, stâlpul credinţei;
Bucură-te, înţelept slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, că ascultarea ţi-a adus folos;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Spre a evita confuzia cu un alt Iuda, Sfantul evanghelist Matei te-a numit cu înţelepciune Tadeu, ce se tâlcuieşte ,,lăudător" şi ,,mărturisitor" sau ,,sânii laptelui". Te-a mai numit şi Levi, arătând astfel râvna şi vitejia ta în lupta pentru Mântuitorul nostru, după ce te-ai încredinţat că Iisus este Mesia. Iar alţii, nu-

mindu-te Varsava, ce se tâlcuieşte ,,fiul întoarcerii", au arătat astfel imensa ta pocăinţă, credinţă şi dragoste, pentru care Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Spre tine năzuim, aşadar, cu încredere, o Sfinte apostole Iuda Tadeu, Levi şi te chemăm în rugăciunile noastre. Apără-ne ca un leu de patimile sufleteşti şi trupeşti, ajută-ne să înţelegem şi să împlinim cuvintele Sfintei Evanghelii, ajută-ne să mărturisim şi noi cu vorba, cu fapta şi cu gândul dreapta credinţă, spre slava lui Dumnezeu şi ajutorul aproapelui, pe noi, cei ce-ţi cântăm:
Bucură-te, râvnă aprinsă;
Bucură-te, comoară necuprinsă;
Bucură-te, mărturisitor înflăcărat;
Bucură-te, luptător avântat;
Bucură-te, biruinţă a patimilor;
Bucură-te, bucuria îngerilor;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

În tinereţe, ai arătat mai întâi şi neiubire faţă de Hristos, nevrând ca din averea maicii tale să I se facă parte şi Lui. Ţi-ai pus apoi sufletul pentru Hristos, devenind apostolul Lui, dându-ne astfel exemplu de pocăinţă, de smerenie de credinţă şi de iubire. Voiai cu înflăcărare ca toată lumea să-L cunoască pe Hristos, să creadă în El, să-L iubească, să se mântuiască şi să cânte în veci: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

La tine alergăm, o, Sfinte apostole Iuda Tadeu, ca la unul care înţelegi înşelarea diavolească prin ură şi prin necredinţă, să ne vindeci de patimi şi pe noi şi pe apropiaţii noştri, ai celor ce-ţi cântăm:
Bucură-te, dragoste nemăsurată;
Bucură-te, evanghelie întrupată;
Bucură-te, învăţătorul recunoştinţei;
Bucură-te, dascălul nevoinţei;
Bucură-te, cel ales şi încercat;
Bucură-te, al Preasfintei Treimi slujitor devotat;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

După Înălţarea Domnului, ai propovăduit, Sfinte apostole, Evanghelia, mai întâi în Iudeea, în Galileea, în Samaria şi în Idumeea. Apoi ai mers în Arabia, în Siria, în Mesopotamia şi in Edesa, cetatea lui Avgar, unde ai desăvârşit lucrarea începută de către un alt sfânt cu numele Tadeu, unul din cei şaptezeci de apostoli, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Ai binevestit apoi cuvântul lui Dumnezeu şi în Persia, unde ai scris în limba greacă o epistolă către toţi credincioşii, scurtă, plină de învăţături folositoare despre taina Preasfintei Treimi şi a întrupării lui Hristos, despre deosebirea îngerilor buni de cei răi, despre Înfricoşata Judecată. Ne-ai sfătuit apoi să fugim de necurăţiile păcatelor trupeşti, de huliri, de mândrie, de neascultare, de invidie, de urâciune, de meşteşugiri şi de vicleşuguri. Ne-ai îndemnat apoi ca fiecare să fim statornici în propria chemare în credinţă, în rugăciune şi în dragoste. Ne-ai învăţat apoi să ne îngrijim de întoarcerea celor rătăciţi la adevărata credinţă şi să ne păzim de eretici, a căror pierzare o considerai asemenea cu cea a sodo-mitenilor. Ne-ai îndemnat apoi ca, pe lângă dreapta credinţă, să avem fapte bune cuviincioase chemării şi vrednice de mântuire, pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, că în puţine cuvinte ai spus lucruri mari;
Bucură-te, povăţuitorul celor slabi şi ai celor tari;
Bucură-te, aprig luptător împotriva păcatului;
Bucură-te, cel ce ne ocroteşti de chinurile iadului;
Bucură-te, apărător al valorilor creştine;
Bucură-te, cinstitor al rânduielii divine;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Nu cunoaştem mulţimea durerilor şi a ostenelilor tale, apostole sfinte, în timp ce L-ai propovăduit pe Hristos. Ştim, însă, că ai botezat şi ai încredinţat prin minuni popoarele, povăţuindu-le la mântuire. Iar credincioşii ajutaţi prin rugăciunile tale Îi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Îndrăznim, Sfinte apostole Iuda Tadeu, la milostivirea ta. L-am supărat pe Dumnezeu prin faptele noastre de ocară şi suferim din cauza păcatelor noastre. Mijloceşte ajutor după voia lui Dumnezeu, pentru sufletele şi trupurile noastre ce zac în suferinţe sufleteşti şi trupeşti. Credem că tu acelaşi eşti acum ca şi atunci şi poţi să mângâi pe cei întristaţi ori deznădăjduiţi ajutându-i în situaţii ce par a nu avea rezolvări, spre slava Preasfintei Treimi. Tu eşti cel care ştii că deznădejdea este cel mai mare păcat în care necuratul caută să ne arunce. Ajută-ne să stăruim în rugăciune pe noi, cei întristaţi şi să înţelegem rostul suferinţei sau să ne izbăvim de aceasta pentru a nu cădea în deznădejde. Ajută-ne să ne purtăm crucea şi să răspundem chemării lui Hristos pe noi, cei ce-ţi cântăm:

Bucură-te, doctor al trupului;
Bucură-te, vindecător al sufletului;
Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, apărarea celor asupriţi;
Bucură-te, dascăl al virtuţii;

Bucură-te, mustrarea necredinţei;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Te-ai dus apoi prin părţile Araratului, unde ai întors mulţime de popor de la înşelăciunea diavolească la Hristos. Ai fost prins, însă, de închinătorii la idoli şi, după îndelungate chinuri, ai fost spânzurat pe lemn în chip de cruce şi străpuns cu săgeţi de către cei necredincioşi. Şi astfel ai trecut la Hristos Dumnezeu, unde cânţi împreună cu toti sfinţii Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Sfinte apostole Iuda Tadeu, slăvim mucenicia ta şi te rugăm să mijloceşti pentru noi dobândirea înţelepciunii, pentru a şti când ne este de folos răbdarea suferinţei şi când trebuie să-l rugăm pe Dumnezeu să ne izbăvească de aceasta. Ajută-ne să dobândim tăria mărturisirii credinţei în aceste vremuri de cernere! Ajută-ne să vieţuim după voia lui Dumnezeu, apărând poruncile divine şi credinţa ortodoxă pentru care te-ai adus jertfă vie pe tine însuţi, pe noi, cei ce-ţi cântăm:
Bucură-te, slugă bună ce roade multe ai adus;
Bucură-te, frate după duh al lui Iisus;
Bucură-te, că voia Lui ai împlinit;
Bucură-te, că, la fel ca El, în chip de cruce, pe lemn ai fost răstignit;
Bucură-te, mucenic ce multe chinuri ai răbdat;
Bucură-te, cel cu veşnica slavă încununat;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Vestea minunilor tale s-a transmis peste timp din neam în neam şi, astfel, mulţi aleargă la tine atunci când se află în situaţii disperate. Tu pe toţi îi mângâi şi îi indemni să-L cinstească pe Dumnezeu cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

La tine alergăm şi noi cei luptaţi de patimile noastre şi ale altor oameni, prin gânduri necurate, prin necazuri îngăduite de Dumnezeu pentru păcatele noastre, prin boli şi prin ispite.
Bucură-te, alungarea demonilor;
Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
Bucură-te, împăcarea celor despărţiţi;
Bucură-te, mângâierea celor asupriţi;
Bucură-te, mustrarea asupritorilor;
Bucură-te, liniştea rugătorilor;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Multe sunt mărturiile credincioşilor care au apelat la ajutorul tău în situaţii disperate. Fiecare mărturie reprezintă încă o dovadă că apostolia ta continuă şi în zilele noastre, căci, odată cu ajutorul tău, îi îndemni pe toţi cei ce ţi se roagă să se pocăiască şi să-I cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Te rugăm, Sfinte apostole Iuda Tadeu, cercetează vieţile noastre şi vezi dacă ne aflăm pe drumul mântuirii şi dacă voia noastră corespunde cu voia lui Dumnezeu. Ajută-ne cum ştii şi cum poţi. Pe cei în vârstă, ajută-i să fie exemple bune pentru cei tineri. Pe cei tineri, ajută-i să fie bucurie părinţilor. Pe cei neînţelepţi, ajută-i să devină înţelepţi. Pe cei necredincioşi, ajută-i să devină credincioşi. Pe cei aflaţi în situaţii disperate, ajută-i să dobândească rugăciune, spovedanie, Împărtăşanie, izbăvirea de chinurile veşnice, fericire cerească, înţelepciune, cu-getarea la patimile lui Hristos, răbdare, recunoştinţă pentru darurile deja primite, smerenie, credinţă, nădejde, dragoste, ocrotire, ajutor şi folos duhovnicesc. Cer-cetează-ne şi pe noi, cei ce-ţi cântăm:

Bucură-te, apărătorul cauzelor ce par a fi pierdute;
Bucură-te, ocrotitorul celor aflaţi în examene;
Bucură-te, cel ce îi ajuţi pe cei din închisori;
Bucură-te, vindecătorul celor bolnavi;
Bucură-te, că aduci linişte în sufletele întristate;
Bucură-te, ajutorul celor aflaţi în felurite necazuri;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Ai fost închipuit de pictor cu o icoană a Domnului nostru Iisus Hristos pe piept, pentru a arăta râvna ta sfântă, şi cu o săgeată, spre mărturie a pătimirii tale, căci ai fost străpuns cu săgeţi de către cei necredincioşii care nu ştiau să-I cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

O, Sfinte apostole Iuda Tadeu, ajută-ne să sporim în credinţă, nădejde, dragoste, smerenie, curăţie, milostenie, cumpătare, blândeţe, îndelungă răbdare şi hărnicie. Ajută-ne să ne vindecăm de mânie, mândrie, zgârcenie, lăcomie, desfrânare, invidie, lene, vrăjitorie şi avorturi.

Bucură-te, nădejde sfântă;
Bucură-te, chemare neabătută;
Bucură-te, chip al smereniei;
Bucură-te, sălaş al evlaviei;
Bucură-te, Levi, leu al rugăciunii;
Bucură-te, Tadeu, izvor al înţelepciunii;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Din pricina dispreţului pentru fapta lui Iuda Iscarioteanul, mulţi preferau să te numească Levi sau Tadeu. Însă tu ţi-ai sfinţit numele în smerenie cântând mereu lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Roagă-te şi pentru noi, Preasfintei Treimi, Sfinte Iuda Tadeu, să ne dăruiscă Pogorârea Duhului Sfânt, darurile Preasfântului Duh şi rugăciunea în duh şi în adevăr, nouă, celor ce-ţi cântăm:
Bucură-te, următor credincios al lui Hristos;
Bucură-te, că asculţi şi înveţi cele ce sunt de folos;
Bucură-te, că ne înveţi să iertăm pentru a fi iertaţi;
Bucură-te, că ne ajuţi să-I fim lui Iisus prieteni şi fraţi;
Bucură-te, în via lui Hristos lucrător neobosit;
Bucură-te, mare apărător al creştinului oropsit;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Slăvim pe Preasfanta Treime, căci prin întruparea şi jertfa pe Cruce a Mântuitorului, a făcut posibilă calea spre îndumnezeire. O cinstim pe Preasfânta Fecioară Maria care îî ajută pe creştini în încercările lor. Îi cinstim pe toţi sfinţii şi îngerii alături de care mijloceşti pentru noi şi-I cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Cinstim pomenirea ta, Sfinte apostole Iuda Tadeu, şi te rugăm să mijloceşti ajutor de la Dumnezeu nouă, celor care îţi cântăm:
Bucură-te, slăvindu-L pe Dumnezeu;
Bucură-te, rugându-te pentru sufletul meu;
Bucură-te, mijlocitorul mântuirii mele;
Bucură-te, apărătorul meu în ispite grele;
Bucură-te, chipul milosteniei;
Bucură-te, înfăţişarea smereniei;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Cu ce cuvinte vom lăuda viaţa ta smerită, râvna ta înflăcărată şi dragostea-ţi nemăsurată pentru Mântuitorul nostru Iisus Hristos? Cu ce cuvinte vom lăuda minunile tale prea slăvite prin care îi binecuvântezi pe cei care te cinstesc? Negăsind cuvinte pe măsură, Îi mulţumim lui Dumnezeu pentru toate şi-I cântăm împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Sfinte apostole Iuda Tadeu, Îi mulţumim Preasfintei Treimi pentru ajutorul dat creştinilor prin mijlocirile tale şi ne rugăm ca şi de acum încolo să ne ajute şi pe noi să ne bucurăm de milostivirea Sa, pentru rugăciunile tale.
Bucură-te, izgonitorul tristeţii;
Bucură-te, aducătorul blândeţii;
Bucură-te, împăcarea celor învrăjbiţi;
Bucură-te, salvare a celor năpăstuiţi;
Bucură-te, lauda apostoliei;
Bucură-te, aflătorul bucuriei;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, Sfinte apostole şi mucenice Iuda Tadeu, cel ce ai dobândit atâta iubire pentru Mântuitorul nostru, încât viaţa ta I-ai adus prinos, primeşte această rugăciune şi te roagă pentru apărarea noastră de antihrist, de demoni şi de duşmani. Ajută-ne în necazuri şi în ispitele ce ne vin de la lume, de la trup şi de la necuratul. Mijloceşte înţelepciune tuturor conducătorilor lumeşti şi bisericeşti pentru a ne conduce pe căile mântuirii! Ajută-ne să trecem netulburaţi prin vămile văzduhului, ca, mântuiţi fiind, să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

După care se zice iarăşi:

Icosul I
Ai fost născut, o, sfinte apostole, în Nazaretul Galileii, fiind unul dintre cei patru fii ai Sfântului Iosif, logodnicul Fecioarei Maria: Iuda, Iacov, Iosie şi Simon. Şi tot ca şi fraţii tăi, la început nu credeai în El. Apoi, înţelegându-ţi greşeala, ai devenit unul dintre cei doisprezece apostoli ai Mântuitorului şi te numeai cu smerenie „Iuda, sluga lui Hristos şi fratele lui Iacov”. Pentru aceasta, o, Sfinte Iuda Tadeu, trimite-mi ajutor spre a cinsti sfântă apostolia ta:
Bucură-te, învăţătorul smereniei;
Bucură-te, îndreptătorul mândriei;
Bucură-te, dascălul pocăinţei;
Bucură-te, stâlpul credinţei;
Bucură-te, înţelept slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, că ascultarea ţi-a adus folos;
Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!

Condacul I
Mult smeritului apostol şi rudă a Domnului nostru Iisus Hristos, Iuda Tadeul, lauda mucenicilor, grabnic ajutător al celor deznădăjduiţi, să-i cântăm cu bucurie: ***Mare este Dumnezeu întru tine, Sfinte apostole Tadeu al Galileii!***

Sursa:

https://doarortodox.ro/2016/10/28/acatistul-sf-apostol-iuda-tadeu-ruda-domnului-grabnic-ajutator-al-celor-fara-speranta-19-iunie/

Rugăciune către Sfântul apostol Iuda Tadeu, ruda Domnului

O, Sfinte Iuda Tadeu, rudă a Domnului nostru Iisus Hristos, apostol și martir glorios, strălucit în virtuți și puternic în minuni, credincios și grabnic ajutător al celor ce te cinstesc și se încred în tine, privește cu ochi milostivi la cel ce astăzi aleargă la tine și cere mijlocirea ta.

Tu ai dobândit de la Dumnezeu darul de a ajuta îndeosebi pe acei care au pierdut aproape orice speranță și se află în pragul disperării. Privește deci la mine și vezi în ce strâmtorare mă aflu. Viața mea este o viață de suferință. Zilele mele sunt pline de durere și necaz, sufletul meu este o mare amărăciune. Cărările

mele sunt pline de suspine și lacrimi și griji mistuitoare care îmi macină toată puterea de viață. Neliniștea, disperarea și lipsa de încredere în ajutorul de sus îmi copleșesc de multe ori sufletul, astfel încât mi se pare că mila dumnezeiască m-ar fi părăsit. Atunci sufletul meu se umple de întuneric, credința se clatină, inima mea slăbește și disperarea se furișează în suflet vrând să se facă stăpână peste mine, O, Sfinte Iuda Tadeu, tu nu mă poți lăsa în starea aceasta.

La tine alerg, pe tine te rog, ajută-mi. Ascultă te rog, rugămintea mea! Nu mă voi depărta de tine până când nu mă vei asculta. Grăbește-te și vino-mi te rog în ajutor și nu mă lăsa, ca încrederea mea în tine să fie rușinată.

Fie ca prin mijlocirea ta să se prea mărească și întru mine nesfârșita milostivire a lui Dumnezeu.

Ascultă-mi rugăciunea mai ales în necazul meu cel mare pe care îl am acum și dă-mi grabnicul tău ajutor în (aici se mărturiseşte necazul). Nu lăsa ca sufletul meu să rămână zdrobit de această lovitură a durerii și să cadă în disperare.

Ascultă-mă, o, Sfinte Iuda Tadeu, împlinește-mi rugămintea și eu iți voi fi recunscător în toate zilele mele. Te voi cinsti ca pe cel mai de seamă ajutător al meu. Voi mulțumi lui Dumnezeu pentru mijlocirea ta și voi răspândi pe cât îmi va sta în putere cinstirea ta între oameni. Amin.

Rugăciune către Sfântul apostol Iuda Tadeu

Sfinte apostol Iuda Tadeu, eu, …(se spune numele), mă încredinţez îngrijirii tale. Roagă-te pentru mine; ajută-mă să-mi amintesc că nu sunt singur în străduniile mele. Te rog, fii alături de mine şi roagă-l pe Dumnezeu să-mi trimită speranţă în mâhnire, curaj în frică şi vindecare în timpul tuturor încercărilor.

Te rog, cere-I Domnului nostru iubitor să-mi dea harul să accept orice îmi oferă viaţa şi să-mi susţină credinţa în puterea Sa vindecătoare.

Îţi mulţumesc, Sfinte Iuda Tadeu, pentru speranţa pe care o dai tuturor celor care cred şi ajută-mă, te rog, să ofer şi altora acest dar al speranţei. După voia lui Dumnezeu, Amin.

Racla cu Sfinte moaşte din Biserica Sfântul Dimitrie - Poştă sau de Jurământ din Bucureşti

Imnografie

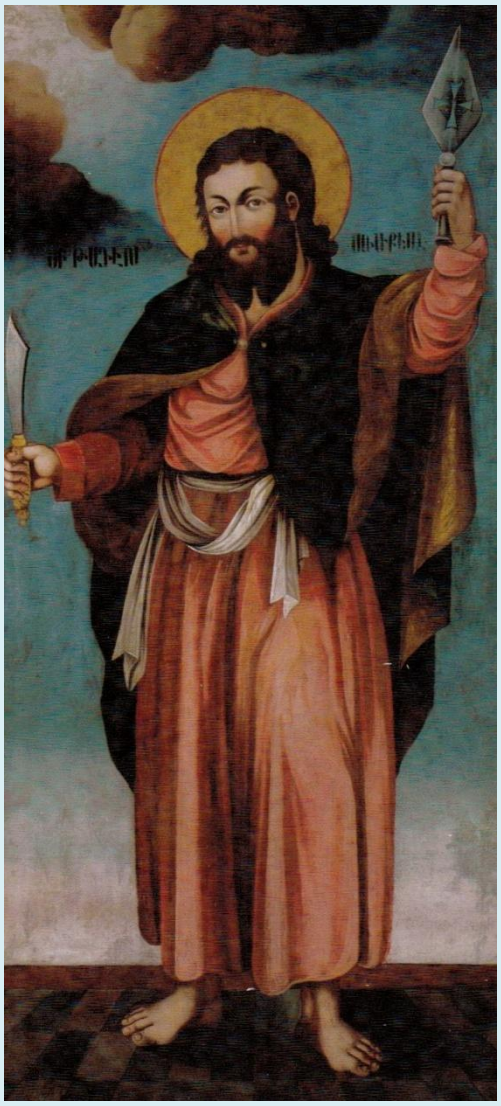

Troparul Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului: Al lui Hristos frate şi mucenic tare, ştiindu-te pe tine, Sfinte Iuda, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Condacul Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului: Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învăţându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai şi fost prea mărit şi ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda întru tot lăudate.

Condacul Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului: Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, apostole, al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos, prea înţelepte, hrănind toată

lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credinţa Domnului, prea fericite şi tăinuitorule al harului.

Sinaxar - Sfântul apostol Iuda, rudenia Domnului - 19 iunie:
https://www.trinitas.tv/sfantul-apostol-iuda-rudenia-domnului-19-iunie/

Epistola sobornicească a Sfântului apostol Iuda

Capitolul 1

1. Iuda, rob al lui Iisus Hristos şi frate al lui Iacov, celor ce sunt chemaţi, iubiţi în Dumnezeu-Tatăl şi păstraţi pentru Iisus Hristos:
2. *Milă vouă şi pace şi iubirea să se înmulţească!*
3. Iubiţilor, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obşte, simţit-am nevoie să vă scriu şi să vă îndemn ca să luptaţi pentru credinţa dată sfinţilor, odată pentru totdeauna.
4. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuiţi, care de mai înainte au fost rânduiţi spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, şi care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân şi Domn, pe Iisus Hristos.
5. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce aţi ştiut odată toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut.
6. Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ci au părăsit locaşul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari.
7. Tot aşa, Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor care, în acelaşi chip ca acestea, s-au dat la desfrânare şi au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veşnic.
8. Asemenea deci şi aceştia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea şi hulesc măririle (cereşti).
9. Dar Mihail Arhanghelul, când se împotrivea diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: "Să te certe pe tine Domnul!"
10. Aceştia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce - ca dobitoacele necuvântătoare - ştiu din fire, într-acestea îşi găsesc pieirea.

11. Vai lor! Că au umblat în calea lui Cain şi, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam şi au pierit ca în răzvrătirea lui Core.
12. Aceştia sunt ca nişte pete de necurăţie la mesele voastre obşteşti, ospătând fără sfială împreună cu voi, îmbuibându-se pe ei înşişi, nori fără apă, purtaţi de vânturi, pomi tomnatici fără roade, de două ori uscaţi şi dezrădăcinaţi,
13. Valuri sălbatice ale mării, care îşi spumegă ruşinea lor, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se păstrează în veşnicie.
14. Dar şi Enoh, al şaptelea de la Adam, a proorocit despre aceştia, zicând: Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Lui,
15. Ca să facă judecată împotriva tuturor şi să mustre pe toţi nelegiuiţii de toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege, şi de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoşi, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui.
16. Aceştia sunt cârtitori, nemulţumiţi cu starea lor, umblând după poftele lor şi gura lor grăieşte lucruri trufaşe, deşi, pentru folos, dau unor feţe mare cinste.
17. Voi, însă, iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,
18. Că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite.
19. Aceştia sunt cei ce fac dezbinări, (oameni) fireşti, care nu au Duhul.
20. Dar voi, iubiţilor, zidiţi-vă pe voi înşivă, întru a voastră prea sfântă credinţă, rugându-vă în Duhul Sfânt.
21. Păziţi-vă întru dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viaţă veşnică.
22. Şi pe unii, şovăitori, mustraţi-i,
23. Pe alţii, smulgându-i din foc, mântuiţi-i; de alţii, însă, fie-vă milă cu frică, urând şi cămaşa spurcată de pe trupul lor.
24. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere şi să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniţi cu bucurie mare,
25. Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă, prea mărire, putere şi stăpânire, mai înainte de tot veacul şi acum şi întru toţi vecii. Amin!

orthodoxwiki - Epistola sobornicească a Sfântului apostol Iuda

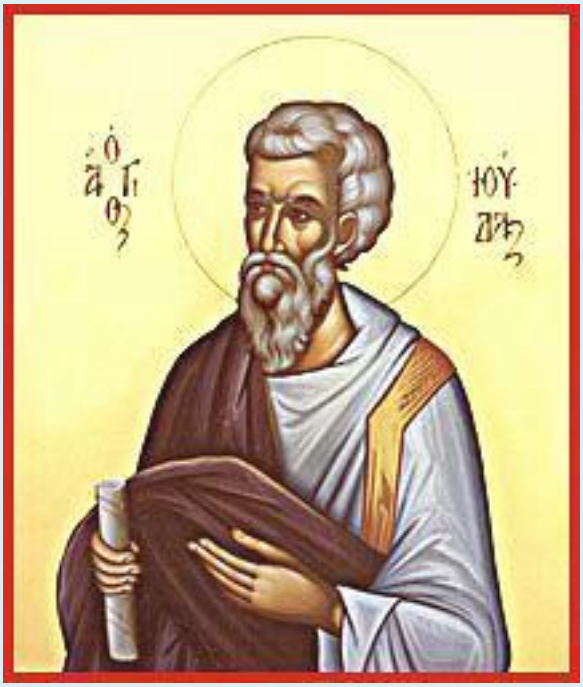

Epistola sobornicească a lui Iuda este una din cele şapte epistole sobornicești ale Noului Testament. Ea cuprinde o necesară avertizare asupra învăţătorilor mincinoşi (eretici), un îndemn părintesc pentru păstrarea şi păzirea dreptei credinţe şi un sfat în legătură cu atitudinea potrivită faţă de oamenii necredincioşi.

Autorul

Autorul este Iuda, ruda Domnului şi fratele lui Iacov. Unii exegeţi identifică pe Iuda Tadeul, apostolul Domnului, cu Iuda „ruda Domnului”. Însă această identificare este greşită, deoarece evangheliile fac distincţie netă între „rudele” şi „ucenicii Domnului” [Ioan 2.12]

Apostolii formau un grup deosebit, strâns ataşaţi de Domnul Hristos şi următori Lui, în timp ce „rudele Domnului” (fie după Iosif, fie după Sfânta Fecioară Maria), făceau parte din alt grup, care nu credeau în El la început [Ioan 7, 2-6] şi care s-au ataşat apostolilor după Înviere.

Dacă autorul acestei epistole ar fi fost unul dintre cei doisprezece, ne-ar fi spus acest lucru de la început, aşa cum fac Sfântul apostol Pavel şi Sfântul apostol Petru în scrierile lor. Chiar şi felul cum vorbeşte el despre sfinţii apostoli (în vers. 17), la persoana a III-a, ne arată că nu se socotea că unul dintre ei.

Autorul epistolei este deci Sfântul Iuda, ruda Domnului. El s-a convertit la creştinism curând după învierea Mântuitorului. La începutul epistolei, el se

prezintă şi ca „frate al lui Iacov”; este vorba, fără îndoială, de Sfântul Iacov. Şi după cum Iacov se numeşte din modestie, în epistola sa, numai „robul Domnului”, iar nu ruda Lui, tot aşa şi Iuda se prezintă pe sine ca „robul Domnului şi frate al lui Iacov”.

Autenticitatea

În ceea ce priveşte autenticitatea, această epistolă fiind foarte scurtă şi tratând un subiect foarte special, pentru că este îndreptată contra învăţătorilor mincinoşi, este firesc ca ea să fi fost mai puţin citată.

Aflăm apoi urme despre folosirea ei în scrierile lui Clement Romanul, Policarp al Smirnei, Teofil al Antiohiei, Tertulian şi alţii. De asemenea, Fragmentul Muratori o menţionează între scrierile canonice.

Clement Alexandrinul o comentează, iar Origen o citează sub numele lui Iuda. Începând cu jumătatea a doua a secolului IV este admisă de toţi reprezentanţii Tradiţiei Bisericeşti de Răsărit şi Apus printre cărţile canonice.

Scopul scrierii

Motivele şi scopul scrierii sunt arătate foarte clar în versetele 3-4 şi 20-24 din cuprinsul ei. Autorul, văzând că în comunităţile creştine din Palestina, cărora li se adresează, s-au infiltrat o serie de învăţători mincinoşi, le scrie această epistolă, cu scopul de a-i feri de influenţa acestora şi îndemnându-i stăruitor să păzească dreapta credinţă.

Timpul

Din faptul că Iuda aminteşte de diferite pedepse trimise de Dumnezeu peste cei necredincioşi, dar nu şi de dărâmarea Ierusalimului, trebuie să presupunem că epistolă a fost scrisă înainte de anul 70.

Cuprins

Iuda, fratele lui Iacov spune că s-a văzut silit de a scrie pentru a-i îndemna pe cititori să lupte pentru credinţa care a fost dată sfinţilor o dată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre creştini unii oameni fără Dumnezeu care schimbă harul Domnului în desfrânare şi tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân şi Domn Iisus Hristos.

Reamintirea pedepselor

Autorul le aduce aminte că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul său din Egipt, a nimicit, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Trimiterea este la faptele relatate în Cartea Numerilor [Num14.26-38] unde se arată că cei care cârtiseră împotriva Domnului (toţi cu excepţia lui Caleb şi Iosua) sunt nimiciţi de Dumnezeu, fiind lăsaţi să moară în pustie iar copiii lor vor ispăşi păcatele lor timp de 40 de ani în pustie iar abia apoi vor intra în ţara făgăduită.

Iuda le mai aduce aminte de faptul că Dumnezeu a păstrat, pentru judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri veşnice, pe îngerii care nu şi-au păstrat vrednicia (diavoli) ci şi-au părăsit locuinţa. [Iuda 1.6, 2 Petru 2.4, Apoc 20.10]

Fratele lui Iacov le mai aminteşte şi de Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor, care se dăduseră la curvie (homosexualitate) şi care ne stau înainte ca o pildă, ele suferind pedeapsa unui foc veşnic.[Fac 19.24, Deut 29.23, 2 Petru 2.6]

Învăţătorii mincinoşi

Asemenea acestora, oamenii aceştia, bazându-se pe visele lor, îşi pângăresc trupul, nesocotesc stăpânirea şi blasfemiază Măririle (cereşti). Ei batjocoresc ce nu cunosc. Ei au urmat calea lui Cain (ei încearcă să ucidă sufletele credincioşilor prin îndemnul către desfrânare care reprezintă o moarte sufletească), s-au abandonat cu totul în rătăcirea lui Balaam din dorinţa de câştig (Balaam, ghicitorul, primise daruri de la Balac, împăratul Moabului, pentru a blestema poporul lui Israel, care ajunsese la graniţele sale [Num 22.7], au pierit ca în răzvrătirea lui Core (Core este unul din capii celor care s-au răzvrătit împotriva lui Moise dorindu-şi şi ei preoţia [Num 16.1-3] şi pe care Dumnezeu i-a pedepsit făcând ca pământul, crăpându-se, să-i înghită iar pe alţii mistuindu-i în foc [Num 16.28-35]

Ei sunt stânci ascunse (precum stâncile ascunse în apă care sunt extrem de periculoase pentru vase) (în altă variantă pete) la mesele de dragoste ale creştinilor, unde se ospătează fără frică cu aceştia; sunt nori fără apă mânaţi încoace şi încolo de vânturi, pomi tomnatici fără rod, de două ori morţi şi dezrădăcinaţi, valuri înfuriate ale mării care-şi spumegă ruşinile lor, stele rătăcitoare cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.

Şi pentru ei a proorocit Enoh, al şaptelea patriarh de la Adam când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi” ca să facă o judecată împotriva tuturor, să încredinţeze pe toţi cei nelegiuiţi de toate faptele lor nelegiuite şi de toate cuvintele de ocară, pe care le-au rostit împotriva Lui aceşti păcătoşi nelegiuiţi.

Ei sunt cârtitori, nemulţumiţi cu soarta lor, trăind după poftele lor; se laudă pe sine în gura mare şi îi linguşesc pe alţii din interes.
Iuda le aduce aminte creştinilor de faptul că apostolii au apus că în vremurile din urmă (premergătoare apocalipsei) vor fi batjocoritori care vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sunt aceia care dau naştere la dezbinări, sunt lumeşti şi lipsiţi de Duhul.

Îndemnuri

El îi îndeamnă pe creştini să se zidească sufleteşte pe credinţa prea sfântă, rugându-se în Duhul Sfânt, păstrându-se în dragostea lui Dumnezeu şi aşteptând mila Domnului Iisus Hristos care duce spre viaţa veşnică.

Atitudinea faţă de cei necredincioşi

Iuda sfătuieşte ca pe cei ce se îndoiesc (cei şovăitori, îndoielnici) să-i mustre, să-i salveze pe alţii smulgându-i din foc, iar de alţii să le fie milă cu frică, urând chiar şi cămaşa mânjită de carnea lor. [Iuda 22-23]

Bibliografie

I. Constantinescu, Studiul Noului Testament, pag. 346-350, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, Bucureşti, 2002, ISBN 973-9332-75-7
Biblia sau Sfânta Scriptură a Vechiului şi Noului Testament, ISBN 0 564 01708 6
Biblia sau Sfânta Scriptură, tipărită sub îndrumarea şi purtarea de grijă a Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe, cu aprobarea Sfântului Sinod, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 1997, Bucureşti, ISBN 973-9130-88-7
Biblia sau Sfânta Scriptură, versiune diortosită după Septuaginta, redactată şi adnotată de Valeriu Anania, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2001, ISBN 973-9332-86-2
English Standard Version Bible, 1971

Sfântul Teofilact al Bulgariei - Tâlcuire la Epistola Sfântului apostol Iuda

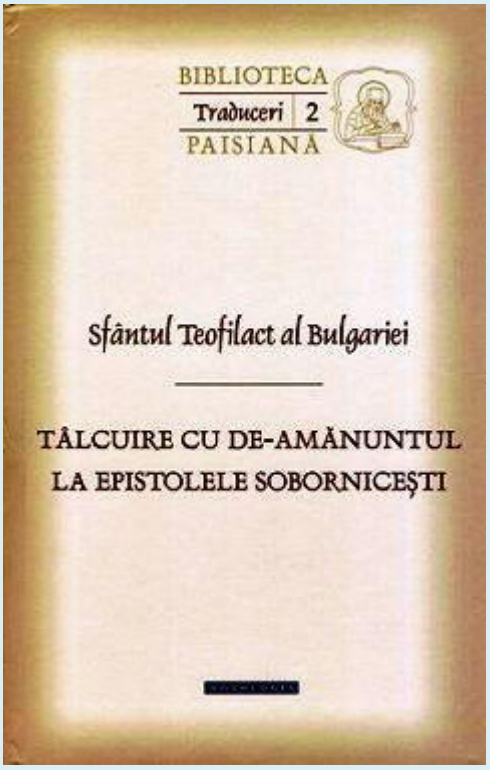

Pricina Epistolei lui Iuda

Pe Epistola aceasta o scrie Iuda celor ce acum crezuseră. Iar pricina este aceasta: fiindcă intraseră în mijloc oarecarii, şi învăţau cum că păcatul este fără deosebire, şi se lepădau de Hristos, nevoie avea să o scrie, şi să-i întărească pe fraţi. Şi întâi îi îndeamnă pe dânşii să se nevoiască şi să îngăduiască în credinţa cea predanisită lor. Apoi îi vădeşte pe unii ca aceştia ca pe nişte amăgitori. Şi le porunceşte ca să nu aibă nici o împărtăşire cu unii ca aceştia, fiindcă nu ajunge a fi numai chemaţi, dacă nu vom umbla şi după vrednicia chemării. Pentru că şi pe norodul cel dintâi din Egipt scoţându-l Domnul, şi nerămânând întru credinţă l-au pierdut. Încă şi pe îngerii carii n-au păzit a lor rânduială, nu i-a cruţat. Deci se cade să se depărteze de la unii ca aceştia. Pentru că Mihail Arhanghelul nu a suferit hulirea diavolului. Deci învaţă că va fi pieirea lor ca a sodomitenilor. Apoi îi sfătuieşte pentru năravuri. Şi sfârşeşte epistola, rugându-le lor întemeiere în credinţă de la Domnul.

Capitole ale Epistolei Sfântului apostol Iuda

1. Pentru luarea aminte cea pentru credinţa cea întru Hristos, pentru scularea bărbaţilor celor necredincioşi şi înverşunaţi.

2. Pentru munca lor ceea ce va să fie. După asemănarea păcătoşilor şi a răilor celor de demult.

3.Văicărisire a lor pentru amăgire, şi reaua credinţă, şi înverşunarea, şi hulirea, şi pentru făţărnicia cea amăgitoare, pentru darea de daruri spre amăgire.
4. Pentru întemeierea lor întru credinţă, şi pentru milostivirea, şi cruţarea şi părtinirea către aproapele pentru mântuire întru sfinţire.
5. Rugăciune pentru dânşii spre sfinţire, şi spre îndrăzneală curată împreună cu slavoslovia lui Dumnezeu.

Tâlcuire la Epistola Sfântului apostol Iuda

1. Iuda, slugă a lui Iisus Hristos şi frate al lui Iacov, celor sfinţiţi întru Dumnezeu Tatăl,

Destul i-au fost apostolului acestuia de faţă, spre strălucirea slavei, după ce s-a numit pe sine rob al lui Hristos, şi de la Iacov să se fălească şi să se laude. Pentru că pentru fapta bună numele lui Iacob fiind cântat înaintea tuturor, mai bine primit spre învăţătura cea prin cuvânt face prin aceasta pe ascultători. Fiindcă cel părtaş al aceleiaşi naşteri şi aceluiaşi sânge nu ar fi fost cu putinţă să se arate străin de năravurile aceluia, cu care s-a împărtăşit prin înrudire, şi mai ales sub Unul Stăpânul Hristos fiind, şi pe acelaşi jug deopotrivă cu cel de un sânge se hotărăşte declară pe sine că îl trage. Şi de Iisus Hristos păziţi şi chemaţi.

2. Milă vouă şi pace şi dragoste să înmulţească.

Domnul zicând: „Nimeni nu poate să vină către Mine, de nu-l va trage pe el Tatăl” pe acest cuvânt îl arată acest fericit bărbat acum a fi adevărat. Că zice cum că cei iubiţi Tatălui, se păzesc de Iisus Hristos, Pentru aceea îi numeşte şi chemaţi. Că nu de la sine- şi ci de la Tatăl au chemare şi atragere. Şi se roagă ca mila şi pacea şi dragostea să se înmulţească întru ei. Mila pentru căci pentru mila şi îndurările lui Dumnezeu ne-am luat să-i fim lui slujitori. Iar pace, căci şi pe aceasta Dumnezeu şi Tatăl ne-a dăruit nouă, prin Iisus Hristos Fiul său pe noi cei greşiţi împăcându-ne cu sine. Iar dragoste, că pentru dragostea cea către noi Unul Născut Fiul lui s-au dat pentru noi la moarte.

Deci se roagă să se dăruiască cu prisosinţă lor acestea, grăind asemenea cu fericitul David ce zice: „Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine”.Ca şi dintru aceste pilde mântuitoare şi asemănări îndemnându-ne şi noi, cu nefăţarnic aşezământ către rudenia, celui ce ne-a chemat să vieţuim.

3. Iubiţilor, toată nevoinţa făcând a scrie vouă, de cea de obşte mântuirea voastră, nevoie am avut a vă scrie vouă.

Pricina epistolei prin aceasta o vesteşte, căci purtând grijă de mântuirea lor ca să nu se prindă de pângăriţii eretici pentru prostimea, alcătuieşte cuvintele acestea de acum, ca şi cum îndemnându-i pe dânşii şi arătaţi făcându-i celor ce nu-i ştiu, prin arătarea vieţii lor celei înverşunate. Pentru aceştia a zis şi Petru, dar acum aici Sfântul Iacov mai pe larg. Şi îi numeşte pe eretici mai înainte scrişi, fiindcă şi Petru şi Pavel au zis pentru ei, că în zilele cele mai de pe urmă vor veni nişte amăgitori ca aceştia. Şi mai înainte de aceştia însuşi Hristos zicând: Mulţi vor veni întru numele meu şi pe mulţi vor amăgi. Deci să nu mergeţi în urma lor. Căci creştini numindu-se pe sine, vor amăgi pe mulţi cu această numire.

Şi zice pe ereticii cei ce se trăgeau de la Nicolae, şi de la Valentin, şi de la Simon prea pângăriţii. Că aceştia lacomi fiind cu pântecele şi desfrânaţi făţărnicea învăţătura, ca prin intrarea înăuntru cea în pace, să afle lesnire să robească pe muieruştele cele împovărate cu păcate. Că făţărnicind şi plăsmuind căci fac slujbe de noapte, la pat şi la înverşunări se dădeau ei. Iar acest, mutându-se întru înverşunare, în loc de, prefăcându-se schimonosindu-se din întreaga înţele-pciune întru înverşunare după ce s-au întâmplat lor de s-au şi lepădat de Domnul nostru Iisus Hristos. Căci cum nu se leapădă cei ce prin necurăţia vieţii, pe dascălul întregii înţelepciuni, făcându-l ca şi cu oarecare glas aspru străbătător? Că ce împărtăşire are lumina cu întunericul. Rugându-vă să staţi vitejeşte pentru credinţa ceea ce odată s-a dat sfinţilor.

4. Căci au intrat oarecarii oameni, care mai înainte de demult au fost scrişi spre această osândă, necredincioşi, cari schimbă darul Dumnezeului nostru întru înverşunare, şi pe cel unul Stăpânul Dumnezeu şi Domnul nostru Iisus Hristos lepădându-se.

Îndeamnă să se nevoiască cei ce l-au primit odată pe Domnul nostru Iisus Hristos, şi acestuia au crezut. Că primind pe cuvântul cel ce s-a făcut Om, dacă vom zice că altul este cel ce s-a născut din Tatăl mai înainte de veci, şi altul cel născut din maică, şi după osebit ipostas s-au născut. Cum nu ne lepădăm de Unul Domnul şi Stăpânul? Căci Unul este Domnul Iisus după unirea iconomiei. Căci cel mai înainte de veci, Cuvântul lui Dumnezeu şi Dumnezeu, întru slava dumnezeirii având-l pe trup suit, pe carele trup din Sfânta Fecioară dintru începutul zămislirii l-au luat asupră-i, unul din acelaşi este Stăpânul tuturor.

5. Şi voiu să vă aduc aminte, ştiind şi voi aceasta odată, că Domnul după ce a scos pe norod din pământul Egiptului, mai pe urmă pe cei ce nu au crezut i-au pierdut.
6. Şi pe îngerii carii nu şi-au păzit dregătoria lor, ci şi-au lăsat locaşul lor, spre judecata zilei celei mari, legăturilor celor veşnice sub întuneric îi ţine.
7. Precum Sodoma şi Gomora, şi cetăţile cele dimprejurul lor, care întru acelaşi chip curveau.

După ce a zis pentru înverşunarea necuraţilor nicolaiteni, şi a valentinienilor, şi a marcioniţilor, adaogă şi aceasta. Că Domnul pe norod din pământul Egiptului mântuindu-l etc. Una arătând că el este Dumnezeu al celei vechi, şi al celei noi Mântuitor. Iar nu precum aceşti pângăriţi, carii zic cum că altul este Dumnezeul legii vechi (legea lui Moise n.tr.), şi muncitor şi crud şi altul este al celei noi blând şi iubitor de oameni de sus privitor. Alta cum că nici cei de acum precum nici cei din Egipt nu vor scăpa de munci.

Deci pentru puterea cea covârşitoare, şi pentru jurământul cel către părinţii lor Dumnezeu de sila egiptenilor pe dânşii izbăvindu-i, dar au rămas nepedepsiţi, după ce au făcut nelegiuire, ci au plătit vrednică osândă. Nu i-a folosit pe dânşii cu nimic blândeţea lui Dumnezeu şi milostivirea cea către părinţii lor, nici lucrarea cea mai presus de fire a minunilor cea prin aceasta, că după ce au trecut Marea Roşie ca pe uscat, depărtându-se mai pe urmă de la credinţă au pierit.

Iar pe cei ce au dobândit vrednicia cinstei îngereşti, şi din trândăvie nu au îngăduit, întru dregătoria lor, ci au lepădat cereasca petrecere cea dată lor pentru bunătatea, i-au păstrat pentru pedeapsă de judecată la osânda zilei celei mari, că aceasta înseamnă acum acest cuvânt: i-au păzit. Precum zice şi Domnul: „Cel gătit diavolului şi îngerilor lui”. Şi încă şi sodomitenilor semnul focului celui fără de sfârşit care va să-i primească este pus înaintea lor.

Şi umblau în urma altui trup, sunt puse înainte întru pildă, a focului celui veşnic muncă luând. Iar acest, au mers în urma altui trup, şi au curvit, adică s-au abătut, o arată pe curvie. Iar altui trup, o zice pe firea cea bărbătească, ca ceea ce nu ajută către împreunarea spre naştere. Că trupul cel făcut către împreunare, este al părţii femeieşti, după cuvântul cel zis de strămoşul, „os din oasele mele, şi trup din trupul meu. Iar trupul părţii bărbăteşti de împreunare, altul îl zic că este. Însă şi la femeie cel după lege, una unuia trup osebit al său este. Iar cel înainte pus şi publicat, altul şi străin este, şi cu puţin de cel bărbătesc întru pângăriciune este rămas mai jos.

8. Asemenea şi aceştia visându-se, trupul îşi spurcă, şi pe domnie o leapădă.

După ce au zis aceste asemănări, pe care apucând mai înainte le- au arătat, au lăsat pe următoarea acestora să o înţeleagă auzitorul. Şi care este aceasta? Ca să aducă pe urmă. Deci dacă aşa i-au pedepsit nimic cucerindu-se de buna norocirea lor cea de mai înainte apoi oare pe aceştia carii acum se înverşunează şi sunt neastâmpăraţi îi va izbăvi, aceea adică căci Fiul lui Dumnezeu a venit în lume pentru oameni, şi a suferit pentru aceşti ocări, şi de patimi s-a ispitit? Nu va putea cineva a zice aceasta. Că măcar deşi este iubitor de oameni, dar şi drept cu adevărat. Şi pentru adevărata dreptate, pe cei ce au păcătuit nu i-a cruţat, iar pentru iubirea de oameni, pe curvari, şi vameşi i-au băgat întru împărăţie. Aşa fiind cuvântul cel următor, el l-a trecut şi nu l-a grăit. Şi pentru cele care mai

înainte le-am zis, ori urmând şi fericitului Petru care mai înainte au grăit: „Că de vreme ce Dumnezeu pe îngerii carii au păcătuit nu i-au cruţat” etc. Şi aşa pentru acestea.

Iar acest, trupul îşi spurcă visându-se, vrednic este a ne minuna de cinstea cuvântului. Pentru că prin acest, visându-se, urâciunea cea desăvârşit a faptei, o au acoperit.

Pe care noi puţin şi cât se cuvine o dezgolim şi o descoperim, cunoscând din cartea cea alcătuită de fericitul Epifanie al Ciprului cele pentru aceştia, pe care şi Panarion luându-o o au numit.

Că zice acesta, cum că întinaţii aceştia şi pângăriţii cu muieri urât amestecându-se, nu slobozea sămânţa în matcă ci luându-o în mâini pe săvârşita urâciune, îndată la gura muierilor cu care se amesteca o ducea, (sămânţa aceasta şi o înghiţea) şi aşa se duceau unii de la alţii necuraţii, carii socoteau că au săvârşit oarece lucru. Pe aceasta urâtă lucrare pentru că rămânea nesăvârşită, o numeşte visare, fiindcă întru acest fel sunt şi visările. Deci pângărindu-şi prin această întinată jertfă şi prinos trupul lor, încă, zice, că şi asupra dumnezeieştii firi se îndrăcesc, pe domnia acesteia lepădându-o, şi pe stăpânia ei cea peste toate.

Încă mai pe larg pentru aceştia fericitul Irineu episcopul Lugdunului au zis, întru mustrarea mincinoasei cunoştinţe care este scrisă în cartea lui. Şi întru alt fel. Însă mărturiseşte asupra lor şi de înverşunare zicând: că sunt şi cu viaţa necuraţi, şi cu cunoştinţa prea neastâmpăraţi. Iar pe domnie o leapădă ei, adică pe lucrarea tainei lui Hristos. Că o leapădă în locul tainelor celor îngereşti, pe ale sale înverşunări le săvârşesc.

Şi slavele hulesc. Slave cele multe, vrednicii ale bărbaţilor celor străluciţi se cuvine a le tâlcui, pe care şi cei iscusiţi la elini, 0soi (puneri) le numesc, hotărându-le pe dânsele prea slăvite vrednicii, cum că nu sunt ale celor fie cum s-ar întâmpla, ci a celor vestiţi pentru filosofie. Deci fiindcă şi Moise oamenilor celor de atunci, şi dumnezeieştii apostoli le-au adus în viaţă pe cele ce de la Dumnezeu erau insuflaţi şi acestea se păreau paradoxologii (străine cuvântări) pentru neobişnuinţa celor de atunci, slave adică vrednicii le numea pe acestea fără stânjeneală.

Încredinţare a acestui cuvânt este dumnezeiescul Pavel, care în vremea aceea fiind dus în Areopag, şi vorbindu-le lor acolo pe cele dumnezeieşti, li s-a părut lor căci întru bârfire se termină. Deci precum acele cuvinte se numeau cu clevetire a fi deşarte, aşa şi slavele cele mai înainte zise.

Pentru aceea şi acum a alcătuit o zicere obişnuită şi cunoscută tuturor. Slave a numit pe oamenii cei insuflaţi şi dăruiţi de Dumnezeu. Adică tâlcuire iarăşi la aceeaşi. Slave zice pe Vechiul Testament şi Noul Testament,, după cum zice şi Pavel. „Că dacă a fost cea trecătoare prin slavă, cu mult mai vârtos cea netrecătoare va fi întru slavă”. Ori le numeşte slave şi pe dregătoriile cele bisericeşti,pe care le huleau ei.

După cum putem a ne învăţa şi din a treia epistolă a Sfântul apostol Ioan cel iubit, unde zice: Diotref cu cuvinte rele îi ocăra pe dânşii. Şi de vreme că de hulă a pomenit nu numai pe dânşii singuri înţelepţindu-i, ci şi pe toţi oamenii, ca să aibă curate limbile lor de un rău ca acesta. Şi nici asupra celor vrednici de hulă să nu întrebuinţeze acest rău.

Iar Mihail Arhanghelul, etc. Pentru ce zice aceasta? Pentru că aceştia lesne şi nestăpâniţi huleau asupra fiecăruia. Şi nu se cuvine aceasta fiindcă nici pe cei vrednici de hulire nu este drept a-i huli, după cum este arătat de la Arhanghelul Mihail. Că judecându-se şi pricindu-se cu diavolul pentru trupul lui Moise, şi putând să-l hulească pe diavol pentru a lui obrăznicie n-a făcut-o, fără numai a folosit acest cuvânt: „Ceartă-te pe tine Dumnezeu diavole”. Întru alt fel. Că dacă aşa Arhanghelul, apoi dacă ni s-ar întâmpla pricire cu vreun om care este fratele nostru şi de un neam cu noi, nu ni se cuvine a întrebuinţa hula împotriva lui.

Iar judecata cea pentru trupul lui Moise este aceasta. Se zice în cărţile apocrife (necanonice) cum că Arhanghelul Mihail să fi slujit la îngroparea lui Moise. Fiindcă acest lucru nu-l primea diavolul, ci aducea prihănire asupra lui Moise pentru uciderea egipteanului, ca şi cum Moise vinovat ar fi pentru acesta, şi nu s-ar ierta să dobândească îngropare. Şi aceasta aduce de faţă şi grăieşte apostolul, învăţându-ne nu numai către hulire să nu fim lesnicioşi, ci şi prin aceasta cum că asupra tuturor oamenilor este datoria a da seamă după ieşirea din trup a vrut să le arate. Şi cum că Dumnezeu este acelaşi şi al Noului şi al Vechiului Testament. Şi cum că după izbăvirea din această viaţă, diavolul cu ai săi răi draci se împotrivesc sufletelor noastre, vrând să curme buna călătorie a sufletelor. Şi cum diavolul se împotriveşte iar îngerii buni ajută sufletelor, după cum a văzut fericitul Antonie, acestea atunci s-a slobozit să se lucreze. Însă zice că atunci Mihail, pe diavol nu l-a gonit, dar nu l-a certat cu stăpânire, ci l-a lăsat la judecata Domnului tuturor, şi cum că numai aceasta a zis: „Ceartă-te pe tine Dumnezeu diavole”.

9. Iar Mihail Arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăia pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: ceartă-te pe tine Domnul.

10. Iar aceştia câte nu ştiu hulesc, şi câte după fire, ca nişte dobitoace necuvântătoare ştiu, întru acelea se strică.

11. Vai lor! Că în calea lui Cain au umblat şi întru înşelăciunea lui Valaam prin mită s-au vărsat întru împotrivirea în cuvinte a lui Core au pierit.

Mihail aşa zice: nici asupra bărbatului Moise nu a suferit hulirile diavolului, iar aceştia pentru dogme care nu le ştiu alcătuiesc cuvinte hulitoare. Iar câte fără socoteală prin pornirea cea firească ca nişte dobitoace necuvântătoare le ştiu, pe acestea le vânează. Ca nişte cai îndrăciţi spre femei, vai lor, că au umblat în calea lui Cain, prin uciderea de fraţi, căci şi ei învăţând unele ca acestea pe fraţi, adică pe oamenii cei de un neam, îi ucid pe dânşii cu învăţăturile lor cele rele. Sau şi sămânţa mâncându-o, pe cei ce ar fi putut să le fie fraţi îi ucid, prin care i-ar fi adus la viaţă rodirea seminţei. Iar în calea lui Valaam, căci pentru câştig şi ei lucrează ca acela pe acestea, iar cu împotrivirea lui Core, căci şi aceştia ca acela au răpit vrednicia dăscălească nevrednici fiind.

12. Aceştia sunt întru dragostele voastre, ca nişte pietre în mare acoperite de apă, împreună cu voi mâncând,

Era obiceiul în acea vreme să dea ospeţe în biserici, precum zice şi Pavel în cea către Corinteni, pe care le şi numea dragoste. Întru acestea se adună, nu pentru trebuinţa ceea ce se face întru acestea, ci să afle vreme cu prilej, ca să amăgească sufletele cele neîntărite, după cum zice şi Petru întru epistola a doua. Şi îi aseamănă pe dânşii stâncilor celor din mare, norilor fără de apă, şi copacilor celor tomnatici, şi stelelor celor rătăcite, că acelea care sunt întru acelea ce sunt după fire, acestea întru aceştia după voire. Că şi stâncile cele din mare sunt pierzătoare corăbiilor lovite fără de nădejde de dânsele celor ce înoată pe mare, precum şi ei întru cei ce împreună cu dânşii cinează nenădăjduit rău odrăslesc.

Drept aceea norii cei fără de apă de vânturi fiind goniţi. Nu răcoresc cu ploaie locurile peste care trec, ci negură le lucrează lor, asemenea şi aceştia, nu adapă cu cuvânt mântuitor sufletele celor ce-i întâlnesc, ci îi întunecă cu tâlcuirile lor cele pângărite, gonindu-se de relele meşteşugiri ale dracilor. Însă şi copacii cei tomnatici de două ori sunt morţi, şi cu lepădarea rodului şi pierderea, şi cu căderea frunzelor lipsiţi fiind de podoaba lor par a fi uscaţi, şi de strălucirea rodului, şi de podoaba înflorită a frunzelor, pătimesc asemenea lor. Că şi aceştia mor de două ori, că şi rodul lor lepădându-l şi pierzându-l prin mâncarea de sămânţă, şi pe buna podoabă cea din înţeleapta petrecere lipsindu-se. Pentru aceea se şi smulg din Raiul Domnului Domnului adică din biserică, şi afară se aruncă, focului celui veşnic păzindu-se. Căci care înrădăcinare va avea acesta, care pentru urâciunea şi necurăţia vieţii pe toţi i-a îngreţoşat? Şi sunt ei stele rătăcite, căci nu au stat întru tăria credinţei noastre strălucind, pe Hristos Soarele dreptăţii îl au prin dânşii petrecând, şi vremea faptelor bune săvârşindu-o, şi vii făcând pe credincioşii cei lucrători ai acestora? Ci căci părându-se că întru îngerul luminii se formăluiesc, ca vicleanul drac cel ce este al lor mai înainte

începător numai împotriva dogmelor Domnului se poartă, cu care şi întunecă pe cei ce se apropie de dânşii, şi le pricinuiesc lor întunericul cel veşnic.

Încă şi valurile celor sălbatice asemănaţi făcându-se, de asemănarea cea cu dânsele nu se leapădă. Căci cu nebunie şi cu neţinere şi ei prin hulirile cele asupra lui Dumnezeu, goniţi fiind de duhurile răutăţii, înspumează pe ale lor ruşinări, în spumă săvârşind cu trufia hulirii, din nestatornica şi lesne vărsata urâciune şi necuvioşie a vieţii lor. Că întru acest fel este şi spuma valurilor cu care s-au asemănat.

Fără de frică pe sine păscându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici neroditori, de două ori morţi şi dezrădăcinaţi;

13.Valuri sălbatece de mare, spumegându-şi ruşinea lor; stele rătăcitoare, cărora negura întunericului în veac se păzeşte. Acest, fără de frică păscându-se pe sine, adică cu stânci de mare se cuvine să se sintaxiească, ca să fie aşa înţelegerea: stânci de mare fără de frică ospătându-se împreună, adică, când nici o frică nu vor aştepta oaspeţii împreună (cu ei n.tr), fără de veste aducând pieirea sufletelor lor ca nişte stânci. Ori cu acest, păscându-se, pe acest fără de frică pe sine-şi sintaxindu-l. Întru acest fel vom afla noima.

Fără de frică păscându-se pe sine, netemându-se de osânda aceea pentru că nu ştiu să se pască pe sine, căci zice Domnul „Orb pe orb povăţuind, vor cădea amândoi în groapă” cu cei povăţuiţi de dânşii cad.

14. Şi a proorocit de aceştia şi Enoh, cel al şaptelea de la Adam, zicând: iată, va veni Domnul întru mii de sfinţii săi.
15. Să facă judecată împotriva tuturor, şi să mustre pe toţi necredincioşii de toate faptele păgânătăţiei lor cu care au făcut fărădelege, şi de toate cuvintele lor cele aspre, care au grăit împotriva lui păcătoşii cei necredincioşi.
16. Aceştia sunt cârtitori, grăitori de rău, cari umblă după poftele lor cu păgânătate şi cu călcare de lege şi gurile lor grăiesc cele cu semeţie, mirându-se de feţe pentru vreo dobândă.
17. Iar voi, iubiţilor aduceţi-vă aminte de cuvintele care s-au zis mai înainte de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos;
18. Că au zis vouă, că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari umblă după poftele lor cele necurate;

După ce a zis pe cele tâlcuite de noi, aduce pe urmă cuvântul şi de Enoh. Carele au proorocit pedeapsa cea gătită lor de la Dumnezeu în vremile cele mai de pe urmă adică ale dreptei judecăţi a Domnului. Iar necredincios de păcătos se deosebeşte, fiindcă necredinciosul împrejurul lui Dumnezeu are greşeală, iar păcătosul împrejurul celor lucrate în viaţă, care este nemerirea ipostasului

dreptăţii. După aceasta lăsându-se de asemănarea celor necredincioşi, acum se apropie şi către însăşi lucrul arătat asupra lor, cârtitori şi prihănitori numindu-i pe dânşii. Şi este cârtitor adică, care pe tainã şi prin dos şi fără îndrăzneală bombăneşte, şi pe cel de care nu-i place îl prihăneşte. Iar prihănitor, carele pe toate şi de-a pururi este îndemânatic a le lua în batjocură.

Şi sunt aceştia cârtitori şi prihănitori cei pângăriţi. Că nu au îndrăzneală la învăţătura lor pentru urâciunea şi necuviosia vieţii lor. Că nu este lucru fără de primejdie a publica păgânătatea lor cea cu înverşunare şi cu hulire. Iar prihănitori sau mai bine zis batjocoritori, precum pe cele ale altora, aşa şi pe cele ale adevărului le prihănesc, ca şi cum să le întemeieze pe ale lor răutăţi şi înverşunări. Şi ceea ce a zis pentru Valaam, căci şi aceştia ca acela cu plată s-au vărsat, acum zice mai arătat, că se minunează de feţe pentru folosul, şi zice că se minunează adică, căci pe coconiţie şi momeală o întrebuinţează ei, la cei mari şi cu vrednicii (funcţii). Iar folos numeşte dobânda.

19. Aceştia sunt care se osebesc pe sine şi sunt trupeşti, neavând duh. Iată şi altă prihănire a acestor oameni pângăriţi. Că nu pier numai ei singuri, ci jefuiesc şi pe fii bisericii, că aceasta înseamnă acest, se osebesc pe sine-şi, făcând, adică, adică făcând cele ale credinţei afară de hotărârile bisericeşti ori şi de însuşi locaşul cel bisericesc. Că arătându-le adunările lor că sunt peşteri ale tâlharilor, îi îndepărtează de la biserică şi către sine îi apropie pe ei. Şi fac aceasta, oameni sufleteşti fiind, adică, trăind după învăluirea lumii.

Că am zis acum că suflet de multe ori şi pe viaţa s-a obişnuit a o numi dumnezeiasca Scriptură, precum la Iov: „toate câte are omul va da pentru sufletul său” adică pentru viaţa sa.

Încă şi Pavel zice: oameni sufleteşti fiind, nu pot să primească pe ale Duhului lui Dumnezeu. Deci sufleteşti fiind, şi sufletească învăţătură uneltesc. Pentru care s-a zis. Nu este aceasta înţelepciune de la Tatăl luminilor pogorându-se, ci pământească sufletească drăcească, Duh dumnezeiesc neavând grăind.

20. Iar voi, iubiţilor, întru sfântă credinţa voastră zidindu-vă şi întru Duhul Sfânt rugându-vă,
21.Pe voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziţi, aşteptând mila Dom-nului nostru Iisus Hristos spre viaţa cea veşnică.
22. Şi pe unii să-i miluiţi luându-le seama. (aici traducerea diferă de cea din Biblia 1914 n.tr.)
23. Iar pe alţii cu frică să-i mântuiţi, din foc răpindu-i.

Cei sufleteşti, zice aşa, după cum am tâlcuit şi arătat. Iar voi cu Duhul Sfânt şi pe sfânta noastră credinţă zidindu-vă, adică înnoindu-vă pe sine-vă întru Duhul

Sfânt, adică, după învăţătura Sfântului Duh întru rugăciune făcându-se adunările voastre, să vă păziţi pe sine întru dragostea lui Dumnezeu, adică, străjuindu-vă întru dragostea lui Dumnezeu să vă păziţi, adică să vă străjuiţi, cu mila cea de la Domnul aşteptându-o care se va hărăzi vouă în ziua cea de pe urmă a vieţii celei veşnice. Şi pe aceea dacă se despart de voi, că aceasta înseamnă acest, luându-le seama, să-i mustraţi, adică, să arătaţi tuturor păgânătatea lor.

Şi dacă privesc către vindecare, să nu-i depărtaţi pe dânşii, ci cu mila dragostei voastre să-i primiţi. Mântuindu-i din focul lor cel îngrozit. Şi după ce îi veţi milui pe dânşii să-i primiţi, şi cu frică, cercetându-i cu deadinsul ca nu cumva primirea acestora făcându-o cu lenevire aflându-vă, pricină de vătămare să se facă vouă, carii acum întăriţi sunteţi furându-vă pe voi întru a lor revărsare a păgânătăţiei. Că lesne râvnită şi iubită este răutatea.

Deci zice, fie primirea lor, ci cu frică să-i primiţi pe dânşii, adică cu cercetare, şi cu mila cea către dânşii, împreună să urmeze şi urâciunea, către lucrurile lor cele pângărite. Urând lucrurile lor şi îngreţoşându-vă şi de haina cea întinată de pe trupul lor, ca şi cum prin atingere s-ar pricinui şi lucrul lor cel greţos, ori cu munca ceea ce va să fie faceţi-i ca pocăindu-se primindu-i pe dânşii, să se vadă vrednici de milă. Urând şi haina cea întinată a trupului lor.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pe voi fără de păcat şi nespurcaţi şi să vă pună înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie.
25. Unuia înţeleptului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru, slavă şi mărire, stăpânire şi putere, mai înainte de tot veacul şi acum întru toţi vecii, Amin.

Viaţa cea întru multe păcate ale patimilor celor din trup este haină tăvălită, şi întinată. Căci cu petrecerea cea din viaţă ca şi cu o oarecare îmbrăcăminte, fiecare din oameni are fire să se arate, ori drept, ori nedrept. Acea haină curată, arată viaţa cea îmbunătăţită, iar acela cu lucruri rele arată prin lucruri haină întinată. Ori mai vârtos haină întinată este din trup, după ştiinţă îşi închipuieşte sufletul aşezarea şi deprinderea prin pomenirea mişcărilor celor rele şi a lucrurilor celor rele din trup. Pe care văzându-o totdeauna, împrejurul său totdeauna o are ca pe o haină, ce se umple de putoarea patimilor. Că precum prin Duhul se ţes faptele cele bune unele cu altele după rânduială, se face haină de nestricăciune sufletului, cu care îmbrăcându-se se face frumos şi slăvit. Aşa şi din patimile trupului, unele împreună cu altele ţesându-se după asemănare, se face haină întinată şi necurată, dintru sine arătându-l cunoscut pe suflet, întru alt chip şi icoană afară de cel dumnezeiesc punându-l pe dânsul. Şi după ce a zis acestea, cu rugăciune pecetluieşte epistola.

Sfârşitul Epistolei Sfântului apostol Iuda.

S-a tălmăcit tâlcuirea sfintelor epistole ale Sfântului Pavel, a Sfântului Iacov, a Sfântului Petru, a Sfântului Ioan Teologul, şi a Sfântului Iuda. Din limba elinească pe limba românească. În anul 1781.

Sursa:
http://doktorkingduke.blogspot.com/2015/06/talcuire-la-epistola-sfapostol-iuda.html

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului apostol Iuda, rudă Domnului după trup

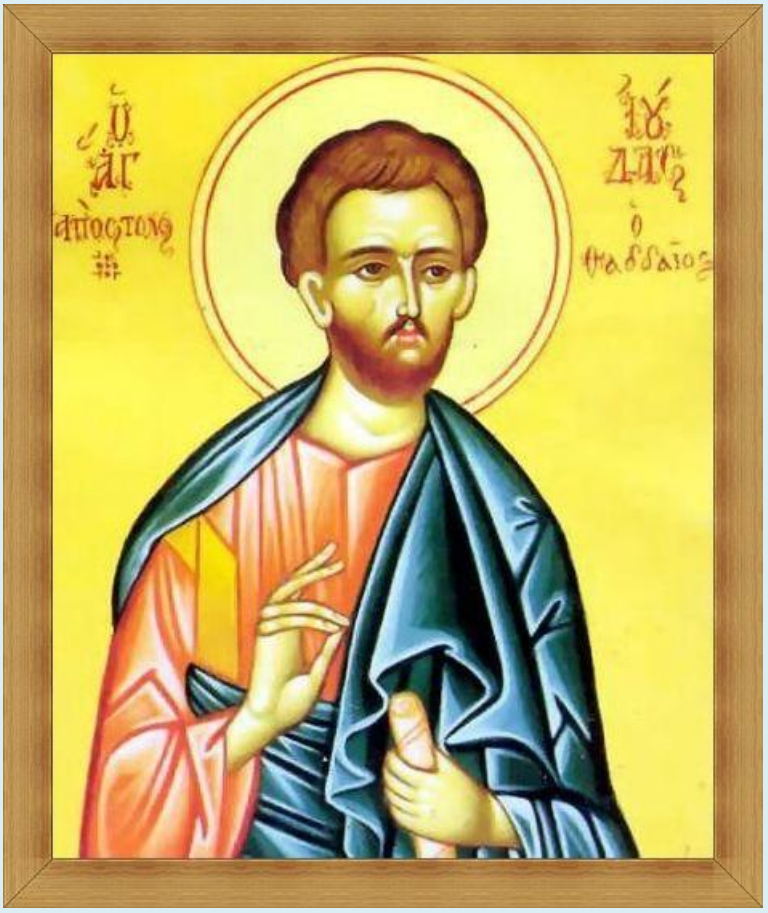

Sfântul apostol Iuda a fost unul din cei doisprezece Sfinţi apostoli ai lui Hristos, trăgându-se din seminţia lui David şi a lui Solomon. El s-a născut în Nazaretul Galileii, din tatăl său, Iosif teslarul - logodnicul Preacuratei Fecioare Maria - şi din maica sa Salomeea, nu cea din Betleem, ci alta. Maica lui a fost fiica lui Agheu, fiul lui Valahie şi fratele lui Zaharia, pe care a luat-o Iosif în însoţire legiuită şi i-a născut pe aceşti fii, care sunt pomeniţi în Evanghelia lui Matei: Iacob, Iosie, Simon şi Iuda. Însă acest sfânt, se numeşte Iuda al lui Iacov, numit fratele Domnului, căci pentru smerenie, singur se făcea nevrednic să se numească fratele Domnului după trup, de vreme ce la început a greşit din neştiinţă faţă de El, pe de o parte pentru necredinţă, iar pe de alta pentru neiubirea de frate. Cu necredinţă a greşit, precum adevereşte despre aceasta Sfântul Ioan, zicând: Nici fraţii lui nu credeau în El.

Sfântul Teofilact, spune că feciorii lui Iosif sunt fraţi ai Lui şi zice: "Fraţii lui, feciorii lui Iosif, îl ocărăsc - între care este şi acest Iuda". Însă de unde aveau ei această necredinţă? Din socoteala cea putredă şi din zavistie, pentru că obiceiul rudeniilor este ca totdeauna să urască mai mult pe ai săi, decât pe cei străini.

Deci, este arătat că Iuda de la început a greşit prin neştiinţă către Hristos, cu necredinţa şi cu zavistia. El a mai greşit şi cu neiubirea de frate, precum se scrie despre aceasta în viaţa Sfântului Iacov, fratele Domnului, pentru că Iosif - după întoarcerea din Egipt - împărţind pământul sau fiilor lui cei fireşti, pe care i-a avut cu femeia cea dintâi, a voit să facă parte şi Domnului nostru Iisus Hristos, Cel născut fără de sămânţă, mai presus de fire, din Preacurata Fecioară, fiind atunci încă prunc mic, iar ceilalţi fii ai lui Iosif - între care şi acest Iuda - nu voiau să-L primească la moştenire împreună cu ei, ca pe Cel ce nu era născut din aceeaşi maică.

Dar Iacov L-a primit pe El, împreună moştenitor la partea sa, şi de aceea Iacov s-a numit "fratele Domnului". Deci, Sfântul Iuda, ştiind greşelile sale cele dintâi, nu îndrăznea să se numească fratele Domnului, ci numai al lui Iacov, precum scrie şi în scrisoarea sa, zicând: ***"Iuda, sluga lui Iisus Hristos şi fratele lui Iacov..."***. Acest sfânt apostol are încă diferite numiri.

Astfel, Sfântul Matei evanghelistul îl numeşte Levi sau Tadeu şi aceasta nu fără oarecare taine. Aceste taine le putem cunoaşte din tâlcuiri, pentru că Levi se numeşte "împreunat" sau "din inimă" sau "ca un leu".

⇒ *Deci, Sfântul Iuda s-a numit ca un Levi, pentru că după greşeala lui cea mai dinainte, ce o făcuse din neştiinţă, după ce a cunoscut că Iisus este adevăratul Mesia, s-a alăturat lângă Dânsul cu dragoste şi ca un leu s-a nevoit cu bărbăţie pentru El. Drept aceea, cu dreptate şi cu cuviinţă s-au zis despre dânsul aceste cuvinte, care în aceeaşi vreme s-au zis şi despre Iuda, fiul lui Iacov şi strămoşul lui Hristos: Iudo, pe tine te laudă fraţii tăi; culcându-te, ai dormit ca un leu, ca un pui de leu.*

⇒ *Tadeu se tâlcuieşte "lăudător" sau "mărturisitor". Deci, Sfântul Iuda a fost numit Tadeu, căci, lăudând şi mărturisind pe Hristos Dumnezeu, hrănea din învăţăturile sale apostoleşti pe cei ce erau prunci în credinţă, adică pe cei dintâi credincioşi ai Bisericii.*

Mai sunt încă şi unii care socotesc cum că acest Sfânt Iuda este supranumit Varsava, după Faptele Apostolilor. Acolo se zice: Au venit apostolii şi bătrânii cu toată adunarea să aleagă pe un bărbat dintr-înşii şi să-l trimită în Antiohia cu Pavel şi cu Varnava, anume pe Iuda, care se numea Varsava, adică "fiul întoarcerii", fiindcă, după greşelile sale cele de mai înainte către Hristos, s-a întors prin pocăinţă, cu credinţă şi cu dragoste. Căci, în cele ce greşise mai mult, în acelea a arătat mai multă îndreptare.

El greşise mai întâi prin necredinţă, după aceea a crezut într-Însul fără îndoială şi s-a făcut apostolul şi propovăduitorul Lui. Greşise apoi către Hristos prin neiubire, iar după aceea atât L-a iubit, încât şi-a pus şi sufletul pentru Dânsul, pentru că avea mare râvnă pentru Hristos şi dorea ca toată lumea să-L cunoască

pe El, adevăratul Dumnezeu, să creadă într-Însul, să-L iubească şi să-şi câştige mântuirea.

Această râvnă a lui este povestită şi în Sfânta Evanghelie. Căci, pe când Domnul grăia către ucenicii Săi: ***Cel ce mă iubeşte pe Mine, va fi iubit de Tatăl Meu şi Eu îl voi iubi pe el şi singur Mă voi arăta lui... atunci Iuda - nu Iscarioteanul, ci acest frate al Domnului după trup - a zis către dânsul: Doamne, de ce voieşti să Te arăţi nouă, iar lumii nu?*** Ca şi cum ar fi zis: "Doamne, nu numai nouă să ne dai cunoştinţa Ta, ci la toată lumea. Nu numai nouă singuri să ne arăţi mântuirea Ta, ci la tot neamul omenesc. Nu numai noi, robii şi ucenicii Tăi, ci toată lumea, cunoscându-Te pe Tine Făcătorul şi Mântuitorul nostru, să Te iubească cu căldură, să-Ţi slujească cu credinţă şi să Te prea mărească în veci".

După Înălţarea Domnului, Sfântul apostol Iuda a propovăduit pe Hristos în diferite ţări.

Despre aceasta ne spune Nichifor, scriitorul istoriei bisericeşti, zicând despre dânsul astfel: ***Dumnezeiescul Iuda - nu Iscarioteanul, ci altul - care avea două nume, Tadeu şi Levi, fiul lui Iosif şi fratele lui Iacov, cel aruncat de pe aripa bisericii, a propovăduit mai întâi Evanghelia în Iudeea, Galileea, Samaria, şi Idumeea, apoi în cetăţile Arabiei, în părţile Siriei şi ale Mesopotamiei; iar mai pe urmă, s-a dus în Edesa, în cetatea lui Avgar, unde mai înainte propovăduise pe Hristos alt Tadeu, care era unul din cei şaptezeci de apostoli.*** Acolo, dacă lipsea ceva din slujba acestui Tadeu, acest Iuda-Tadeu le-a împlinit bine. Să se mai ştie că Sfântul Iuda a binevestit cuvântul mântuirii şi în Persia, iar de acolo a scris în limba grecească Epistola sobornicească către credincioşi. Acea epistolă, deşi este scrisă pe scurt, este însă de mare înţelegere şi plină de învăţături folositoare.

Unele din acele scrieri erau dogmatice, adică despre taina Prea Sfintei Treimi şi a Întrupării lui Hristos, despre deosebirea îngerilor buni de cei răi, şi despre înfricoşata judecată ce va să fie. Iar altele erau învăţătoare de obiceiuri, care sfătuiesc pe oameni a fugi de necurăţiile păcatelor trupeşti, de huliri, de mândrie, de neascultare, de zavistie şi de urâciune, de meşteşugiri şi de vicleşuguri, ca fiecare să fie statornic în chemarea sa, în credinţă, în rugăciune şi în dragoste; în a se îngriji de întoarcerea celor rătăciţi la adevărata credinţă şi a se păzi de eretici, ale căror obiceiuri vătămătoare de suflet le-a arătat luminos, iar pierderea lor o asemăna cu a sodomitenilor.

În scrisoarea sa arată însă şi aceasta: Nu este destul pentru mântuire, ca să se lepede cineva de păgânească credinţă şi să se apropie de sfânta credinţă ortodoxă, ci se cuvine ca, pe lângă credinţă, să facă şi fapte bune. Pentru aceasta

el aduce spre chip şi pilda celor pedepsiţi de Dumnezeu, îngeri şi oameni. Pe îngerii răi Dumnezeu i-a legat în întuneric cu legăturile cele veşnice şi spre judecata Sa îi păzeşte, deoarece nu şi-au păzit rânduiala lor. Pe oamenii cei scoşi din Egipt i-a pierdut în pustie, deoarece n-au umblat după chemarea lui Dumnezeu, ci s-au abătut la îndărătnicii.

Astfel Sfântul apostol Iuda a arătat în trimiterea sa prin cuvinte scurte lucruri mari. El a suferit multe dureri şi osteneli, trecând prin multe ţări, propovăduind pe Hristos, botezând şi încredinţând popoarele şi povăţuindu-le la mântuire.

Apoi, după ce s-a dus în părţile Araratului, întorcând mulţime de popor de la înşelăciunea idoleasca la Hristos, a fost prins de închinătorii la idoli şi, după ce l-au muncit mult, l-au spânzurat pe un lemn în chip de cruce. Şi străpuns fiind cu suliţa de cei necredincioşi, şi-a sfârşit nevoinţa şi alergarea sa.

Deci, a trecut în cer la Hristos Dumnezeu, ca să-şi ia cununa cea veşnică a răsplătirii apostoleşti, fiind numărat în ceata celor doisprezece apostoli.

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Iuda, fratele Domnului a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 19 iunie

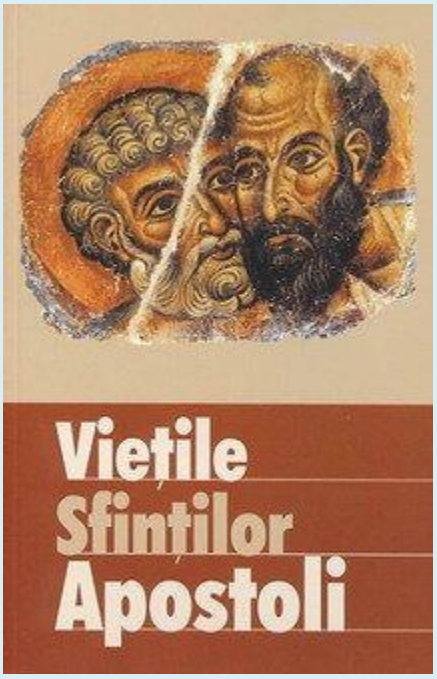

„Iuda minunate, săgeată ai fost trimis ca să loveşti şi să pierzi de tot taberele demo-nilor, iar pe cei răniţi de aceia să-i vindeci cu darul unuia Dumnezeului nostru, pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă“. *(Stihiră la Doamne strigat-am, 19 iunie)*

***

Sfântul apostol Iuda a fost unul dintre cei doisprezece apostoli ai Domnului şi era din neamul lui Iuda, din care au coborât David şi Solomon.

Sfântul Iuda s-a născut în cetatea Nazaret din Galileea, fiind fiu al dreptului Iosif, cu care s-a logodit mai apoi prea nevinovata Fecioară Maria.

Potrivit tradiţiei, mama lui Iuda era Salomeea, fiica lui Agheu, fiul lui Varahia, un frate al Sfântului Zaharia, tatăl Sfântului proroc Ioan înaintemergătorul Domnului.

Acest Iuda era frate cu Sfântul apostol Iacov cel drept, primul ierarh al Bisericii din Ierusalim. Sfântul apostol Iuda este numit de obicei Iuda al lui Iacov, adică fratele apostolului Iacov. El prefera să fie numit aşa ca urmare a smereniei sale, căci se credea nevrednic de a fi numit frate de sânge al Domnului, deoarece el păcătuise înaintea Domnului, mai întâi prin lipsă de credinţă şi apoi prin lipsă de dragoste frăţească.

Sfântul evanghelist Ioan Teologul aduce mărturie păcatului lui Iuda prin lipsă de credinţă, când scrie: ***„Nici fraţii Lui nu credeau în El“ (Ioan 7, 5). Lămurind acest fragment din Evanghelie, Sfântul Teofilactus crede că fraţii de care se pome-neşte aici erau copiii lui Iosif. El zice: „Până şi fraţii Lui, copiii lui Iosif (printre care şi acest Iuda), nu credeau în El, adică în Iisus. Şi de unde venea această neîncredere în El? Din propria lor rea voinţă şi din pizmă, căci mai degrabă pizmuiesc cei apropiaţi pe rudele lor decât o fac străinii“.*** Astfel, vedem că Iuda a păcătuit împotriva Domnului prin lipsa lui de credinţă.

Mai mult, Iuda arăta faţă de Hristos şi lipsă de dragoste frăţească. Atunci când Iosif, întorcându-se din Egipt, a început să-şi împartă pământul între copiii rămaşi de la prima soţie, a vrut să-i lase o bucată şi Domnului Iisus (Care se născuse în mod minunat şi fără ca Iosif să o cunoască pe Preasfânta Fecioară Maria), Care pe atunci era un copilaş. Dar trei dintre fiii lui Iosif nu doreau ca Iisus să aibă partea sa de pământ, căci era născut din altă mamă. Numai al patrulea fiu, Sfântul Iacov, a încuviinţat ca Iisus să fie şi El părtaş al bucăţii sale de pământ; şi de aceea a fost numit „fratele Domnului“.

Cunoscând păcatele sale din trecut şi lipsa lui de credinţă şi de dragoste frăţească, Iuda nu îndrăznea să se numească frate al lui Dumnezeu, ci doar fratele lui Iacov, după cum scrie el însuşi în epistolă: ***„Iuda, rob al lui Iisus Hristos şi frate al lui Iacov“ (Iuda 1,1).***

Apostolul Iuda, numit şi Iuda al lui Iacov, avea şi alte nume. Evanghelistul Matei îl numeşte Lebeu şi Tadeu. Aceste nume nu i s-au dat apostolului fără de motiv, căci numele Lebeu semnifică „înflăcărat“.

Dat apostolului Iuda, acest nume arată că după ce acesta păcătuise în faţa lui Hristos Dumnezeu prin necredinţa sa, mai apoi el a crezut că Iisus este adevăratul Mesia şi I s-a dăruit cu toată inima sa.

Apostolul Iuda mai este numit şi Tadeu, ceea ce înseamnă „cel ce înalţă laudă“, căci el proslăvea şi mărturisea multora pe Hristos Dumnezeu şi vestea Evanghelia.

Se cunosc foarte puţine despre viaţa şi lucrările Sfântului apostol Iuda, în afară de faptul că s-a căsătorit cu o femeie pe nume Mariam. Se mai ştie că, în timpul domniei lui Domiţian (81-96 d.Hr.), doi nepoţi de-ai lui Iuda, care lucrau pământul, au fost aduşi în faţa împăratului, fiind pârâţi de necredincioşi pentru că erau urmaşi ai lui David şi rude de sânge cu Domnul. Dar cercetându-i, împăratul s-a încre-dinţat că ei nu erau în nici un chip primejdioşi şi i-a slobozit.

Ca şi ceilalţi „fraţi ai Domnului“, apostolul Iuda a săvârşit multe lucrări de evanghelizare, răspândind Evanghelia lui Hristos.

La scurt timp după înălţarea la ceruri a Domnului Iisus Hristos, apostolul Iuda, aşa cum au făcut toţi apostolii lui Hristos, a pornit să propovăduiască Evanghelia.

Istoricul bisericesc Nichifor Calist ***mărturiseşte: „Sfântul Iuda, căruia i se mai spunea şi Tadeu şi Lebeu, fiul lui Iosif şi fratele lui Iacov, care a fost aruncat de pe vârful templului din Ierusalim, a propovăduit Evanghelia şi a răspândit creştinismul mai întâi în Iudeea, Galileea, Samaria şi Idumeea, iar mai târziu în Arabia, Siria şi Mesopotamia. În cele din urmă, el a ajuns în cetatea Edessa, care aparţinea regelui Abgar şi unde Evanghelia mai fusese vestită înainte de venirea sa de un alt Tadeu, unul dintre cei şaptezeci de apostoli. Apostolul Iuda a rămas acolo până ce a încheiat cele începute de acel Tadeu“.***

Mai există şi unele înscrisuri potrivit cărora Sfântul apostol Iuda a propovăduit credinţa creştină şi în Persia, de unde a scris epistola sa sobornicească în limba greacă. El a alcătuit această epistolă deoarece oamenii fără de credinţă, intrând prin viclenie în obştea credincioşilor, preschimbau harul lui Dumnezeu într-un prilej de a săvârşi nelegiuiri. Şi, sub acoperământul libertăţii creştine, îşi îngăduiau să săvârşească multe fapte ticăloase.

Scurta epistolă a Sfântului apostol Iuda cuprinde multe gânduri şi învăţături creştine însemnate. Astfel, epistola vorbeşte despre Taina Sfintei Treimi, întruparea lui Iisus Hristos, deosebirea dintre îngerii buni şi cei răi şi despre înfricoşata judecată ce va să vină. Şi îi mai sfătuieşte pe creştini să ocolească necurăţia păcatului: poftele trupeşti, ocara, hula, mândria, neascultarea, pizma, ura, viclenia, răutatea. Apostolul îndeamnă pe toţi să fie statornici în împlinirea datoriilor, în credinţă, rugăciune şi iubire. El ne sfătuieşte să aducem pe calea cea dreaptă pe cei şovăitori, să-i ocolim pe rătăciţi, ale căror învăţături sunt vătămătoare sufletului.

Sfântul lămureşte cu mare limpezime cum cei necredincioşi vor pieri precum locuitorii Sodomei (Iuda 1, 7-25).

În epistola sa, Sfântul apostol Iuda arată că, pentru mântuire, nu e destul să treci de la păgânism la creştinism. Pe lângă credinţă mai este nevoie să faci fapte bune, care se potrivesc creştinilor şi celor vrednici a se mântui.

Ca exemplu el istoriseşte pedepsirea îngerilor şi a oamenilor de către Dumnezeu. Pe îngerii care nu şi-au păstrat vrednicia, Dumnezeu i-a legat cu

lanţuri veşnice în întuneric, ţinându-i acolo până la înfricoşata Sa judecată (Iuda 1, 6). Şi Dumnezeu, după ce a izbăvit poporul Său scoţându-l din Egipt, a nimicit pe cei care nu credeau şi căzuseră în desfrâu, ducând o viaţă potrivnică legii lui Dumnezeu (Iuda 1, 5). Astfel, în câteva cuvinte, apostolul Iuda descoperă în epistola sa adevăruri de căpetenie.

Sfântul apostol Iuda a cercetat şi multe alte ţinuturi, vestind Evanghelia, aducând neamuri la credinţa creştină şi îndreptându-le pe calea mântuirii. Lucrând în acest chip, el a ajuns pe pământurile din apropierea Muntelui Ararat unde, convertind o mulţime de oameni, a făcut din idolatri creştini. Pentru toate acestea, apostolul şi-a atras mânia preoţilor păgâni. Ei l-au prins şi, după ce l-au supus la diferite cazne, l-au răstignit pe cruce şi l-au străpuns cu suliţele. Aşa s-au încheiat muncile şi viaţa Sfântului apostol Iuda, care a plecat la Hristos Dumnezeu, pentru a primi de la El cunună de răsplată veşnică în ceruri. Amin.

Troparul, glasul I: Al lui Hristos frate şi mucenic tare ştiindu-te pe tine, Iuda, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugă-ciunile tale luăm.

Condac, glasul I: Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, apostole al lui Dumnezeu frate, propo-văduitorule al lui Hristos prea înţelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, şi credinţa cea drept slăvitoare, a Domnului, prea fericite şi tăinuitorule al harului.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.

Sinaxar 19 iunie

În această lună în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului

Acesta este numit în Faptele Apostolilor Iuda, iar de Matei şi Marcu este numit în Evanghelie, Tadeu şi Leveu, ruda fiind Domnului nostru Iisus Hristos după trup, şi fiu lui Iosif logodnicul, iar frate bun lui Iacob fratele Domnului, cel care a trimis la toţi acea Epistolă luminătoare şi dogmatică şi plină de Duhul Sfânt.

Trimis fiind el de Hristos ca un frate şi învăţător de taine, încălzindu-se de strălucirile sale ca un cărbune aprins, toată înşelăciunea a ars şi a luminat pe credincioşi. Că trăgând el jugul Mântuitorului, şi brăzdând şi semănând sămânţa dreptei credinţe în toată lumea, multă roadă a adus.

Drept aceea luminând cu învăţătura cuvântului său Mesopotamia şi neamurile cele de lângă hotarele ei şi propovăduind Evanghelia, a mers la cetatea Edesei şi la Abgar domnul locului, ca să-l tămăduiască.

După aceea s-a dus la cetatea Arara, şi fiind spânzurat şi săgetat de către cei necredincioşi, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Zosima

Acesta era ostaş pe vremea împăratului Traian, din Apoloniada cea din Sozopoli, când domnea Domeţian în Antiohia cea din Pisidia. Iar apoi aruncând armele şi năzuind la Biserica lui Hristos, s-a învrednicit de botezul cel întru Hristos. Pentru aceasta fiind adus la guvernator şi mărturisind că este creştin, a fost spânzurat şi strivit, şi după aceasta bătut, fiind întins de patru; apoi a fost aşezat pe un pat de aramă, înroşit. Dar prefăcându-se focul în răcorire, mulţi din cei ce stăteau de faţă s-au spăimântat de acea minune, şi au trecut la credinţa în Hristos.

Iar Sfântul Zosima a fost ferecat cu cătuşe şi legat de cai, fiind nevoit să alerge în urma guvernatorului care mergea la oraşul cananiţilor, timp de trei zile fără hrană; dar prin dumnezeiasca purtare de grijă i s-au arătat lui doi tineri, unul aducându-i pâine şi celălalt un vas cu apă, şi mulţumind lui Dumnezeu a gustat din acestea.

Deci adus fiind la cercetare, a fost din nou supus la chinuri şi la urmă tăindu-i-se grumazul, a luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon

Acesta lepădându-se de lume şi făcându-se ucenic al marelui bătrân Siluan în pustia Egiptului, pentru covârşitoarea lui ascultare, şi pentru multa nevoinţă şi sărăcie, a ajuns făcător de minuni; căci pe mulţi demoni a izgonit din oameni, şi aşa cu cuviosie vieţuind întru îngereşti nevoinţe, şaizeci şi doi de ani, s-a mutat către Domnul.

Zicerile/apoftegmele lui ava Zinon din Patericul egiptean:

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Asingrit, care de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Paisie cel mare.

Acest de trei ori fericit cuvios şi purtător de Dumnezeu, părintele nostru Paisie cel mare, era de neam din Egipt, de unde era şi Moise, văzătorul de Dumnezeu. Născut a fost din părinţi cinstitori de Dumnezeu, învăţaţi în credinţa lui Hristos; şi având multă bogăţie şi împodobiţi cu străluciri, au învăţat cu silinţă şi pe fiii lor întru sporirile cele dumnezeieşti şi omeneşti. După săvârşirea tatălui său, fericitul acesta, prunc încă şi mai mic decât ceilalţi fraţi, a rămas la maică-sa, care fiind foarte amărâtă, i s-a arătat în vis un înger, mai înainte spunându-i buna sporire a lui Paisie, zicându-i: "Pe fiul tău Paisie l-a ales Domnul, ca să slăvească şi să laude sfânt numele Său cel lăudat în vecii vecilor; acesta este plăcut lui Dumnezeu", şi l-a apucat pe el de mână; iar maică-sa a răspuns îngerului: "Toţi ai lui Dumnezeu sunt, şi la fel acesta care este plăcut lui Dumnezeu". Şi trezindu-se ea, se minuna de acea vedenie.

După ce s-a făcut copilandru, marele şi fericitul între cuvioşi, a fost tuns monah, de Cuviosul Pamvo (prăznuit la 18 iulie), de către care a fost sfătuit să nu se uite la faţă de om. Iar el, a petrecut trei ani neuitându-se în sus, ci având-şi capul în jos plecat. Şi dându-se pe sine la petrecerea sihăstrească, întru atâta a covârşit pe toţi, încât a vorbit împreună cu Hristos, şi I-a spălat picioarele Lui, iar după spălare a băut apa, şi îndată s-a făcut începător vieţuirii celei supraomeneşti.

Despre vestitele lui virtuţi şi despre minunata vieţuire cea întocmai cu a îngerilor; despre toată aspra vieţuire cea prin pustii şi despre minunile sale, se poate citi în cartea numită noul Ecloghion şi în Vieţile Sfinţilor. Pentru iubitorii de prăznuire se poate spune atâta, că aflându-se fericitul cu trup muritor se ridicase mai presus de trup. Deci ajungând la bătrâneţi prea adânci, s-a mutat către Domnul, unde împreună cu îngerii cânta Ţiitorului a toate cântarea cea întreit sfântă. A cărui pomenire cu credinţă săvârşind, prin rugăciunile lui, să ne învrednicim de veşnicele bunătăţi şi de fericirea cea veşnică. Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Iuda, rudenia Domnului; Sfântul cuvios Paisie cel mare

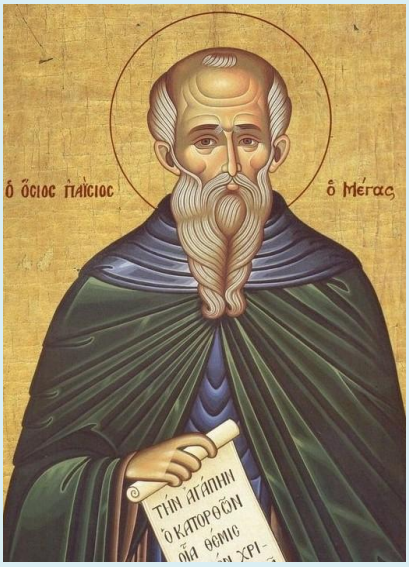

Sfântul apostol Iuda este unul dintre cei numiţi „fraţii Domnului”, care erau rude apropiate şi crescuseră împreună cu Iisus în aceeaşi casă. Unii erau fiii dreptului Iosif din prima căsătorie, iar alţii erau fiii fratelui său, Cleopa, deci veri după Lege cu Mântuitorul.

Tradiţia Bisericii ne spune că, după Înălţarea Domnului la cer, Sfântul apostol Iuda a propovăduit Evanghelia, mai întâi în Iudeea, în Galileea şi în Samaria, apoi în cetăţile Arabiei, Siriei şi Mesopotamiei şi mai pe urmă în Edesa.

A pătimit moarte mucenicească în Armenia.

El este scriitorul Epistolei sobornicești a lui Iuda din Noul Testament.

***

În această zi, Biserica îl pomeneşte şi pe Sfântul cuvios Paisie cel mare († 370)

Acest cuvios, purtător de Dumnezeu, era de neam din Egipt. Murind tatăl său, a rămas împreună cu cei şase fraţi în grija mamei lor.

Acesteia i s-a arătat un înger în vis, spunându-i despre buna sporire a copilului ei: „Pe fiul tău, Paisie, l-a ales Domnul ca să slăvească şi să laude sfânt numele Lui, Cel lăudat în vecii vecilor. Acesta plăcut este lui Dumnezeu”. Şi acestea zicând, îngerul l-a luat pe Paisie de mână.

Iar mama copilului a răspuns cerescului înger: „Toţi copiii mei ai lui Dumnezeu sunt, dar facă-se mila Domnului spre noi”.

Şi deşteptându-se, s-a minunat de acel vis.

După ce a mai crescut, Paisie a fost tuns monah de cuviosul Pamvo şi timp de trei ani a stat cu capul plecat în jos. Şi era atât de înduhovnicit, încât adesea vorbea cu Hristos.

Iar odată, pe când se ruga în chilia sa, i-a apărut Hristos, însoţit de doi îngeri, iar el, urmând pildei lui Avraam, a spălat picioarele Domnului.

Şi a ajuns la cea mai înaltă culme a nevoinţei, încât în trup muritor fiind, s-a ridicat mai presus de trup.

Sfântul cuvios Paisie, ajungând la adânci bătrâneţi, s-a mutat la Domnul.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului; Sfântul cuvios Paisie cel mare

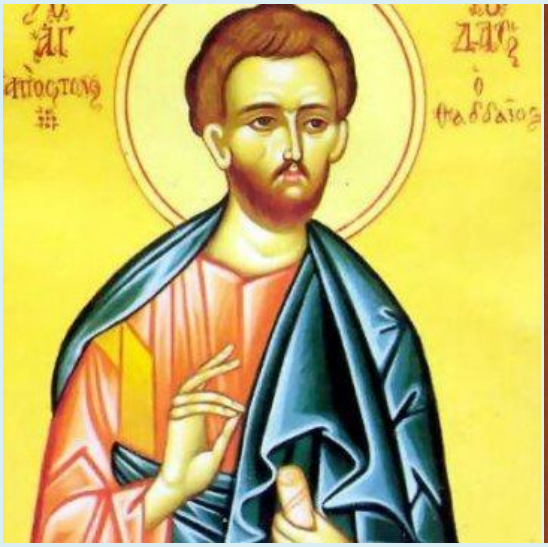

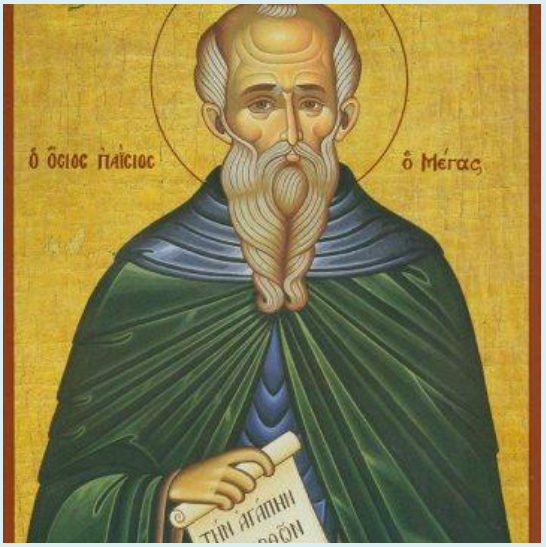

Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului

Sfântul apostol Iuda a fost unul din cei doisprezece Sfinţi apostoli ai lui Hristos, trăgându-se din seminţia lui David şi a lui Solomon. El s-a născut în Nazaretul Galileii, din tatăl său, Iosif teslarul - care a fost după aceea logodnicul Preacuratei Fecioare Maria - şi din maica sa Salomeea, nu cea din Betleem, ci alta, care a fost fiica lui Agheu, fiul lui Varahie şi fratele lui Zaharia.

Sfântul cuvios Paisie cel mare

Cuviosul Părintele nostru Paisie a fost din Egipt. El s-a născut din părinţi dreptcredincioşi, îmbunătăţiţi şi îmbogăţiţi de obiceiuri bune şi creştineşti, care aveau şapte copii asemeni lor în obiceiuri şi fapte bune. Bogăţia lor le era destulă, încât puteau să ajute şi pe cei ce aveau trebuinţă; căci, cu cât împărţeau la săraci averile lor, cu atât mai mult Dumnezeu le înmulţea toate.

Proloagele din 19 iunie

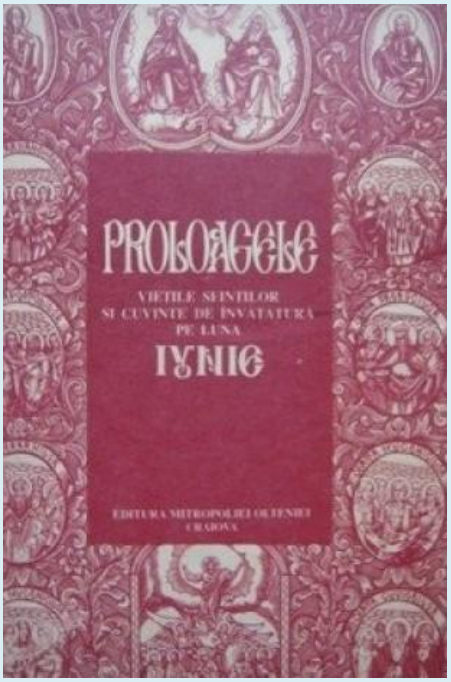

Luna iunie în 19 zile: pomenirea Sfântului apostol Iuda († 80)

Sfântul apostol Iuda este unul din cei doisprezece apostoli, ales chiar de Mântuitorul, să-i fie martor şi propovăduitor pe pământ, al Patimilor şi Învierii Lui, şi să vestească dumnezeiasca Lui învăţătură, chemând pe toţi oamenii.

Nu se ştie, aproape nimic, din viaţa acestui Sfânt apostol, mai înainte de chemarea sa de către Mântuitorul. Sfintele Evanghelii pomenesc numele lui, doar când numără ceata celor doisprezece ucenici ai Domnului. Nu ştim însă nici unde locuia, nici cu ce se îndeletnicea. Este mai presus de orice îndoială, că era din unul din oraşele Galileii.

Sfinţii evanghelişti Matei şi Marcu îl numesc Levi şi Tadeu. Avea mare râvnă pentru Hristos şi dorea ca toată lumea să-L cunoască pe Iisus ca adevăratul Dumnezeu, venit pentru mântuirea noastră.

Că a zis către Domnul: ***"Doamne, ce s-a întâmplat, că vrei să Te arăţi nouă şi nu lumii."(Ioan, 14,22)*** o întrebare care arată limpede dorinţa fierbinte, ca toţi să-l cunoască pe Mântuitorul, să-L iubească şi să se mântuiască.

Tradiţia Bisericii ne spune că, după Înălţarea Domnului, apostolul Iuda a propovăduit , mai întâi, Evanghelia în Iudeea, în Galileea şi în Samaria, apoi în cetăţile Arabiei, Siriei şi Mesopotamiei, şi, mai pe urmă, s-a dus în Edesa, la regele Avgar, ca să-l tămăduiască.

Se ştie că Sfântul apostol Iuda Tadeul a vestit cuvântul Evangheliei şi în Persia.

Nu el, ci alt Iuda, unul din cei şaptezeci de ucenici, Iuda, "ruda Domnului", este scriitorul Epistolei sobornicești a lui Iuda, din Noul Testament.

A sfârşit, fiind spânzurat şi săgetat de necredincioşi. Şi şi-a dat sufletul lui Dumnezeu, la Ararat, în Armenia.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului, părintele nostru Paisie cel mare († 370)

Acest de trei ori fericit, cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu, părintele nostru Paisie cel mare era, de neam, din Egipt, de unde era şi Moise, văzătorul de Dumnezeu.

Născut a fost din părinţi cinstiţi de Dumnezeu, învăţaţi în credinţa lui Hristos şi, fiind împodobiţi şi cu celelalte străluciri, ei l-au învăţat, cu stăruinţă şi pe fiul lor sporirea în cele dumnezeieşti şi omeneşti.

După moartea tatălui său, acest fericit copil, a rămas, mai mic decât ceilalţi fraţi la mama lor. Acesteia, fiind foarte amărâtă, i s-a arătat un ceresc înger, spunându-i bună-sporirea copilului şi zicându-i: “Pe fiul tău, Paisie, l-a ales Domnul, ca să slăvească şi să laude sfânt numele Lui, cel lăudat în vecii vecilor. Acesta este plăcut lui Dumnezeu. “ Şi, aceasta zicând îngerul l-a apucat pe Paisie de mână. Iară mama a răspuns cerescului înger: “Toţi copiii mei, ai lui Dumnezeu sunt, dar facă-se mila Domnului, spre noi.” Şi, deşteptându-se, s-a minunat de acel vis.

Deci, după ce s-a făcut copilandru, prea marele şi fericitul între cuvioşi a fost tuns monah, de Cuviosul Pamvo, de către care, sfătuit fiind să nu se uite la faţa oamenilor trei ani, a petrecut neuitându-se în sus, ci avându-şi capul plecat, în jos.

Şi, dându-se la petrecerea sihăstrească, întru atâta a covârşit pe toţi, încât vorbea împreună cu Hristos, şi-I spăla picioarele Lui. Şi îndată s-a făcut nevoitor, în vieţuirea cea mai presus de om. Şi a ajuns la cea mai înaltă culme a nevoinţei.
Iar, despre vestitele lui bunătăţi şi despre minunata vieţuire, cea întocmai cu a îngerilor, precum şi despre minunile sale, va citi cel ce doreşte să ştie, în cartea numită Noul Evloghion.

Pentru care, pe scurt, zicem, iubitorilor de prăznuire, doar atâta că acest fericit, aflându-se cu trup muritor, s-a ridicat mai presus de trup. Deci, ajungând la

bătrâneţi prea adânci, s-a mutat către Domnul, în ceruri, unde, înpreună cu îngerii, cântă Ţiitorului a toate, cântarea cea întreit sfântă.

A căruia pomenire, cu credinţă, săvârşind, pentru rugăciunile lui, să ne fie nouă să ne învrednicim veşnicilor bunătăţi şi fericirii celei veşnice. Amin.

Întru această zi, povestirea unui oarecare pustnic, despre viaţa prea cuviosului părintelui nostru Paisie cel mare

În părţile Siriei era un nevoitor, împodobit, cu multe fapte bune. Acesta, rugându-se odată, a ajuns într-un gând ca acesta: „Oare s-a făcut asemenea cu cineva din cei ce ai bineplăcut lui Dumnezeu?”

Şi, gândind unele ca acestea, a auzit un glas de Sus, zicându-i: „Du-te în Egipt şi acolo vei afla un nevoitor, Paisie cu numele, care a câştigat smerenia şi dragostea, cea către Dumnezeu, asemenea cu tine.”

Iar acel cinstit bătrân, n-a pregetat, nicidecum pentru lungimea drumului, ci a pornit, îndată, să meargă în Egipt. Şi, ajungând la muntele Nitriei, întreba unde se află Paisie. Şi, fiindcă numele lui Paisie era cunoscut de toţi, nu i s-a ascuns bătrânului locul chiliei lui Paisie, şi nici lui Paisie nu i-au ascuns venirea bătrânului. Şi cum a intrat bătrânul în pustie şi se ducea drept la Paisie, îndată, şi Paisie l-a întâmpinat în drum cunoscându-se între ei, prin dumnezeiescul dar, s-au îmbrăţişat, cu bucurie, şi şi-au dat sărutarea cea în Hristos.

Apoi, ducându-se la chilia lui Paisie şi rugându-se, s-au aşezat. Şi bătrânul, începând a grăi către dumnezeiescul Paisie, vorbea în limba sirienilor, dar Paisie fiind egiptean, ştia numai această limbă. Deci, întristându-se mult, că nu înţelegea cuvintele, cele de suflet folositoare, ale bătrânului, Paisie, îndată, înălţând la cer ochii şi mintea sa, a suspinat din adâncul inimii şi a zis: ***„Fiule al lui Dumnezeu şi Cuvinte, dă-mi darul Tău mie, robul Tău, ca să cunosc graiul cuvintelor bătrânului.”*** Şi, printr-o minune de grabnică cercetare a Domnului, îndată, a început a vorbi şi înţelege limba siriacă.

Drept aceea, vorbind mult, şi-au povestit unul altuia arătările pe care s-au învrednicit, fiecare, a le avea şi despre părinţii, cu care au vorbit şi au petrecut, şi ce fapte bune aveau acei părinţi. Şi erau plini de bucurie, amândoi, pentru o împreună vorbire ca aceasta.

Iar după ce au trecut 6 zile, şi au sfârşit câte aveau să vorbească şi dorea bătrânul să se întoarcă la locul său, atunci, Paisie a chemat pe ucenicii săi şi le-a zis: ***„Iată, aici, o prea iubiţi fii, om sfânt, din cei desăvârşiţi în fapta cea bună,***

plin de Duhul Sfânt şi de dumnezeiesc dar. Deci, luaţi toţi binecuvântarea lui, cu evlavie, ca să o aveţi, ca turn de strajă, împotriva vrăjmaşilor."
Şi, îndată, au căzut toţi la pământ şi, închinându-se, precum se cădea acelui sfânt bătrân, cereau fierbinte rugăciunile şi binecuvântarea lui. Şi acela, făcând rugăciuni pentru dânşii, i-a binecuvântat şi, luându-şi ziua bună de la toţi, a plecat.

Iar, după puţină vreme, a venit la marele Paisie, un pustnic, iar ucenicii cuviosului Paisie îi ziceau lui: „O părinte, mare câştig ai fi avut, dacă ai fi venit cu puţin mai înainte. Că un dumnezeiesc om a venit la noi, din Siria, strălucit şi cu mintea şi cu inima, care după ce ne-a întărit prin cuvintele mântuitoare, a plecat cu puţin mai înainte. Şi dacă vrei să-l ajungi, să ştii că nu e departe."

Şi, alergând pustnicul, ca să-l ajungă, dumnezeiescul Paisie i-a zis: ***„Stai, că acela, acum a trecut mai mult de 18 mile, ducându-se pe un nor, la chilia sa."***
Şi, auzind acestea, s-au minunat toţi şi au slăvit pe Dumnezeu.

Întru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ioan sihastrul, din Limonar (sec. VI)

Ne-a spus nouă (lui Ioan şi lui Sofronie) ava Dionisie, prea iubitul şi păzitorul de vase al bisericii din Ascalon, despre Ioan Sihastrul, zicând: "Mare, prin viaţa lui era bărbatul acela pentru veacul cel de acum, şi lui Dumnezeu foarte plăcut. Şi vieţuia în hotarele satului Sehustra, care era departe de Ierusallim, ca la 20 de stadii. Şi avea stareţul, în peştera sa, chipul Preacuratei, Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi Pururea Fecioarei Maria, având, în braţe, pe cel mai înainte de veci Prunc, pe Hristos, Dumnezeul nostru. Şi stareţul, când vrea să se ducă undeva, ori în pustie, departe, ori la Ierusalim, ca să se închine cinstitei Cruci şi la mormântul lui Hristos şi să cerceteze Sfintele locuri, sau la muntele Sinaiului, ca să se roage, sau la Sfinţii mucenici, care se aflau departe de de Ierusalim, căci îi plăcea stareţului să dea cinstire sfinţilor, şi umbla, uneori, în Efes, la mormântul Sfântului evanghelist Ioan, şi, uneori, la Sfântul Teodor, în Evhaita, iar, alteori, la Sfânta Tecla, în Seleucia Isauriei, alteori, la Sfântul Serghie, în Sarafas, uneori, la unul, iar, alteori, la alt Sfânt, deci, oricând, se ducea, îşi pregătea în peştera sa, candela, înaintea chipului Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu şi o aprindea, precum îi era obiceiul, şi stând la rugăciune, se ruga lui Dumnezeu, ca să-i îndrepteze calea lui şi, privind icoana Născătoarei de Dumnezeu, grăia: "Prea curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, pentru că plec în călătorie îndepărtată, întru care multe zile am să zăbovesc, tu, singură să ai grije de candela ta şi, nestinsă, după a mea rugăciune să o păzeşti, până ce mă voi întoarce. Că eu, având ajutorul tău, împreună-călător cu mine, mă duc pe drumul, la care m-am gândit." Acestea zicându-le, spre Sfânta icoană, se ducea pe drumul său şi zăbovea uneori, o lună, alteori,

două şi trei, iar, alteori... cinci sau şase. Şi, întorcându-se, afla, întotdeauna, candela plină, arzând, precum o lăsase, şi niciodată, n-a aflat-o pe ea stinsă.

Şi încă ne-a spus nouă Dionisie, preotul, că acest părinte Ioan, umblând odată în hotarele satului aceluia, unde era peştera lui, a întâlnit un leu mare, mergând în calea lui, la un loc foarte strâmt, între şiruri de spini, cu care locuitorii îşi îngrădeau ţarinile lor. Şi atât de strâmtă era calea aceea, încât, un om pe jos, şi nepurtând nimic cu el, abia putea să treacă printre acei spini. Şi, când amândoi, stareţul şi leul, s-au apropiat unul de altul, stareţul nu-i da cale leului, nici leul pentru strâmtorarea locului nu putea să se întoarcă din cale, nici să treacă ei, unul pe lângă altul nu era cu putinţă. Şi leul, văzând pe plăcutul lui Dumnezeu, că nicidecum nu vrea să se întoarcă, ci să treacă pe calea care era înainte, a stat de-a stânga stareţului, pe picioarele cele dinapoi şi pe gardul acela cu greutatea trupului său, lărgindu-l puţin. Şi a făcut Sfântul cale slobodă şi a trecut stareţul pe lângă leu, atingându-se, cu spatele lui, de pieptul leului; şi aşa s-au dus fiecare în calea sa.

La acest avă Ioan a venit un frate şi, văzând că în peştera lui nu se află nimic, i-a grăit lui: "Cum petreci aici, ava, neavând cele de trebuinţă pentru viaţă?"

Răspuns-a bătrânul: "Fiule, peştera aceasta este negustorie duhovnicească; dă şi ia. Dă lucrul de mână şi ia cele trebuincioase."

Şi aşa, acest plăcut al lui Dumnezeu părinte, vieţuind în pustiniceştile sale nevoinţe şi osteneli, ani îndestulaţi, s-a dus la Domnul şi s-a numărat în ceata Sfinţilor ce stau înaintea Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, Unuia în Treime, Dumnezeului nostru, Căruia I Se cuvine slava în veci. Amin.

Întru această zi, cuvânt despre cinstirea preoţească

Voiţi oare să ştiţi cât de mare este cinstea şi puterea preoţească? Cugetaţi la Botez, care spală păcatele tuturor şi face să ne naştem din Dumnezeu. Pentru că, de la păcat, prin pocăinţă, ne-am născut a doua oară. Şi, vezi, cât de mare este cinstea pe care le-a dat-o lor Dumnezeu şi cât de mare darul, pentru că, prin punerea mâinilor lor, vine binecuvântarea peste noi. Drept aceea, şi fac rugăciune pentru toţi, că, pentru toţi, au să dea seama.

Deci, acestea socotindu-le, fraţilor, să nu vă împotriviţi întru nimic preoţilor, pentru că sunt slugi ale lui Dumnezeu şi înainte-stătători, ci, să le faceţi lor vrednică cinste şi, după poruncile lor, fără abatere, să umbăm, ca să câştigăm mântuire şi moştenitori să fim cereştilor bunătăţi.

Întru această zi, cuvânt din Pateric

Un preot oarecare a fost oprit, de episcopul său, ca să nu facă dumnezeiasca Liturghie. Şi, i s-a întâmplat să se ducă într-un sat, pentru oarecare trebuinţă şi după plecarea lui, s-a mutat episcopul din viaţă. Deci, fiindcă preotul era sub canon, s-a întristat mult, şi, nepricepând ce va face, a mers la Constantinopol şi, ducându-se la un oarecare episcop, om al lui Dumnezeu, i-a mărturisit lui lucrul acesta.

Iar episcopul i-a zis lui: "Arată-mi mie greşala ta. Şi , dacă, pe nedrept te-a oprit episcopul tău, îţi voi da eu ţie dezlegare de acel canon".

Iar preotul, a zis către dânsul: " M-a trimis pe mine la o oarecare trebuinţă, stăpâne, şi nu mi-a fost cu putinţă să o îndeplinesc. Şi, mâniindu-se, m-a pedepsit."

Deci, episcopul i-a zis: "Greşala ta, fiule, precum spui, nu-i nimic şi, fără de pricină, te-a oprit episcopul tău. Dar, măcar că la lucrul acesta este aşa, pe cât socotesc, nu se cade ca unul să lege, iar altul să dezlege. Însă, cum va voi Domnul, aşa va face, pentru tine."

Şi, luând episcopul pe preot, au mers la o mănăstire şi au spus egumenului şi fraţilor cele ce i s-au întâmplat preotului. Deci, le-a zis lor: "Rogu-vă pe voi, părinţilor sfinţi, să vă osteniţi săptămâna aceasta pentru Domnul, cu priveghere, cu post şi cu rugăciune, şi Dumnezeu, pentru rugăciunile voastre, va milui pe preotul acesta, fiind despărţit de Biserică, fără dreptate."

Iar ei au zis: "Precum ai poruncit, stăpâne, aşa vom face, cu rugăciunile tale."

Însă a rămas şi episcopul, cu preotul, acolo, postind cu priveghere şi cu rugăciuni şi cu sfărâmarea inimii. Iar, după ce s-a sfârşit săptămâna, către dimineaţă, în vremea slavoslaviei, s-a arătat episcopul, cel ce pedepsise pe preot, stând în mijlocul părinţilor şi cântând împreună cu ei.

Iar episcopul, văzându-l pe el, a zis preotului: "Oare, îl cunoşti pe acesta, ce stă cu noi?"

Iar preotul a zis: "Da, stăpâne, episcopul meu este."

Apoi i-a zis lui:" Mergând, închină-te lui, ca să-i ceri iertare."

Deci, mergând, preotul a căzut la picioarele lui, zicând: "Iartă-mă, stăpâne, pentru Domnul."

Iar episcopul i-a răspuns de trei ori: "Dumnezeu să te ierte, fiule." Şi, după ce a zis aceasta, s-a făcut nevăzut.

Deci, episcopul, împreună cu egumenul şi cu fraţii, văzând semnul ce se făcuse, au prea slăvit pe Dumnezeu, Cel ce face minunate şi nenumărate minuni.

A căruia este slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida (19 iunie)

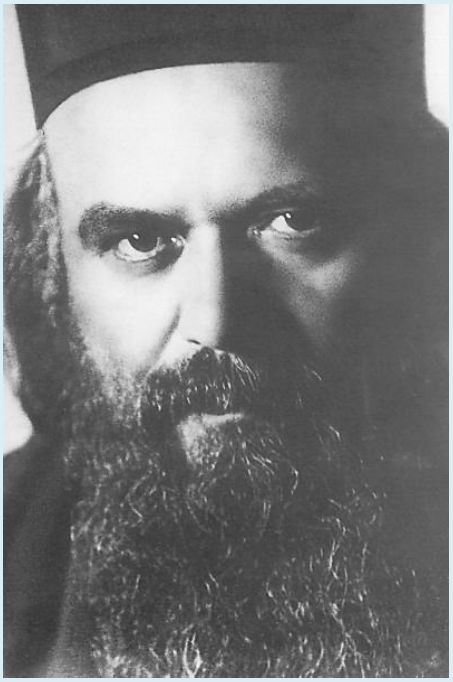

Pomenirea Sfântului apostol Iuda

Sfântul Iuda a fost unul dintre cei doisprezece apostoli mari. El era fiul lui Iosif şi al Salomeei, *(nu Salomeea din Betleem, ci o alta)* şi fratele lui Iacov, ruda Domnului.

Iosif teslarul a avut cu Salomeea patru fii: Iacov, Osia, Simon şi Iuda. Acest Iuda este uneori numit în Scriptura Noului Testament *Iuda, fratele lui Iacov,* din pricină că Iacov era mai bine cunoscut de către toţi (Luca 6: 16, Fapte 1: 13).

Sfântul Iuda îşi începe astfel epistola sa: ***Iuda, rob al lui Iisus Hristos şi frate al lui Iacov (Iuda 1: 1).*** Chiar dacă s-ar fi putut numi pe sine frate al Domnului cu aceeaşi îndreptăţire ca şi Iacov, el nu o face, din smerenie şi din ruşine, căci el nu uită că nu a crezut în El de la început.

Când bătrânul Iosif, mai înainte de moartea lui, a voit să facă parte după dreptate şi lui Iisus, ca şi celorlalţi fii ai lui, toţi fiii lui după trup au protestat şi s-au împotrivit, inclusiv Iuda. Doar Iacov a fost cel care, de bună voia lui, i-a făcut parte lui Iisus din porţia lui de moştenire. Iuda mai este cunoscut şi ca Levi sau Tadeus.

Mai este un Tadeus, între cei şaptezeci de apostoli mai mici (prăznuit la 21 august), dar acest Tadeus sau Iuda, a fost unul dintre apostolii cei mari.

Iuda a predicat Evanghelia prin toată Iudeea, Samaria, Galileea, Idumeea, Siria, Arabia, Mesopotamia şi Armenia. La Edessa, cetatea regelui Avgar, el a sporit predicarea celuilalt Tadeu, care fusese acolo mai înaintea lui.

Când Iuda a ajuns cu predicarea în ţinutul Muntelui Ararat, el a fost prins de păgâni, răstignit şi omorât cu săgeţi. Aşa a luat Sfântul apostol Iuda şi cununa muceniciei.

Pomenirea Sfântului prea cuvios Paisie cel mare

Sfântul Paisie a fost egiptean de neam şi născut în Egipt. În urma unei vedenii ce a avut-o, maica lui 1-a închinat slujirii lui Dumnezeu.

Tânăr fiind, Paisie a sosit la Avva Pamvo, care 1-a primit ca ucenic şi ca împreună următor marelui Avvă Ioan cel pitic, care mai târziu a şi scris viaţa Sfântului Paisie.

Spre marea bucurie a părintelui lui duhovnicesc, Paisie a adăugat pururea nevoinţă peste nevoinţă şi înfrânare peste înfrânare. La el de multe ori venea Sfântul proroc Ieremia, pe care Sfântul Paisie îl iubea mult şi din ale cărui cărţi proroceşti citea mereu.

La el veneau şi îngerii lui Dumnezeu şi a venit însuşi Domnul Hristos, care i-a zis: *Pace ţie, nevoitorule al Meu ales!*

Prin harul covârşitor al lui Dumnezeu, Sfântul Paisie postea zile şi chiar săptămâni în şir. Adesea el nu gusta nimic timp de câte cincisprezece zile şi mai adesea câte o săptămână, iar odată, după mărturia Sfântului Ioan cel pitic, el nu a gustat nimic timp de şaptezeci de zile.

El bătea război greu cu duhurile iadului, care veneau uneori la el cu chipul lor adevărat, iar alteori ca îngeri de lumină. Dar fericitul rob al lui Dumnezeu nu se lăsa înşelat şi dus în ispită.

Sfântul Paisie s-a făcut vestit în tot Egiptul pentru străvederea lui şi pentru puterea facerii de minuni.

El s-a strămutat la veşnica împărăţie la anul 400.

Sfântul prea cuvios Isidor, pelusiotul a mutat sfintele moaşte ale lui Paisie cel mare la mânăstirea lui şi le-a îngropat acolo cu cinste.

Pomenirea Sfântului cuvios Zosima

Sfântul Zosima acesta a fost soldat în armata romană în timpul împărăţiei lui Traian. El a mărturisit cu curaj credinţa lui creştină în Hristos Domnul, faptă pentru care a fost dat la schingiuiri bestiale.

Din mijlocul chinurilor lui, el a auzit un glas din cer care îi zice: *împuterniceşte-te, Zosime, cu semnul Sfintei Cruci, căci iată Eu cu tine sunt!* La el în temniţă pogorau îngerii lui Dumnezeu.

După multe chinuri de nedescris, Sfântul Zosima a fost decapitat la anul 116 după Hristos.

Pomenirea Sfântului Ioan din singurătate

Acest Sfânt Ioan a dus o viaţă de mari nevoinţe, în veacul al şaselea, în apropiere de Ierusalim.

Curăţindu-şi sufletul cu asprele nevoinţe, el a ajuns la măsuri mari, că până şi fiarele sălbatice se supuneau lui.

Sfântul cuvios Ioan a trecut la Domnul la bătrâneţe adâncă, în anul 586 după Hristos.

Cântare de laudă la Sfântul Paisie cel mare

Marele Paisie din fragedă vârstă
Uşile dorinţelor lumii în urma lui le-a închis.

El duhul la Dumnezeu şi-a înălţat,
La Domnul, singura lui dorire,
Precum marii sfinţi de demult.

Monahii vin şi pe marele Paisie întreabă:
„Dintre virtuţi care
Îi este mai plăcută lui Dumnezeu? "

„Cea care ascunsă este!" le răspunde Paisie,
„Iar cea care cunoscută se face,
Domnul nu o primeşte."

Când Paisie cu nevoinţele-adânci

Pe Domnul cu viaţa lui L-a proslăvit,
Domnul Cel proslăvit la Paisie vine şi-i zice:
„Pace ţie, Sfinte al Meu.
Grăieşte, care ţi-e dorirea?
Căci dup-a ta dorire ţie va fi.
Cere şi vei primi!"

Auzind dintru a Domnului gură aceste cuvinte de foc,
Paisie capul îşi pleacă şi plânge ca un copil.
„ Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase,
Om păcătos sunt eu!
Eu din pricina păcatelor mele
Apăsat sunt pururea la pământ.
După mare milostivirea Ta,
iartă-mi mie păcatele mele,
Toate păcatele mele,
Doamne, cele din copilăria mea
Şi până acum şi dăruieşte-mi răbdare
Ca altele la sarcina mea să nu mai adaug;
Dăruieşte-mi mie ca până la cea din urmă suflare a mea
Pururea Voia Ta să fac,
Şi de iubire spre Tine
Inima mea pururea să ardă."

Domnul a împlinit a plăcutului Lui rugă,
Şi o binecuvântare a dăruit sfântului Lui.

Cugetare

Fraţii 1-au întrebat odată pe Sfântul Paisie cel mare: „Părinte, grăieşte-ne nouă un cuvânt de mântuire. Cum să trăim după Dumnezeu?"

Iar Avva le-a zis: „Mergeţi şi păziţi poruncile lui Dumnezeu şi păziţi şi aşezămintele Părinţilor."

Aşezămintele Părinţilor sunt cele rodite din însăşi viaţa lor cea dusă intru nevoinţe până la sânge pentru Domnul, ele sunt o sfântă tradiţie vie neîntreruptă de aproape două mii de ani, experienţa şi cercarea vieţii a mii şi sute de mii de sfinţi, bărbaţi şi femei, din toate locurile.

Câtă bogăţie duhovnicească şi înţelepciune nu se ascunde în această milenară tradiţie! Câte mii de dovediri ale fiecărui adevăr cuprins în Sfintele Scripturi! Şi

toată această bogăţie, toată această înţelepciune, toate aceste dovezi, toată această experienţă, protestanţii le resping! O cumplită e sărăcia cerşetorilor!

Luare aminte

Să luăm aminte la vindecarea minunată a celor doi orbi (Matei 20: 30):

- *La cum cei doi orbi au strigat către Domnul: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!*
- *La cum Domnul S-a atins de ochii lor, iar ei au văzut;*
- *La cum orbit de păcat sunt şi eu, dar şi eu pot să văd dacă strig tare către Domnul să Se atingă de mine şi să mă vindece.*

Predică despre răzbunare şi răzbunător

Nu spune: „Vreau să răsplătesc cu rău!" Nădăjduieşte în Domnul şi El îţi va veni în ajutor (Pilde 20: 22).

Să nu fii niciodată răzbunător, să nu răsplăteşti nimănui răul cu rău. Ajunge răutatea aproapelui tău. Dacă îi vei întoarce cu rău cele rele pe care ţi le-a făcut ţie, atunci tu cu mâna ta sporeşti şi dublezi răul în lume. Dar dacă nu răsplăteşti lui cu rău, el totuşi până la urmă va stinge propriul lui rău cu pocăinţa. Astfel, cu răbdarea şi cu iertarea, tu vei micşora răul din lume.

Să nu fii niciodată răzbunător, să nu răsplăteşti nimănui răul cu rău, ci mai curând să nădăjduieşti în Domnul. El vede şi ţine minte toate şi la timpul potrivit vei vedea şi tu şi va vedea şi cel ce ţi-a făcut rău, că Domnul vede şi ţine minte toate.

Tu îţi zici: Şi ce mare lucru am făcut dacă nu am plătit răului cu rău? Iar eu îţi răspund: Ai făcut lucrul cel mai înţelept pe care putea să îl faci în acea situaţie, adică, ai predat lupta şi răzbunarea Celui Care este mai puternic decât tine, iar Cel Care este mai puternic va câştiga răsunător biruinţa pentru tine şi ţi-o va dărui. Căci dacă intri în război cu cel care ţi-a făcut rău, s-ar putea să fii înfrânt. Pe când Domnul nu poate niciodată să fie înfrânt.

Prin urmare, lasă războiul tău în sarcina Celui Care biruie întotdeauna şi aşteaptă cu răbdare; învaţă de la prunc. Dacă cineva face rău pruncului în prezenţa părinţilor lui, pruncul nu loveşte înapoi pe cel care 1-a lovit, ci priveşte către părinţii lui şi plânge. Pruncul ştie că părinţii lui îl vor apăra. Cum se poate să nu ştii ceea ce până şi un copil mic ştie? Tatăl tău Cel ceresc este pururea lângă tine. Aşadar, nu fi răzbunător; nu răsplăti răului cu rău; ci mai degrabă priveşte către Tatăl tău Cel ceresc şi plângi. Numai aşa iţi vei asigura deplin izbânda în conflictul tău cu oamenii cei răi.

O, Stăpâne Atotputernice Doamne, Carele ai zis: A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti (Romani 12: 19; Evrei 10: 30), păzeşte-ne pe noi de toţi nelegiuiţii sub Mâna Ta Cea atotputernică şi opreşte-ne pe noi de la a întoarce răului cu rău! Povăţuieşte-ne pe noi cu puterea Duhului Tău Celui Sfânt ca să îndurăm toate cu răbdare, iar nu să ne răzbunăm, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veac. Amin.

Sfântul Teofan Zăvorâtul: „Va fi vai de cei care se poartă printre oameni în chip smintitor”

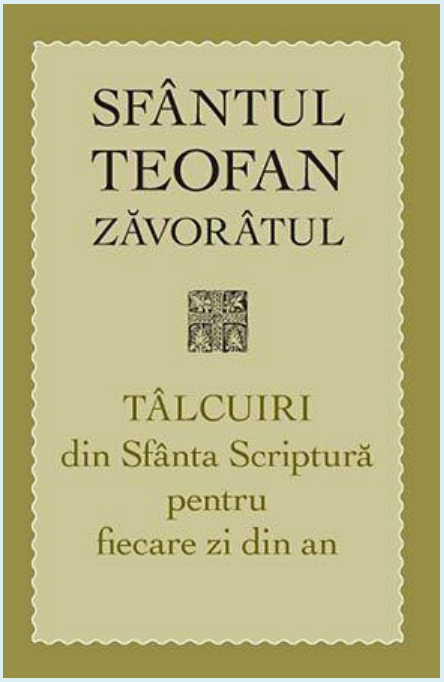

Sfântul apostol Iuda vesteşte că va fi vai de cei care se poartă printre oameni în chip smintitor, se îngraşă benchetuind fără frică de Dumnezeu, clocotesc de spurcăciuni, umblă după poftele lor, rostesc cuvinte pline de trufie şi se rup din unirea credinţei.

***

Sfântul apostol Iuda vesteşte că va fi vai de cei care se poartă printre oameni în chip smintitor, se îngraşă benchetuind fără frică de Dumnezeu, clocotesc de spurcăciuni, umblă după poftele lor, rostesc cuvinte pline de trufie şi se rup din unirea credinţei.

Vai! Căci iată, vine Domnul, însoţit de zecile de mii de îngeri ai Săi, ca să facă judecată împotriva tuturor şi să mustre pe toţi nelegiuiţii pentru toate faptele nelegiuirii lor, întru care au făcut fărădelege.

(Sfântul Teofan Zăvorâtul, Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an, traducere de Adrian şi Xenia Tănăsescu-Vlas, Editura Sophia, 2011, p. 17)

Viața Sfântului apostol Iuda Tadeul

Sfântul Iuda a fost unul dintre cei doisprezece apostoli şi se numea Iuda al lui Iacov, adică fratele lui Iacov, ruda Domnului, de asemenea şi Tadeu sau Levi. Era fratele Domnului, de vreme ce era fiul lui Iosif. Trimis de către Domnul la propovăduire, avea o credinţă şi o râvnă atât de fierbinţi, încât risipea toată înşelarea şi îi lumina pe cei întunecaţi, răspândind sămânţa Evangheliei în lume.

Într-adevăr, el a adus rod bogat, întorcându-i pe mulţi la adevărata credinţă şi convingându-i să defaime pe mincinoşii idoli ai vremii. Deoarece idolatrii nu puteau vindeca bolile, oamenii alergau la Sfântul apostol Iuda şi dobândeau îndoită vindecare, atât pe cea a trupului, cât şi pe cea a sufletului, fiind astfel călăuziţi la dreapta credinţă în Hristos.

Înainte de a fi chemat de Domnul să se numere printre cei doisprezece apostoli, el a mers pe malurile râului Iordan şi a cerut să fie botezat de Ioan înaintemergătorul, la fel ca atâţia alţii care au vrut să fie botezaţi şi să înveţe despre Mesia.

Potrivit Tradiţiei, după înălţarea lui Hristos şi Pogorârea Duhului Sfânt, Sfântul apostol Iuda a primit din belşug darul înţelepciunii şi a propovăduit Evanghelia mântuirii în Mesopotamia, Armenia, Siria, şi mai cu seamă în oraşul Edesa.

Minunile săvârşite de Sfântul apostol în viaţa sa pământească au fost nenumărate. Cea mai cunoscută a fost cea a vindecării stăpânitorului Avgar care, îmbolnăvindu-se de lepră, a primit tămăduire deplină şi care, cunoscând credinţa în Hristos propovăduită de sfântul, a influenţat o mare parte din poporul său să primească Botezul în numele Sfintei Treimi.

Încheindu-şi dumnezeiasca lucrare, Sfântul apostolul Iuda a mers în oraşul Ararat, unde a şi primit cununa muceniciei, fiind spânzurat de necredincioşii care mai înainte îl săgetaseră cu nouăsprezece săgeţi. Astfel şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, Cel pentru care lucrase în fiecare clipă a vieţii sale. Să avem cu toţii parte de binecuvântarea şi rugăciunile lui.

Fragment din cartea Mărturia convertirii unui fost deținut - Părintele Paisie, sfântul și dascălul meu - Editura Egumenița 2016

Sursa: https://marturieathonita.ro/viata-sfantului-apostol-iuda-tadeul/

Vieţile sfinţilor - Sfântul Iuda - apostol

28 octombrie (calendarul latin)
19 iunie (calendarul bizantin)

Iuda, "nu al lui Iscariot" - după cum se grăbeşte să precizeze evanghelistul Ioan (Ioan 14,22) - este ultimul pe lista apostolilor, înainte de nefericitul său omonim. El este supranumit "Tadeu", adică "inimosul, curajosul, omul cu pieptul tare" (hadi = piept, în sens figurat).

Cel care a purtat acelaşi nume cu trădătorul lui Iisus este chiar "fratele" Domnului şi al lui Iacob, în înţelesul de rudă foarte apropiată. După o altă însemnare a lui Eusebiu, Iuda Tadeu ar fi mirele din Cana Galileei, la a cărui nuntă Hristos a săvârşit minunea schimbării apei în vin; gradul foarte apropiat de rudenie explică prezenţa lui Isus la această nuntă.

Sfântul Ioan relatează în cap. 14,22 o intervenţie a lui Iuda Tadeu în cuvântarea ţinută de Iisus la Cina cea de taină: "Doamne, cum se face că ni te vei arăta nouă şi nu lumii?".

Pe marginea întrebării puse de apostol, Bossuet face următoarea reflexie: "Această întrebare trebuia să se nască în mod firesc după cuvintele rostite mai înainte, deoarece Domnul a declarat că El se va arăta prin Duhul Sfânt prietenilor săi, şi nu lumii. Aici este de fapt marea taină a planurilor divine. Sfântul Iuda merge de-a dreptul la miezul misterului: 'Cum se face? De unde vine acesta?' Ce am făcut noi, cu ce am meritat mai mult decât alţii? Oare noi am fi avut credinţă, dacă nu ne-ai fi dat-o Tu? Oare noi te-am fi ales pe tine, dacă nu ne-ai fi ales Tu mai întâi? - 'Pentru ce, Doamne, pentru ce?', spune Sfântul Iuda. Iisus singur putea să rezolve această problemă; dar El şi-a păstrat secretul... El nu a răspuns; şi fără a da măcar un semn că a auzit, repetă încă odată: 'Dacă cineva mă iubeşte, va păzi poruncile mele; şi Tatăl meu îl va iubi, şi noi vom veni la el şi ne vom stabili locuinţa în el'. Ca şi cum ar fi spus: O, Iuda, nu întreba ceea ce nu vă este dat să ştiţi; nu cercetaţi cauza alegerii mele; adoraţi planurile mele; tot ceea ce vă priveşte în această problemă este că trebuie să păstraţi poruncile mele; restul este secretul Tatălui meu; este secretul de necuprins pe care suveranul şi-l rezervă" (Meditaţii asupra Evangheliei, ziua 92).

Noul Testament cuprinde şi o scrisoare canonică, ce poartă numele apostolului Iuda Tadeu; ea conţine o dojană aspră la adresa unor învăţători "Care schimbă în desfrâu harul Dumnezeului nostru, şi-l tăgăduiesc pe unicul nostru Stăpân şi Domn, Iisus Hristos", şi îndemnuri insistente pentru păstrarea credinţei şi a unei vieţi neprihănite.

Sfântul Iuda Tadeu este considerat mijlocitor în cauzele disperate.

adaptare după "Vieţile Sfinţilor"
Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice Bucureşti

Sfântul Iuda, apostol (sec. I)

"Domnul nostru, Iisus Hristos, a stabilit conducători, maeştri ai lumii şi împărţitori ai misterelor sale divine. În plus, a voit ca ei să strălucească asemenea luminătorilor şi să lumineze nu numai în ţara iudeilor, dar şi în toate celelalte, apostolii săi au fost coloanele şi fundamentul adevărului. Hristos afirmă că le-a dat lor aceeaşi misiune pe care el a primit-o de la Tatăl" [1PG 74, 707].

Aceasta era convingerea primilor creştini şi ei îşi construiau propria viaţă pe credinţa transmisă lor de apostoli, adică de cei care şi-au împărţit viaţa cu Hristos, de la botezul său până la pătimirea şi învierea sa.

Iuda şi Simon, pe care Biserica îi venerează într-o singură sărbătoare, fac parte din colegiul apostolilor. În afara chemării pe care Iisus le-a adresat-o pentru a-l urma, nu mai avem despre ei aproape nici o informaţie.

Iuda are şi el un supranume: Tadeul, care înseamnă mărinimos.
În Noul Testament găsim o scrisoare a unui oarecare Iuda, fratele lui Iacob, dar studioşii nu consideră că ar trebui atribuită acestui apostol. Poate că autorul este un învăţător iudeo-creştin ce rezumă în această scrisoare de doar 25 de versete "o foarte bogată mărturie de credinţă, viaţă, rugăciune şi speranţă a comunităţii iudeo-creştine la sfârşitul secolului I" [O. Knoch, Scrisoarea Sfântului apostol Iuda, Morcelliana, Brescia 1996. Cit. în Jesus, nr. 12 (1996), pag. 128.].

O informaţie sigură, în schimb, este întrebarea pe care i-a adresat-o Învăţătorului după ultima cină: "I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul: "Doamne, cum se face că trebuie să te arăţi nouă şi nu lumii? - I-a răspuns Iisus: *Dacă cineva mă

iubeşte şi împlineşte cuvântul meu, şi Tatăl meu îl va iubi şi vom veni la el şi vom locui împreună cu dânsul“ (In 14,24).

După o tradiţie culeasă de istoricul Nichifor Calist, apostolul Iuda a evanghelizat Palestina, Siria şi Mesopotamia şi a murit martir la Edesa. Biserica siriană, în schimb, îl aminteşte ca martir la Arad, aproape de Beirut.

Novena la Sfântul Iuda Tadeu

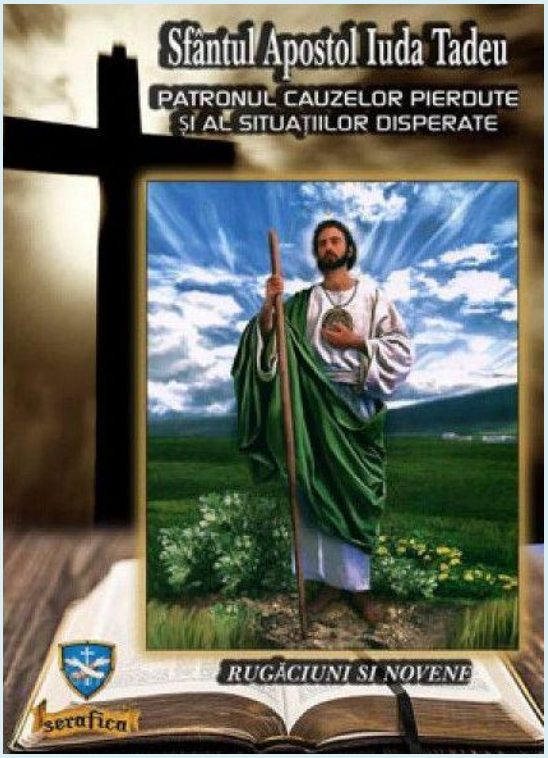

Patronaj: Sfântul apostol Iuda Tadeu este patronul cauzelor pierdute şi situaţiilor disperate.

Se bucură de o veneraţie deosebită în cadrul americanilor novenă în cinstea Sfântului Iuda Tadeu fiind cea mai populară în Statele Unite ale Americii. Există mai multe site-uri şi bloguri dedicate, unul din cel mai interesant fiind cel al părintelui Michael (SUA) cu numeroase şi impresionante mărturii ale celor care au făcut în mod repetat (aşa după cum subliniază chiar părintele Michael) această frumoasă novenă.

În cadrul novenei la Sfântul Iuda Tadeu se va recita în fiecare zi - o dată rugăciunea la Sfântul apostol Iuda Tadeu şi de şase ori a doua secţiune de rugăciune a novenei.

Rugăciune la Sfântul apostol Iuda Tadeu

Preasfinte apostole Iuda Tadeu, slujitor credincios, ucenic şi prieten al lui Iisus, Biserica te cinsteşte şi te cheamă pretutindeni în ajutor, în mod deosebit în situaţiile cele mai grele, când nu se întrevede nici o rezolvare. Roagă-te pentru mine căci sunt atât de singur şi de neajutorat. Foloseşte puterea care ţi s-a dat de a interveni grabnic atunci când totul pare pierdut; dă-mi ajutor în toate nevoile, necazurile şi suferinţele vieţii şi mai ales în această strâmtorare în care mă aflu

acum ……., ca să-l laud pe Dumnezeu împreună cu tine şi cu toţi sfinţii în vecii vecilor. Nu voi uita, Sfinte Iuda Tadeu, binefacerile tale , ci îţi voi fi pururi recunoscător, cinstindu-te ca pe apărătorul meu iubit. Amin.

Novenă către Sfântul apostol Iuda Tadeu

(Această rugăciune (secţiune a novenei) trebuie făcută de 6 ori pe zi pentru 9 zile consecutive, lăsând în mod opţional o copie în biserică în fiecare zi).

Preasfânta Inimă a lui Iisus să fie adorată şi iubită în toate altarele în vecii vecilor! Amin.
Preasfânta Inimă a lui Iisus să fie onorată şi mărită acum şi pentru totdeauna! Amin.

Sfînte Iuda Tadeu roagă-te pentru noi şi ascultă-ne rugăciunile!
Binecuvântată să fie Sfânta Inimă a lui Iisus!
Binecuvântată să fie Imaculata Inimă a Mariei!
Binecuvântat să fie Sfântul Iuda Tadeu în toată lumea pentru totdeauna!

O, Sfinte Iuda, apostol şi martir, mare în virtute şi bogat în miracole, rudă apropiată a lui Iisus Hristos, mijlocitor credincios pentru toţi care te cheamă în ajutor în timp de nevoie, la tine apelez din toată inima şi te rog cu umilinţă (se spune cererea)……

Ţie Dumnezeu ţi-a dat puteri aşa de mari ca să-mi fii ajutor.
Ajută-mă în cerinţa mea prezentă şi urgentă. Drept compensaţie promit să te fac cunoscut şi invocat de alţii.
Sfinte Iuda roagă-te pentru noi toţi care-ţi cerem ajutor. Amin.

Tatăl Nostru ... , Bucură-te Marie ... , Slavă Tatălui ... (de 3 ori).

O, mărite apostol, Sfinte Iuda Tadeu, rudă a lui Iisus şi a Mariei, te salut prin intermediul Preasfintei Inimi a lui Iisus. Prin Inima Lui îl măresc şi îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru harurile cu care te-a înzestrat.

Stau umilit în faţa ta şi te rog din inimă să mă priveşti cu compasiune. O, nu-mi dispreţui rugăciunile. Nu-mi înfrânge încrederea în tine. Ţie Dumnezeu ţi-a dat privilegiul de a ajuta omenirea în cele mai disperate probleme. O, vino în ajutorul meu ca să măresc binecuvântările lui Dumnezeu.

Toată viaţa îţi voi fi recunoscător şi te voi urma cu credinţă până îţi voi putea mulţumi în Rai. Amin.

Scurtă reflecţie la sărbătoare Sfinţilor apostoli Simon Zelotul şi Iuda Tadeu

În lumea întreagă răsună vestea mântuirii (cf. Ps 19,5).

Luna octombrie este o lună dedicată activităţii misionare a Bisericii, de aceea în această lună avem în calendar mai mulţi apostoli şi misionari. Chiar am început luna octombrie cu Sfânta Tereza Pruncului Iisus, patroana misiunilor, am continuat cu Sfântul Francisc din Assisi, cu Sfântul Daniel Comboni, cu Sfântul Ignaţiu de Antiohia, cu Sfântul Luca, cu Sfântul Paul al Crucii, cu Sfântul papă Ioan Paul al II-lea, cu Sfântul Dumitru şi iată că încheiem luna octombrie cu doi mari apostoli şi misionari, Simon Zelotul şi Iuda Tadeu. Toţi aceşti sfinţi ne spun în cor: porunca vestirii Evangheliei dată de Iisus tuturor ucenicilor săi, nu este o glumă. Este ca şi pentru Sfântul Paul, un "Vai mie dacă nu vestesc Evanghelia" (1Cor 9,16)!

Luna octombrie şi sărbătoarea aceasta ne pregătesc şi pentru "Anul misionar" care va începe curând.

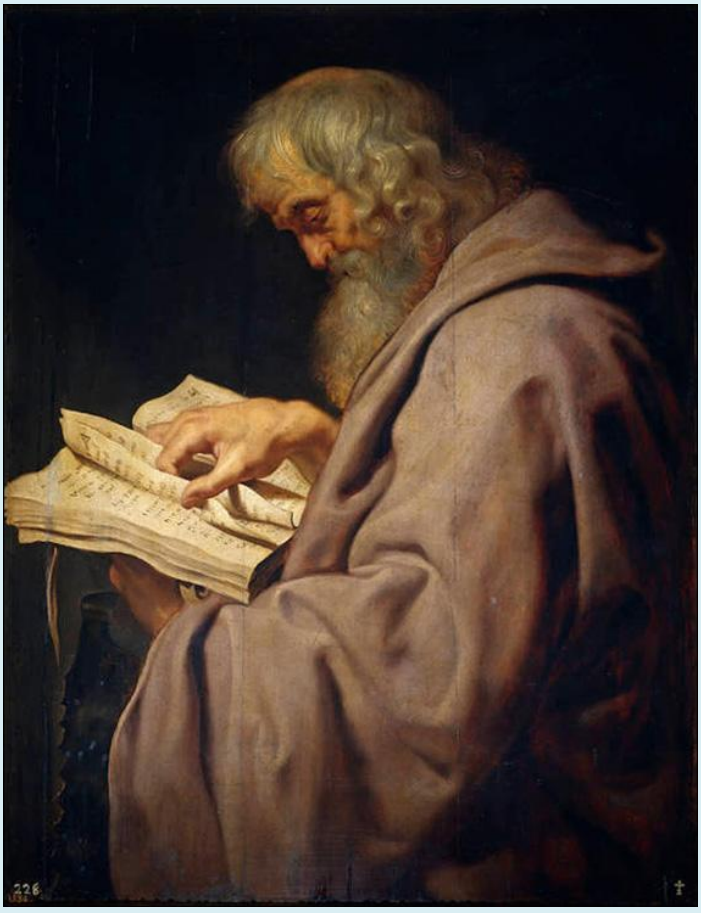

Sfântul Simon Zelotul

Simon Zelotul. Printre ucenicii lui Iisus erau doi care purtau numele de Simon: Simon fiul lui Iona, căruia Iisus i-a schimbat numele în Petru şi Simon pe care îl

sărbătorim astăzi, supranumit Cananeanul sau Zelotul (cf. Mt 10,4), deoarece mai înainte de a fi chemat la apostolat făcea parte din gruparea zeloţilor, un partid care voia să-i izgonească pe cotropitorii romani şi să realizeze speranţele mesianice cu armele.

Cărţile Noului Testament, afară de faptul că îl menţionează în rândul apostolilor, nu ne spun nici un cuvânt despre el.

Istoricul Eusebiu din Cezareea (263-339) ne spune că Simon Zelotul ar fi fost succesorul lui Iacob la conducerea Bisericii din Ierusalim, în anii tragici ai distrugeri Ierusalimului.

Tradiţia ne spune că Simon Zelotul a predicat împreună cu Iuda Tadeu, în Egipt, în cele douăsprezece provincii ale imperiului persan, în Libia şi în Mauritania, fapt şi pentru care sunt sărbătoriţi împreună.

După o însemnare a lui Egesipp (110-180), Simon Zelotul ar fi suferit martiriul prin răstignire în timpul stăpânirii lui Traian, în anul 107, la frumoasa vârstă de o sută douăzeci de ani.

Simon Zelotul, deşi puţin amintit în Noul Testament, este totuşi apostolul Domnului, iar numele său înseamnă: "statornicie". El este prototipul atâtor ucenici fără nume, care lucrează cu statornicie toată viaţa lor în via Domnului şi luptă în tranşeele credinţei nu în vederea unei menţiuni de onoare, dar pentru triumful Împărăţiei lui Dumnezeu. Ca şi toţi apostoli, Simon Zelotul a parcurs şi el căile Evangheliei "fără desagă, fără bani, predicând Împărăţia Cerurilor; şi a vindecat bolnavi, a înviat morţi, a curăţit leproşi şi a alungat spirite rele" (cf. Mt 10,7-10), fiind "zelos" în tinereţe faţă de tradiţiile ebraice, iar acum "zelos" şi umil slujitor al evangheliei.

Iisus a voit ca în apostolul Simon Zelotul să simbolizeze mulţimea nenumărată a ucenicilor săi statornici din toate timpurile, care necunoscuţi şi neştiuţi vor predica lumii Evanghelia. Dar Iisus a mai voit ca el să fie şi patronul celor care vor lucra în anonimat în câmpul mântuirii oamenilor şi care vor fi puşi în mare lumină numai la venirea sa de-a doua.

Iuda Tadeu, zis şi Levi (cf. Mt 10,3), tovarăşul lui Simon Zelotul, este mult mai cunoscut şi mai popular. Nu trebuie confundat cu omonimul său, apostolul trădător, Iuda Iscarioteanul, fiul pierzării. Iuda Tadeu, în traducere înseamnă: "piept larg, inimă deschisă şi curajoasă", dar şi "cel care aduce laude lui Dumnezeu".

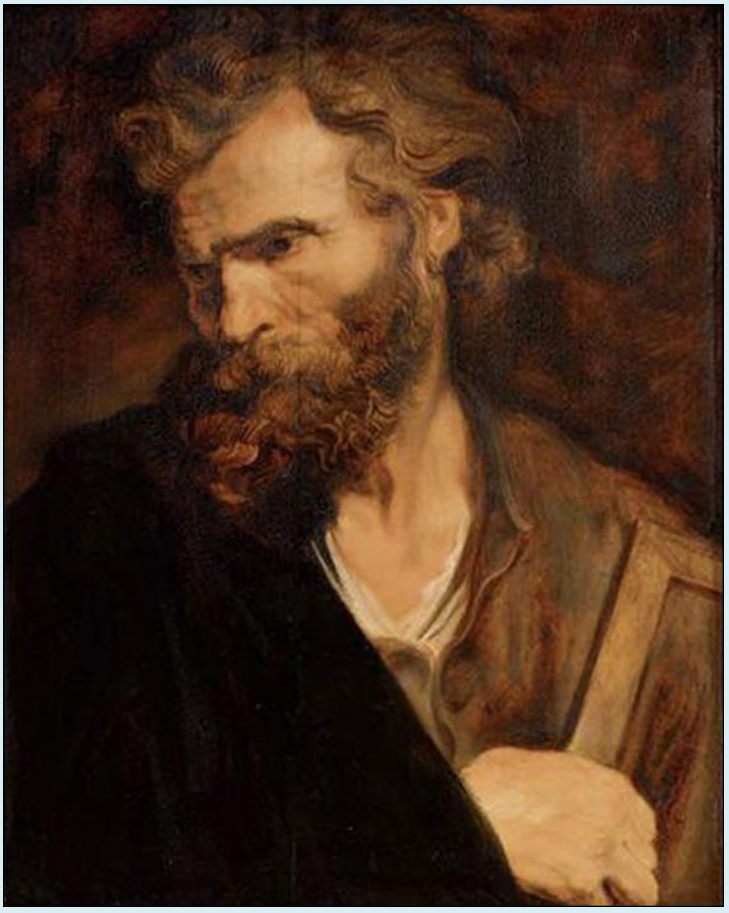

Sfântul Iuda Tadeu

Numele de Iuda, înainte ca nefericitul trădător să-l facă odios, era unul dintre cele mai frumoase nume la evrei. Îl purtase unul din fiii patriarhului Iacob; a trecut apoi la unul din cele 12 triburi ale lui Israel; în pământul lui Iuda, la Betleem, avea să se nască Mesia.

Acest nume l-a purtat cu cinste Iuda Macabeul, eroul rezistenţei ebraice împotriva lui Antioh al IV-lea.

L-a purtat cu cinste şi Sfântul Iuda Tadeu sărbătorit astăzi.

- Iuda Tadeu este frate cu apostolul Iacob cel mic, fiul Mariei şi al lui Alfeu (cf. Fap 1,13) şi rudă cu Iisus (cf. Gal 1,19).

- După Eusebiu din Cezareea, Iuda Tadeu este mirele de la nunta din Cana, fapt care explică prezenţa lui Iisus şi a Mariei la nuntă.

- Iuda Tadeu este cel care l-a întrebat pe Iisus: "Doamne, cum se face că tu trebuie să ni te descoperi nouă şi nu lumii?" Iisus îi răspunde: "Dacă mă iubeşte cineva va păzi cuvântul meu, Tatăl meu îl va iubi, vom veni la el şi vom locui

împreună cu el" (In 14,22-23). E o lecţie de iubire tainică pe care Sfântul Iuda Tadeu a scos-o de la Iisus prin întrebarea sa.

- Iuda Tadeu este cel care după înălţarea lui Iisus a mers să ducă vestea cea bună, să aducă laude lui Dumnezeu cu mult curaj şi inimă deschisă, în Libia, în Persia şi Mesopotamia. Numele de Mesopotamia se referă la o regiune din Orientul Apropiat, care în prezent ţine parţial de Irak, parţial de Siria de est şi parţial de Turcia de sud.

- Iuda Tadeu este cel care a murit martir de dragul lui Iisus şi a împărăţiei sale, în Persia, Iranul de astăzi.

- Sfântul Iuda Tadeu este şi cel care a scris şi o scurtă scrisoare în Noul Testament, în care îi ceartă pe semănătorii de discordie şi pe falşii învăţători, dar îi invită pe creştini să păstreze puritatea credinţei.

Iată un mic pasaj: "S-au strecurat printre voi unii oameni scrişi de mult pentru osândă, oameni lipsiţi de evlavie. Ei sunt nişte cârtitori, nemulţumiţi cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufaşe. Ei sunt aceia care dau naştere la dezbinări, oameni supuşi poftelor firii, care nu-l au pe Duhul Sfânt. Sunt ca nişte stânci ascunse la mesele voastre de dragoste; nişte nori fără apă mânaţi încoace şi încolo de vânturi, nişte pomi tomnatici fără rod, de două ori morţi, dezrădăcinaţi; nişte valuri furioase ale mării care îşi spumegă ruşinile, nişte stele rătăcitoare cărora le este rezervată negura întunericului pentru tot-deauna" (cf. Iuda 1,4.12-13).

Putem să-i recunoaştem printre cei vizaţi de Sfântul apostol Iuda Tadeu în Scrisoarea sa, pe creştinii cu numele; pe creştinii provocatori de discordii; pe creştinii cârtitori de meserie care zilnic muşcă cu limba din cineva, care zilnic contrazic pe cineva de dragul contrazicerii, care zilnic dezonorează pe cineva ca să se înalţe pe sine, care zilnic aruncă cuvinte rele ca nişte "bombe teroriste", pentru a distruge reputaţia cuiva, aşa cum se exprimă papa Francisc.

Ţin minte că un bun părinte de la Seminar ne spunea, citez din memorie: "Curăţia este castitatea trupului, iar iubirea fraternă este castitatea sufletului". Şi iarăşi: "Dacă nu avem curaj să ne apropiem de Sfânta Împărtăşanie cu un păcat de necurăţie pe suflet, căci ar fi un mare sacrilegiu; în schimb avem curajul să ne apropiem zilnic de Sfânta Împărtăşanie cu fapte şi cuvinte care lezează castitatea sufletului, iubirea faţă de aproapele, uitând că şi acest păcat este un grav sacrilegiu".

Chiar dacă creştinii răi îşi zic: "Suntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sunt cu noi" (Ps12,4), să nu uite că Biblia are poruncă expresă contra vorbirii de

rău: "Nu vă vorbiţi de rău unii pe alţii" (Iac 4,11). Primirea Euharistiei cu păcatul vorbirii de rău este un grav sacrilegiu, pentru că ura este un act terorist şi o crimă (cf. 1 In 3,15).

Să învăţăm astăzi de la cei doi mari apostoli de astăzi, Simon Zelotul şi Iuda Tadeu, dragostea de a-l urma pe Iisus până la Calvar şi până la cer, dragostea pentru vestirea Evangheliei prin toată viaţa noastră, dragostea de a lucra anonimi ştiuţi doar de Dumnezeu, dragostea pentru onoarea şi mântuirea aproapelui.

Pr. Ioan Lungu

Orthodoxwiki - Apostolul Iuda

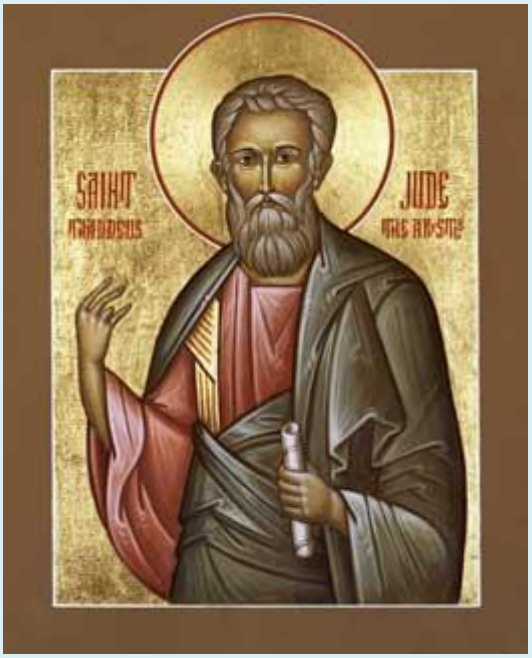

Sfântul slăvitul și mult lăudatul apostol Iuda a fost unul din cei doisprezece apostoli ai lui Iisus Hristos și fratele său, alături de Sfântul Iacov, prin faptul că era fiul lui Iosif logodnicul. El mai este numit și Levi sau Tadeu, dar nu trebuie confundat cu Iuda Iscarioteanul, cu apostolul Matei (numit și „Levi") sau cu apostolul Tadeu din cei șaptezeci. El este menționat în Evangheliile sinoptice, în Faptele Apostolilor și a scris o epistolă care este parte componentă din Noul Testament. Prăznuirea sa se ține la 19 iunie.

Viața

Iuda a fost fratele Sfântului Iacov și fiul Sfântului Iosif, logodnicul Mariei. El nu a crezut în Mântuitorul de la început, așa cum a făcut fratele său, Sfântul Iacov.

El a fost unul din cei doisprezece apostoli și după Înălțarea Domnului a propovăduit Evanghelia în Iudeea, Samaria, Galileea, Idumea, Siria, Arabia, Mesopotamia și Armenia.

Pe când propovăduia pe lângă muntele Ararat el a fost capturat de păgâni, răstignit și omorât cu săgeți.

Imnografie

Tropar (glasul 1) [1]: Al lui Hristos frate și mucenic tare, știindu-te pe tine, Iuda, cu sfințenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înșelăciunea și credința ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Tropar (glasul al 3-lea): Apostole Sfinte Iuda, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condac (glasul al 2-lea): Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat și stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învățându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai și fost prea mărit și ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputințele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda, întru tot lăudate.

Condac (glasul al 4-lea): Ca pe o stea prea luminoasă Biserica totdeauna te-a agonisit pe tine, apostole Iuda, cu minunile tale cele de multă dăruire luminându-se. Pentru aceea strigăm lui Hristos: Mântuiește pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea apostolului Tău, ca un milostiv.

Iconografie

Dionisie din Furna arată că Sfântul apostol Iuda Tadeu se zugrăvește tânăr, cu început de barbă; poartă în mână un sul înfășurat, semn al propovăduirii sale apostolice sau ținând în mână o carte - Epistola sa. (Erminia picturii bizantine, Sophia, București, 2000, p. 149, 207).

SĂ NE CINSTIM OCROTITORII DIMITRIOS
Sfântul Apostol Iuda Tadeul este unul
dintre cei 12 apostoli ai Mântuitorului.
Provine din seminţia lui David. A predicat
Evanghelia în Idumeea, Samaria, Iudeea,
Siria, Mesopotamia și Libia.
Conform tradiției, era fiul
lui Cleopa și al Mariei,
verișoara Maicii Domnului.
El a scris o epistolă către
iudeii care s-au convertit la
creștinism. A suferit moarte

[1] *Notă: Troparul pe glasul 1 și condacul pe glasul al 2-lea se cântă la prăznuirea din 19 iunie; celelalte (de obște ale apostolilor) se cântă la prăznuirea din 26 mai.*

martirică în anul 65. Trupul
său martirizat a fost depus
în Biserica Sfântul Petru din
Vatican, în capela Sfântul
Iosif, aflată în stânga altarului
Confesiunii. Este sfântul
care îi ajută pe cei fără
speranță și deznădăjduiți,
fiind supranumit
și „sfântul
cauzelor imposibile”. Este
patronul cauzelor greu de înfăptuit, dar nu
cu neputinţă în faţa Bunului Dumnezeu.
O minune petrecută în anul 1952, când
Sfântul Iuda a vindecat o fetiță (Ecaterina
Hanganu) de 3 ani intrată în comă la un spital
din Iași. Când nu mai era nici o scăpare și
starea ei se agravase, mama fetiței a rostit
o rugăciune către un sfânt pe care nu-l știa,
găsită într-o carte de rugăciuni aflată în spital.
A doua zi a venit medicul: fetița ieşise din
comă, febra şi paralizia cedaseră şi el, uluit, a
confirmat vindecarea. Acel sfânt era Sfântul
Iuda Tadeul. (A se vedea mai pe larg în volumul
Sfântul apostol şi martir Iuda Tadeu -
sfântul cauzelor pierdute şi fără speranţă,
de Dr. Ecaterina Hanganu, Editura „Galaxia
Gutenberg”, anul 2014. Ea este fetița care a
fost salvată de Sfântul Iuda Tadeul.)
Sfântul apostol şi martir Iuda Tadeul
este sfântul cauzelor
pierdute şi fără speranţă,
înfăptuitorul
unor multiple miracole
atât legendare (vindecarea
regelui Abgar
al Edessei), cât şi
actuale (cel mai performant
spital de
pediatrie la ora actuală
este „St. Jude
Research Hospital” din
Memphis, Tennessee,

Statele
Unite ale Americii,
corporaţie medicală
non-profit, scutită
de taxe şi impozite,
unde sunt trataţi copii cu cancer şi alte boli
grave, indiferent de rasă, religie şi stare
materială, indiferent dacă pot sau nu plăti
spitalizarea. „Nici un copil nu trebuie să
SFÂNTUL
IUDA TADEUL
Diac. Bogdan BĂDIŢĂ
FOTO: doxologia.ro
sfântul dumitru - poºtã 9
NR. 3 (102) SĂ NE CINSTIM OCROTITORII
Se spune că sfântul Iuda păzește câmpul
împotriva grindinei și animalele împotriva
fulgerelor. Din tradiție aflăm că
un om a săpat pământul în ziua sfântului.
Vecinul său în schimb, nu a lucrat în acea zi.
După câteva zile a venit o ploaie cu grindină
și a distrus tot locul celui dintâi, dar a lăsat
neatins porumbul săteanului care cinstise
ziua sfântului. O altă istorioară vorbește
despre un om care lucre la o casă și spre
seară a venit o furtună mare care i-a distrus
acoperișul, aruncându-l peste râu.
Se spune că Sfântul Iuda dă celor răi
boala ce în popor este cunoscută sub
denumirea de „vărsat de vânt”. Dacă
îl cinstim poate vom fi scăpați de această
boală.
Dacă sapi în ziua sfântului se spune că
se va surpa locul unde s-a săpat.
În părțile nordice este serbat și cinstit
ca fiind ocrotitorul păstorilor și al turmelor
lor ca să nu fie atacați de fiarele sălbatice și
să fie feriți de furtuni năpraznice.
OBICEIURI ªI TRADIÞII
moară în zorii vieţii” spunea Danny Thomas,
fondatorul acestui spital (1962). Este darul
pe care el l-a făcut sfântului Tadeu, după ce,
dintr-un biet actor muritor de foame, a ajuns

celebru - cu retribuţie adecvată, în urma rugăciunilor la Sfântul nostru.
În 1996, dr. Peter C. Daugherty, de la Departamentul de Imunologie al spitalului, a primit Premiul Nobel, împreună cu Rolf M. Znkernagel, pentru descoperirea mecanismului de apărare antivirală a organismului) (ibidem).
Sfântul Iuda Tadeul este cel la care apelăm când suntem disperați și nu mai găsim nici o soluție în rezolvarea problemei. El găsește mereu soluția pe care noi nu o găsim. Deși este o prezență discretă la noi în biserică prin sfânta sa icoană, Sfântul Iuda ne ajută mereu, și alături de sfinții noștri ocrotitori, ne va ajuta ori de câte ori mergem și ne rugăm la icoana sa.
Important este să credem cu tărie în ajutorul său și prin mijlocirile lui Dumnezeu ne va ierta și ne va ajuta indiferent de gravitatea problemei.

Hanganu, Ecaterina - Sfântul apostol şi martir Iuda Tadeu. Sfântul cauzelor pierdute şi fără speranţă

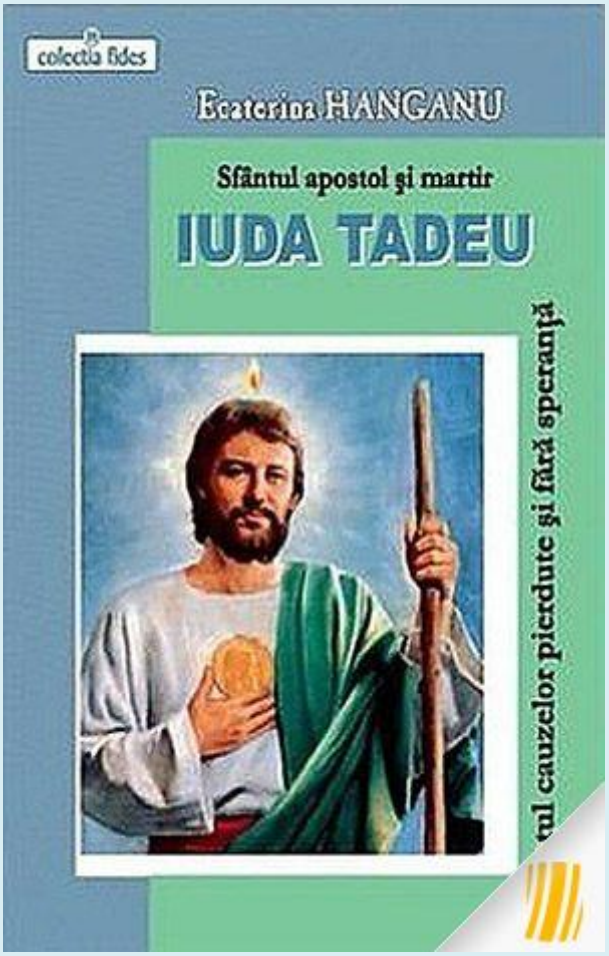

Prezentarea cărţii: Viaţa ne poate doborî, dar depinde de noi dacă ne ridicăm sau nu.

Atunci când alţi mijlocitori păreau să dea greş, oamenii s-au întors la Sfântul Iuda Tadeu, iar rugăciunile le-au fost ascultate şi împlinite.

Când o problemă pare fără ieşire, rugăciunea la Sfântul Iuda Tadeu o rezolvă.

Armenia: Lancea cu care a fost străpuns Mântuitorul în coastă…

Sfânta Lance

”Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu I-au zdrobit fluierele. Ci unul din ostaşi cu suliţa a împuns coasta Lui şi îndată a ieşit sânge şi apă. Şi cel ce a văzut a mărturisit şi mărturia lui e adevărată; şi acela ştie că spune adevărul, ca şi voi să credeţi. ” (Ioan 19, 33 - 35)

Deşi Sfânta Evanghelie după Ioan nu menţionează cine este cel care a împuns coasta Mântuitorului cu lancea, în Biserica primară se ştia că acesta a fost sutaşul Longhin - cel care, împreună cu ostaşii săi, a fost rânduit să-L păzească pe Mântuitorul nostru în timpul Patimilor Sale. Amestecul de sânge şi apă care a curs din rană l-a stropit în ochi pe sutaşul Longhin şi l-a făcut să vadă, mărturisind cu voce tare : Cu adevărat Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”

Sutaşul Longhin a refuzat banii daţi de iudei pentru ca să tăgăduiască Învierea şi a plecat în patria sa - Capadocia - luând cu sine şi lancea şi propovăduind pe Hristos Dumnezeu. În Capadocia a suferit moarte mucenicească. Este prăznuit de Biserica Ortodoxă în data de 16 octombrie.

Lancea a fost mai apoi adusă de Sfântul apostol Iuda Tadeu în Armenia, ţară în care acesta a propovăduit creştinismul timp de 24 de ani şi unde a şi suferit mucenicia în anul 66, la Araz (actualmente în Iran /Persia).

Timp de sute de ani, lancea a fost păstrată în Mănăstirea Sfântului apostol Tadeu, construită peste mormântul său, iar apoi, în sec XIII, a fost dusă în Mănăstirea Aiyrivank, locaş monahal care a preluat numele lancei în limba armeană: Mănăstirea Geghard. Acesta a devenit unul dintre cele mai importante locuri de pelerinaj în Armenia medievală.

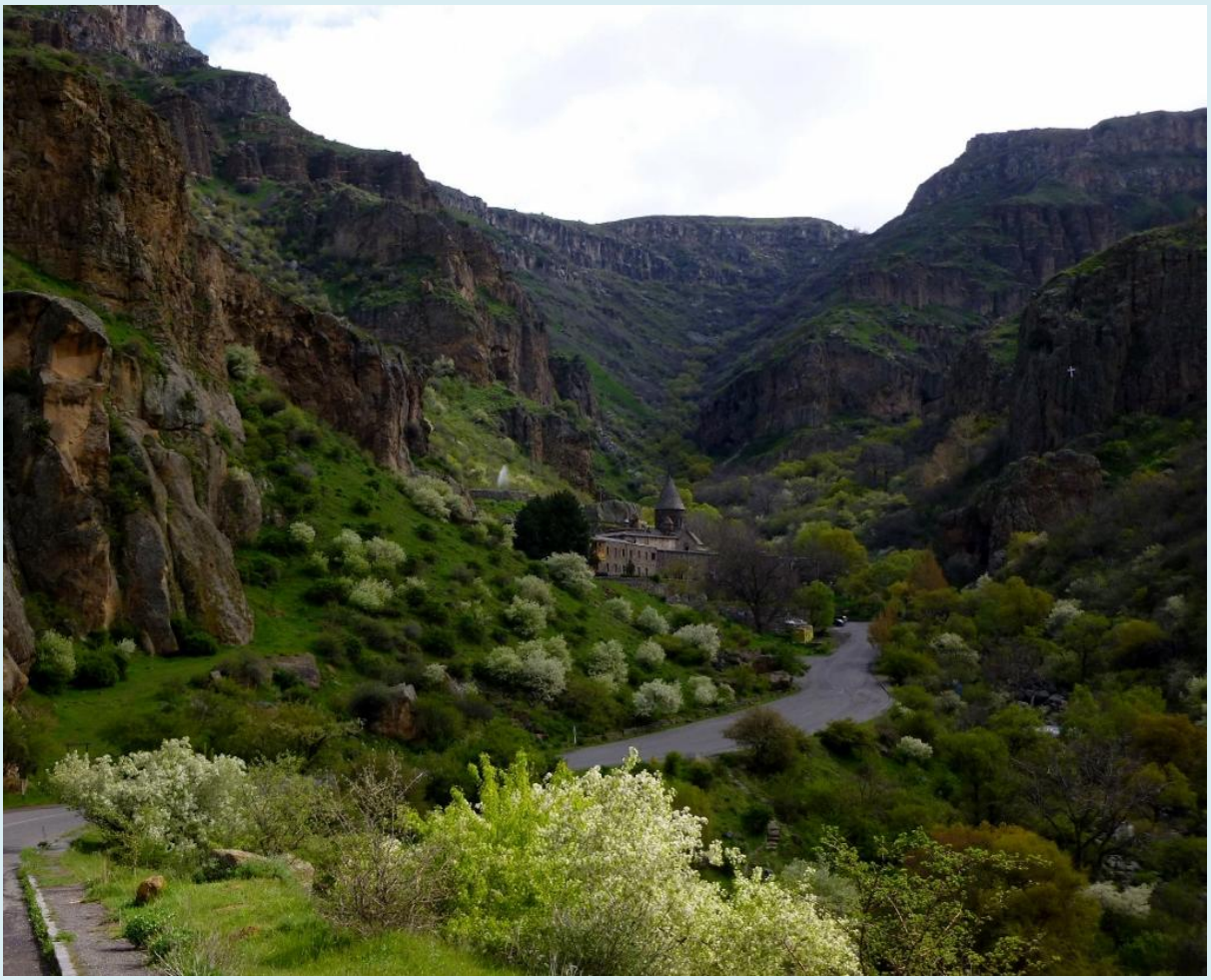

Măn. Geghard (Lancea) Armenia

În prezent, lancea este expusă în Catedrala Echmiadzin, prima catedrală construită în Armenia - ţara care a decretat creştinismul ca religie de stat în anul 301,

înaintea Edictului de la Milano (313) dat de împăratul Constantin cel mare, care a proclamat creştinismul ca religie de stat în Impreiul Roman.

Catedrala Echmiadzin

Mai sunt încă 3 locuri în lume (Viena, Cracovia, Roma) în care se pretinde că ar exista lancea cu care a fost străpuns Mântuitorul, dar doar acest artefact din Armenia datează din secolul întâi (restul fiind datate în Evul Mediu).

Maria Chirculescu, Miriam Turism

Sursa: **https://miriamturism.wordpress.com/2015/05/13/armenia-lancea-cu-care-a-fost-strapuns-mantuitorul-in-coasta/**

Biserica Sfântul Dimitrie - Poştă sau de Jurământ din Bucureşti - Paraclis universitar

Biserica Sfântul Dimitrie – Poştă (video)
https://www.youtube.com/watch?v=U2BOSa-0tU4

Pr. Silviu Cluci

Biserica Sfântul Dimitrie - Poştă este amplasată în spatele Muzeului Naţional de Istorie a României (Palatul Poştelor, înainte de 1972) de pe Calea Victoriei, iar în partea de răsărit se află Teatrul de Comedie. În apropiere se află Mănăstirea Stavropoleos, Curtea Veche şi râul Dâmboviţa.

Lăcaşul mai este cunoscut şi sub denumirea de biserica „de Jurământ”, care îşi are originea în jurămintele solemne pe care negustorii le făceau în faţa icoanelor, în semn de întărire a contractelor.

De asemenea, în prima atestare documentară care datează din anul 1655 se menţiona că în această biserică părţile aflate în proces de judecată făceau jurăminte că vor spune „adevărul şi numai adevărul”.

Metoc al Episcopiei Buzăului (1753-1984)

A doua biserică, de piatră, închinată Sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, apare prin 1753, ridicată de Stroe Râmnicianu (care s-a călugărit cu numele de Isaia Monahul) şi de logofătul Radu.

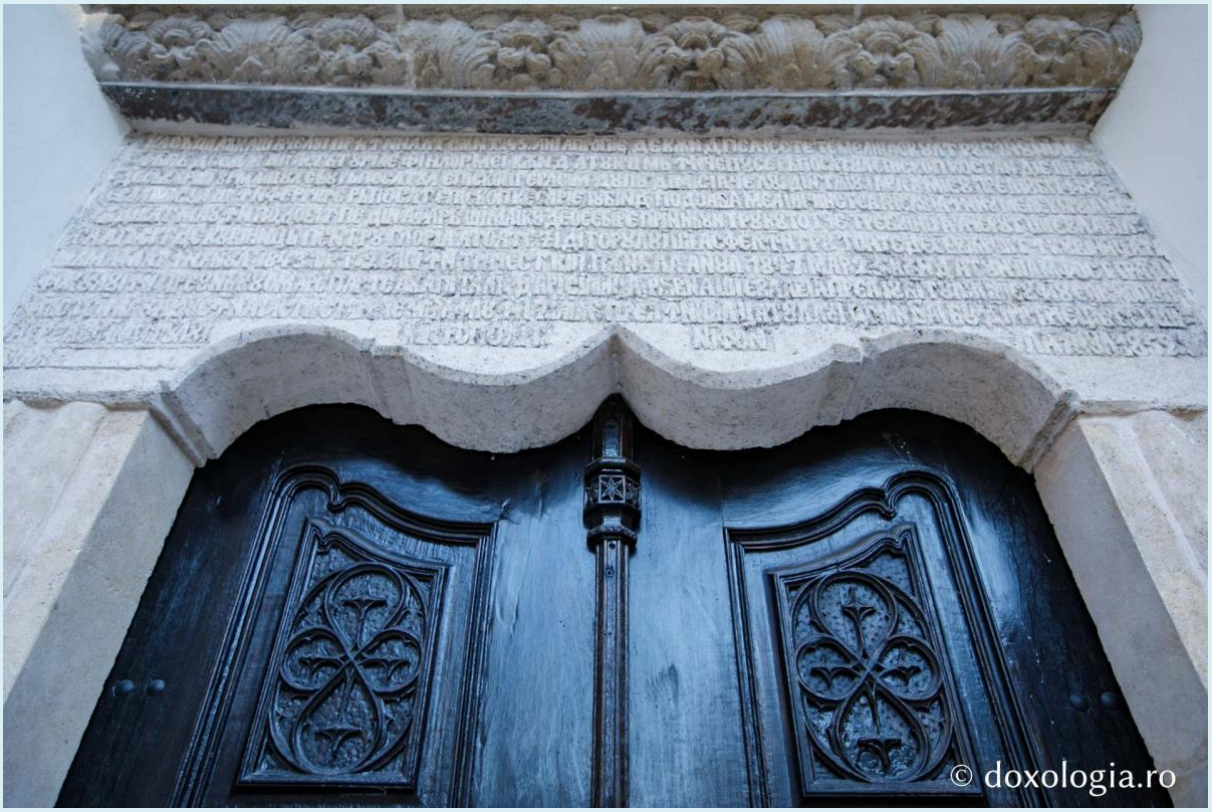

Un act al domnitorul Constantin Racoviță din 5 iulie 1755, confirmă că Biserica Sfântul Dimitrie va fi metoc al episcopiilor de Râmnic și Buzău. Actul este întărit și la 1765 de Ștefan Vodă Racoviță.

Peste șapte ani, însă, așa cum ziceam la început, arhiereii Cosma al Buzăului și Chesarie Halepliu al Râmnicului se înțeleg ca biserica să rămână pe seama exclusivă a celui dintâi.

Cea de a treia refacere a bisericii a fost începută în anul 1819, la străduinţa episcopului Buzăului, Kostandie Filitti, continuată de episcopul Gherasim Rătescu (1819-1824) şi terminată şi înzestrată de episcopul Chesarie al Buzăului (1826-1846).

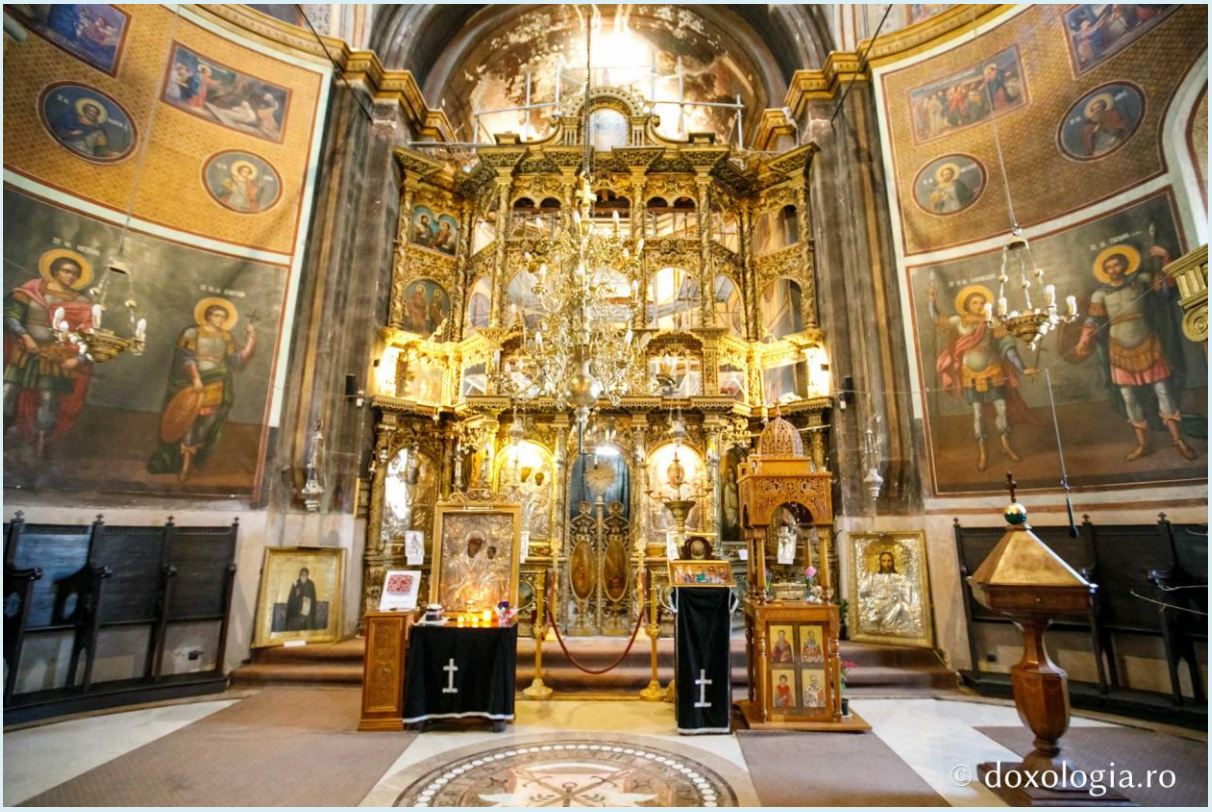

Între anii 1840-1847, la Biserica Sfântul Dimitrie a locuit şi a slujit ierodiaconul Iosif Naniescu (viitorul mitropolit al Moldovei) pe perioada studiilor la Colegiului „Sfântul Sava” din București.

Biserica salvată de la demolare

După primul război mondial, Biserica Sfântul Dimitrie a fost lăsată în paragină şi propusă pentru demolare. A fost salvată datorită campaniei de presă a academicianului I.C. Filitti, care a redat-o cultului la 30 noiembrie 1930.

Între anii 1964-1966 biserica a fost renovată exterior, iar în interior - prin refacerea totală a instalaţiilor de căldură, lumină şi apă. În anul 1986, ca urmare a cutremurului din 1977, s-a refăcut acoperişul şi s-a consolidat turla de lemn, pictura rămânând însă la fel.

Începând cu anul 2012 are loc o campanie de strângere de fonduri pentru finalizarea lucrărilor de renovare care să redea lăcaşului farmecul de altădată.

Singura icoană din Bucureşti a Sfântului Iuda Tadeul

Biserica are hramul principal Sfântul mare mucenic Dimitrie, precum şi alte două hramuri: Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon şi Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, ale căror moaşte se află în biserică.

Alături de acestea, lăcaşul adăposteşte şi părticele din moaştele altor sfinţi, precum: moaştele Sfântului Antipa, ierarhul Pergamului și ale cuviosului Nicanor.

În acest lăcaş se află singura icoană din Bucureşti a Sfântului Iuda Tadeul, ocrotitorul celor deznădăjduiţi.

Ajunsă la respectabila vârstă de 500 de ani, biserica Sfântul Dimitrie - Poştă („de Jurământ”) reprezintă unul dintre numeroasele lăcaşuri de cult care au renăscut din propria cenuşă. Este instituție subordonată canonic Arhiepiscopiei Bucureştilor, parohie cu rangul de Paraclis universitar.

Date de contact

Adresă: Strada Franceză nr. 1/Strada Poştei, nr. 2, Sector 3, Bucureşti

Mijloace de transport: Linia turistică Bucharest City Tour (staţie la 50 de metri de palatul CEC); staţie de metrou (magistrala 2); autobuze: 104, 123, 124, 385 (staţia Piaţa Naţiunile Unite/Calea Victoriei, nr. 2).

BASILICA.RO

BASILICA.RO

Sfântul Iuda - Viața

De multe ori Dumnezeu îngăduie diferite încercări și ispite în viața noastră, întrucât „paşaportul spre Rai are neapărată nevoie de viza încercărilor”, așa cum afirma cuviosul Paisie Aghioritul. În necazuri cerem ajutor sfinților, căci ei se roagă pentru noi și rugăciunea lor este primită de Dumnezeu. Însă, de cele mai multe ori, nu conștientizăm ajutorul sfinților; considerăm depășirea ispitelor ca fiind lucru firesc.

Unul dintre sfinții grabnic ajutători şi pe care îi prăznuim în această lună (19 iunie) este Sfântul Iuda, ruda Domnului, a cărui icoană - singura din București - se află în Biserica Sfântul Dumitru Poștă, un loc cald și primitor, unde oamenii suferinzi își găsesc liniștea sufletească și alinare pentru durerile lor.

Din Viețile Sfinților aflăm că Sfântul Iuda a fost unul din cei doisprezece Sfinţi apostoli ai lui Hristos, născut în Nazaretul Galileii, fiul lui Iosif, logodnicul Preacuratei Fecioare Maria, şi al Salomeei.

Sfântul Matei evanghelistul îl numeşte Levi, care se tâlcuieşte „împreunat” sau „din inimă” sau „ca un leu”, întrucât a stat lângă Hristos cu dragoste din inimă şi ca un leu s-a nevoit cu bărbăţie pentru El. Mărturisind pe Hristos şi hrănind din învăţăturile sale apostoleşti ca prin nişte sâni de lapte pe cei ce erau prunci în credinţă, Sfântul Iuda a fost numit și Tadeu a cărui tâlcuiri sunt: „lăudător”, „mărturisitor” sau „sânii laptelui”.

În Faptele Apostolilor este numit Sfântul Iuda Varsava, adică „fiul întoarcerii”, întrucât s-a întors la El prin pocăinţă, cu credinţă şi cu dragoste.

Din Rugăciunea către Sfântul Iuda reiese că este ocrotitorul celor aflați în „pragul disperării”: Tu ai dobândit de la Dumnezeu darul de a ajuta îndeosebi pe aceia care au pierdut orice speranță și se află în pragul disperării.

Mărturisesc că şi eu mă număr printre cei care au primit ajutor de Sfântul Iuda Tadeu. Trecând printr-o perioadă destul de dificilă, am început să mă rog şi Sfântului cu toată speranţa şi încrederea, să mă ajute şi să-mi dea putere să depășesc încercările vieții. Sfântul este lângă noi şi nu ne cere decât credinţă şi rugăciune, după îndemnul Mântuitorului: „Toate câte veţi cere, rugându-vă cu credinţă, le veţi şi primi“ (Matei, 21, 22). Cel care se roagă Sfântului Iuda, „puternic în minuni, credincios și grabnic ajutător”, simte o bucurie și o pace în suflet.

Propovăduind pe Hristos în multe țări și întorcând pe mulți de la înșelăciunea idolească la Hristos, Sfântul Iuda îi tămăduiește pe cei care i se roagă, așa cum subliniază și condacul Sfântului: „Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învăţându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai şi fost prea mărit şi ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda întru tot lăudate”.

Vă îndemn să cereți ajutorul Sfântului Iuda în orice încercare pe care o aveți.

(Articol scris de Monica Damian pentru nr. 76 al Revistei Dimitrios)

Sursa:
http://sfantuldumitruposta.ro/2015/06/18/sfantul-iuda-ruda-domnului-ocrotitorul-celor-deznadajduiti/

„Cea mai veche biserică din București adăpostește o icoană extrem de rară”

În centrul istoric al Capitalei se află biserica “Sfântul Dumitru- Poștă”, cea mai veche biserică din București cu hramul Sfântului Dumitru. Sute de credincioși vin să se roage aici, la singura icoană din Capitală a Sfântului Iuda Tadeu.

Sfântul Iuda Tadeu este foarte iubit în biserica romano- catolică, dar aproape necunoscut în biserica ortodoxă. “Sfântul Iuda Tadeu este unul dintre cei 12 sfinți apostoli ai Mântuitorului Iisus Hristos care, dintr-o confuzie regretabilă, este adeseori asociat cu Iuda Iscarioteanul, apostolul care l-a vândut pe Mântuitorul Iisus Hristos.

Iuda Tadeu este recunoscut în creștinism ca ocrotitorul celor disperați sau deznă-dăjduiți sau al celor care nu mai au nici o credință în rezolvarea problemei lor, cum ar fi situații-limită, gen boală în faza terminală, un proces cu o rezoluție anticipată și neplăcută, o căsătorie care stă să se destrame, copii care nu-și mai găsesc locul în această lume, situații de suicid și așa mai departe”, spune preotul paroh dr. Mihai Gojgar.

Ziua de prăznuire a Sfântului Iuda Tadeu este pe 19 iunie.

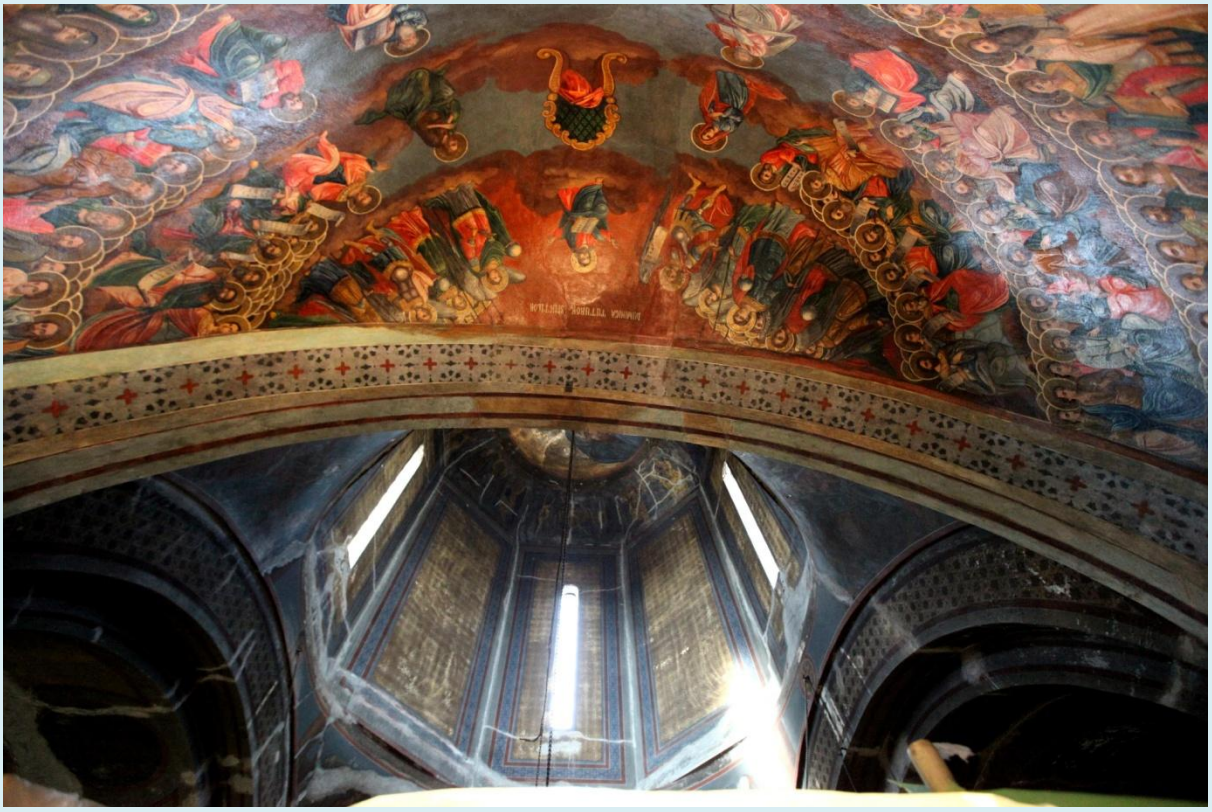

Cea mai veche biserică din București cu hramul Sfântului Dumitru îl are ca preot paroh pe părintele Mihai Gojgar.

“Icoana Sfântului Iuda Tadeul îl reprezintă ca pe o persoană care seamănă foarte mult la chip cu Mântuitorul Iisus Hristos. Conform legii evreiești, Iuda este unul dintre cei 4 fii ai dreptului Iosif, deci ar fi frate cu Mântuitorul Iisus Hristos. Dar, după credința noastră, Iisus Domnul nu are rude trupești decât pe Sfânta Fecioară Maria din care s-a născut de la Duhul Sfânt, dreptul Iosif fiind doar un ocrotitor al Fecioarei. Așadar am putea spune că ar fi frate vitreg al Mântuitorului Iisus Hristos”, mai explică preotul Mihai Gojgar.

Amin.

În icoană, Sfântul Iuda Tadeul apare reprezentat cu un toiag în mâna stângă, pentru că el a fost martirizat prin lovituri de toiag și are o ramură de finic, pentru că a propovăduit în părțile Orientului, acolo unde crește finicul.

“La piept are o imagine în miniatură care îl reprezintă pe Mântuitorul Iisus Hristos și care ne aduce aminte o istorioară potrivit căreia regele Abgar al Edesei a cerut Mântuitorului să vină în Edesa și să-l vindece de lepră. Hristos Domnul nu a ajuns la el, dar l-a trimis pe Iuda Tadeul cu o imagine a lui”, mai povestește preotul Mihai Gojgar . Hristos l-a vindecat pe Abgar al Edesei cu ajutorul unei pânze, cu care Abgar s-a șters și apoi s-a vindecat. Pânza a fost expusă ca o emblemă pe la poarta cetății Edesei spre dovada vindecării sale prin credință.

Există și o rugăciune specială a Sfântului Iuda Tadeu, care se distribuie gratuit credincioșilor care vin la biserica “Sfântul Dumitru- Poștă”, Paraclis universitar.

Icoana Sfântului Iuda Tadeu va avea, în scurt timp, și un baldachin la biserica “Sfântul Dumitru-Poștă”. Acesta va fi montat după ce vor fi finalizate lucrările de restaurare a picturii din interiorul lăcașului de cult.

În cea mai veche biserică din București cu hramul Sfântului Dumitru sunt moaștele a 4 sfinți.

Primul lăcaș de cult pe locul actualei biserici “Sfântul Dumitru- Poștă” datează de la 1641, fiind ctitoria lui Badea Bălăceanu. “Construcția actuală datează de la 1819. Biserica are o arhitectură unică, are elemente de tradiție ortodoxă, dar și de templu antic, cum ar fi coloanele de la intrare”, mai spune preotul paroh.

În cea mai veche biserică din București cu hramul Sfântului Dumitru sunt expuse spre închinare moaștele Sfântului Haralambie, ale Sfântului Pantelimon, ale Sfântului Antipa al Pergamului (ocrotitorul bolnavilor de dinți) și ale Sfântului cuvios Nicanor (ocrotitorul copiilor bolnavi) .

Pe 26 octombrie îl prăznuim pe Sfântul mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, iar pe 27 octombrie, pe Sfântul Dimitrie Basarabov.

Se spune că rugăciunea către Sfântul Dimitrie face minuni.

(Material preluat de pe adresa: https://www.libertatea.ro/stiri/cea-mai-veche-biserica-din-bucuresti-cu-hramul-sfantului-dumitru-icoana-iuda-tadeu-2012983. Postat pe 24 octombrie 2017, de către Delia Chilianu)

Sfântul Iuda, ruda Domnului, sărbătorit în Capitală

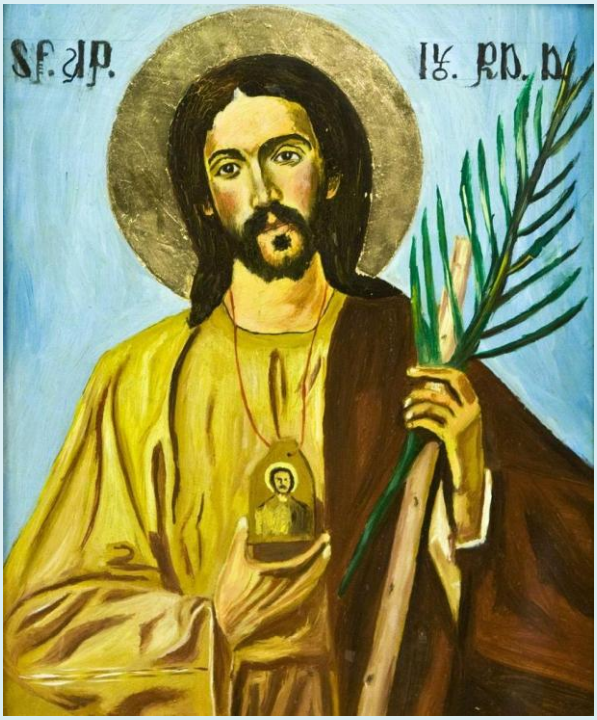

Biserica ”Sfântul Dumitru - Poștă” - Paraclis Universitar, din București l-a prăznuit astăzi, 19 iunie 2015, pe Sfântul apostol Iuda Tadeul, ruda Domnului. În sfântul lăcaș din Str. Franceză nr. 1, în Centrul Istoric al Capitalei, se află singura icoană din București a acestui ucenic al Mântuitorului Iisus Hristos.

Discreția sărbătorii se aseamănă discreției Bisericii Sfântul Dumitru, aflată acum în proces de restaurare. Foarte mulți și-au aflat vindecare, alinare sau încurajare citind rugăciunea Sfântului Iuda Tadeul în fața acestui mare binefăcător.

Cunoscut ca ocrotitor al credincioșilor în situații de viață grele, al celor fără speranță, Sfântul Iuda Tadeul a mângâiat sufletele celor care au fost azi prezenți la Sfânta Liturghie. La final, participanții au primit iconițe și, mai ales, întărire duhovnicească.

Viața și cinstirea Sfântului Iuda Tadeul

Sfântul Iuda, numit și Tadeu, a fost fratele Sfântul Iacov cel tânăr, rudă cu Domnul Iisus Hristos. A fost unul dintre cei 12 apostoli. A predicat Evanghelia în Iudeea, Samaria, Idumeea, Siria, Mesopotamia și Libia. După toate probabilitățile, vorbea și greaca și aramaica, așa cum era obiceiul contemporanilor din zona sa. Trăia din agricultură. După tradiție, era fiul lui Cleopa și al Mariei, verișoară cu Sfânta Fecioara Maria.

După Eusebiu de Cezareea, s-a întors la Ierusalim în 62 și a asistat la alegerea fratelui său, Sfântul Simeon, episcop de Ierusalim.

Sfântul Iuda este autor al unei Epistole către Bisericile Răsăritene, în special către convertiții de la iudaism.

A suferit martiriul la Beirut, în anul 65, împreună cu Sfântul apostol Simon zilotul. Trupurile celor doi au fost mutate mai apoi în Basilica Sfântul Petru din Roma, așezate sub altarul Sfântul Iosif.

Este invocat în cazurile disperate deoarece în epistola sa spune că cel credincios trebuie să persevereze în condițiile grele, în dificultăți, așa cum și părinții noștri au făcut.

Biserica armeană îl cinstește pe Sfântul Iuda, alături de Sfântul Bartolomeu, ca sfânt patron. Asta în condițiile în care armenii îl creditează pe Sfântul Grigorie Luminătorul (prăznuit pe 30 septembrie) ca apostol al armenilor. De altfel, Mănăstirea Sfântul Tadeu se află în nordul Iranului, iar Mănăstirea Sfântul Bartolomeu în sud-estul Turciei, dar ambele s-au aflat odinioară pe teritoriul Armeniei.

După martiriul său, pelerinii au venit și s-au rugat la mormântul său, mulți dintre ei cunoscând intervenția miraculoasă a Sfântului Iuda.

Sfânta Bridget a Suediei și Sfântul Bernard au avut viziuni în care Dumnezeu le spunea să îl venereze pe Sfântul Iuda ca Sfânt patron al cauzelor imposibile.

Ordinul Dominicanilor a făcut cunoscut cultul SfântuluiIuda în multe zone ale lumii. Armenia (sec. XIII), Spania, Italia, America de Sud și S.U.A., începând cu sec. XIX.

Icoana Sfântului Iuda Tadeul

De cele mai multe ori, Sfântul Iuda este reprezentat purtând imaginea Mântuitorului în mână sau la piept. Această reprezentare este legată de legenda mahramei din Edessa, bazată pe o corespondență apocrifă (adică, având o autenticitate îndoielnică) între Mântuitorul Iisus Hristos și regele Abgar, reprodusă de istoricul Eusebiu de Cezareea în cartea I a Istoriei Ecleziastice.

Eusebiu spune că regele Abgar de Edessa i-a trimis o scrisoare lui Iisus, căutând vindecarea pentru boala lui. Scrisoarea a fost trimisă prin Hannan, administratorul arhivei regale, invitându-l pe Domnul să-și stabilească reședința chiar în Edessa.

Ambasadorul a pictat un portret al lui Iisus sau (după altă variantă, impresionat de credința lui Abgar, Mântuitorul și-a așezat un ștergar pe față, chipul Său rămânând imprimat, și l-a trimis regelui). Primind darul de mare preț, regele Edessei l-a așezat cu mare cinste într-unul din palatele sale.

După Răstignirea Domnului, Sfântul Iuda a ajuns la Edessa și regele a primit vindecare de la Dumnezeu. Uimit, s-a convertit la creștinism, împreună cu mulți dintre supușii săi.

Prezența imaginii Mântuitorului la pieptul Sfântului Iuda trimite cu gândul și la legătura de rudenie pe care cei doi o aveau.

Barda, toiagul sau toporul simbolizează modul în care a fost omorât. Simbolul Sfântului Iuda este toiagul. Flacăra de deasupra capului simbolizează prezența sa la Cincizecime.

(Articol semnat de Pr. Mihai Gojgar, Parohul Bisericii "Sfântul Dumitru - Poștă" - Paraclis Universitar din Capitală)

La Biserica „Sfântul Dimitrie - de Jurământ“, mirii îşi pot jura iubire veşnică

Diac. George Aniculoaie, 18 Iunie 2009

De câţiva ani, municipalitatea se străduieşte să dezgroape şi să pună în evidenţă ruinele, mai vechi sau mai noi, ale Centrului Istoric din mijlocul Bucureştiului. Printre casele vechi şi dezafectate, locuite cu chirie de familii numeroase de romi, dar în stadiu de evacuare, se chinuie să iasă la lumină şi Biserica „Sfântul Dimitrie - Poştă“ sau „de Jurământ“. Aflată într-un con de umbră de prea mult timp, biserica nu este călcată de paşii prea multor credincioşi, cu toate că este înconjurată de multe obiective turistice.

Aşezată pe strada Franceză nr. 2, Biserica „Sfântul Dimitrie - Poştă“ este amplasată în spatele Muzeului de Istorie, de pe Calea Victoriei, iar în partea de răsărit, vecin cu ea, se află Teatrul de Comedie. Mai este învecinată cu Mănăstirea Stavropoleos, Curtea Veche şi râul Dâmboviţa.

Noul paroh, preotul Mihai Gojgar, care a intrat în Biserica „Sfântul Dimitrie-De Jurământ“ „odată cu intrarea Domnului Hristos în Ierusalim“ (2009), cum îi place să spună, a pornit o întreagă „campanie“ de promovare a lăcaşului de cult.

„Sunt în zona aceasta biserici cu tradiţie, şi numai când le pomeneşti îţi dai seama de imensitatea lor. Când vii preot aici, ştii că nu mai ai nici o şansă de a crea o comunitate de la zero. Însă noi nu plecăm chiar de la zero, ci de la o

comunitate foarte mică, formată din oameni care sunt ataşaţi de biserică de ani de zile“, spune pr. Mihai Gojgar, care a constatat în cele două luni de zile de când este aici că majoritatea credincioşilor nu sunt din cele 84 de familii, propenderent romi, ale parohiei, ci, dimpotrivă, din zone mai îndepărtate, Militari, Drumul Taberei, Balta Albă ş.a.m.d. „Ei s-au ataşat într-un fel anume, întotdeauna diferit, de biserica aceasta şi au continuat să vină“.

Totuşi, biserica, „în ciuda lipsurilor ei, uneori evidente, are nişte caracteristici pe care nu le poţi găsi în multe biserici din Bucureşti; în primul rând aş spune eu intimitatea. Prima oară când am intrat în biserica aceasta mi-am dat seama că aici te poţi reculege. Nu eşti deranjat, poţi avea un colţ al tău. Lumea caută lucrurile acestea“, constată pr. Mihai Gojgar.

Paraclisul Facultăţilor de comunicare şi mass-media

Atunci când Preafericitul părinte patriarh Daniel l-a numit paroh aici, i-a spus că are o sarcină foarte grea, mai ales având în vedere şi tinereţea sa. „Prea fericirea sa mi-a dat credit şi eu mă simt mai mult decât dator“. Părintele patriarh doreşte să fie o biserică în care intimitatea şi frumuseţea liturgică şi ico-nografică să atragă foarte mulţi oameni să se cunune şi să oficieze botezuri aici.

Mai mult decât atât, patriarhul Daniel a rânduit ca Biserica „Sfântul Dimitrie - De Jurământ“ să fie şi paraclis studenţesc, în special pentru studenţii de la Facultăţile de comunicare şi mass-media din Bucureşti. Motivaţia acestui gest este dată de faptul că celelalte două paraclise studenţeşti din Bucureşti, amândouă în apropiere, „Sfântul Nicolae“ - Biserica Rusă şi „Sfântul Nicolae Dintr-o zi“, sunt arhipline.

„Asta este îmbucurător, pentru că e evident faptul că tinerii vor să meargă la biserică, şi atunci când li se oferă un loc special al lor, în speţă o biserică, ei merg şi o umplu până la refuz. Sunt multe universităţi şi facultăţi care au paraclise în campusurile lor, dar unele unde acestea lipsesc, cum sunt cele de comunicare şi mass-media“, spune pr. Mihai Gojgar, care este şi reporter pe ştiri şi moderator al emisiunii „Lumina faptelor bune“, la Trinitas Tv.

În întâmpinarea studenţilor şi-a propus să organizeze seri săptămânale, cate-hetice. „Vor fi abordate diferite teme, nu doar de spiritualitate. Printre invitaţi doresc să aduc nu numai preoţi, ci şi doctori, jurişti, sociologi, psihologi şi, bineînţeles, jurnalişti, dar doar dintre cei care sunt apropiaţi de biserică“, remarcă pr. Mihai Gojgar, care nu a uitat nici de grija pentru copii. Va încerca implementarea proiectului „Hristos împărtăşit copiilor“, începând din toamna acestui an, printr-o colaborare cu una dintre şcolile din apropiere, poate chiar şi cu un liceu.

Aici sunt moaştele a patru sfinţi

Patriarhul României, care este şi arhiepiscop al Bucureştilor, a mai rânduit ca alături de hramul principal, Sfântul mare mucenic Dimitrie, prăznuit la 26 octombrie, Biserica „Sfântul Dimitrie - de Jurământ“ să mai primească încă două hramuri: Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon (27 iulie) şi Sfântul sfinţit mucenic Haralambie (prăznuit la 10 februarie), pentru că moaştele lor se află în biserică.

În plus, Biserica adăposteşte moaştele Sfântul Pantelimon dar şi părticele din moaştele altor sfinţi, precum: moaştele Sfântului Antipa, ierarhul Pergamului, prăz-nuit la 11 aprilie, şi ale cuviosul Nicanor, prăznuit la 7 august.

Credincioşii se mai roagă şi la singura icoană din Bucureşti a Sfântului Iuda Tadeul, ocrotitorul celor deznădăjduiţi şi disperaţi.

În prezent, biserica este deschisă zilnic, mulţi credincioşi, atât bărbaţi cât şi femei, intră şi se roagă, profitând de liniştea pe care aceasta o oferă.

Biserica de jurământ a negustorilor

Prima biserică care a fost construită aici de Badea Vornicul Bălăcianul în anul 1645 era din lemn.

A doua biserică, de piatră, apare prin 1753, ridicată de Stroe Râmnicianu, care s-a călugărit cu numele de Isaia Monahul, şi de logofătul Radui. Biserica a fost închinată Sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir.

A treia biserică, începută în anul 1819, la străduinţa episcopului Buzăului, Kostandie Filitti, continuată de episcopul Gherasim Rătescu (1819-1824) şi terminată şi înzestrată de episcopul Chesarie al Buzăului (1826-1846), se păstrează până astăzi.

Pictura iniţială a fost făcută de zugravii loan Mincu şi Costache între anii 1826-1843, sub îndrumarea pictorului italian Giulliani. Catapeteasma a fost lucrată în stil baroc de către sculptorul Dimitrie Spătaru. După focul din 1847, pictura a fost restaurată de pictorul Szatmary, în anii 1850-1852.

După primul război mondial, 1916-1918, Biserica „Sfântul Dimitrie“ a fost lăsată în paragină şi propusă demolării. A fost salvată datorită campaniei de presă a academicianului I. C. Filitti, care a redat-o cultului la 30 noiembrie 1930. Între anii 1964-1966 biserica a fost renovată exterior, iar în interior prin refacerea totală a instalaţiilor de calorifer, lumină şi apă. În anul 1986, ca

urmare a cutremurului din 1977, s-a refăcut acoperişul şi s-a consolidat turla de lemn, pictura rămânând însă la fel. Ultimul preot, pr. Victor Gh. Popescu Argeş, a ieşit la pensie anul acesta din motive medicale.

Pentru a pune în valoare trecutul acestei biserici, noul paroh, pr. Mihai Gojgar, şi-a propus să realizeze an de an un simpozion pe teme istorice. „În biserică, în partea dreaptă, cum se intră, în pronaos, este mormântul arhiereului Kostandie Filitti şi, pentru faptul că biserica aceasta este una de tradiţie, e numită «biserica de jurământ», pentru că, aşa cum se spune, aici neguţătorii oraşului obişnuiau să jure la o icoană, în semn de întărire a contractelor. Ne dorim să punem în valoare trecutul istoric din această zonă printr-un simpozion pe care l-am putea organiza cu frecvenţă anuală, mai ales că există suficiente teme pe care să le putem aborda“.

Promovare prin DVD şi site

Printre obiectivele părintelui paroh este şi restaurarea lăcaşului de cult, consolidarea lui prin subzidire, pentru că temelia nu este foarte stabilă. Pictura trebuie restaurată, ea păstrează urmele cutremurului din 1977. De asemenea, mobilierul trebuie schimbat ori înfrumuseţat. Şi grădina care înconjoară biserica trebuie înfrumuseţată, poate cu ajutorul Primăriei, care să instaleze câteva bănci. „Ne gândim, de asemenea, la valorificarea poziţionării în centrul istoric printr-un iluminat discret al exteriorului bisericii, care să pună în valoare şi grădina. Apoi, pentru turişti, vrem să realizăm iconiţe, pliante, nu doar în limba română, ci şi în engleză şi franceză, dar şi un DVD de prezentare a bisericii şi a comunităţii“, ne-a spus pr. paroh Mihai Gojgar, care lucrează acum la site-ul bisericii.

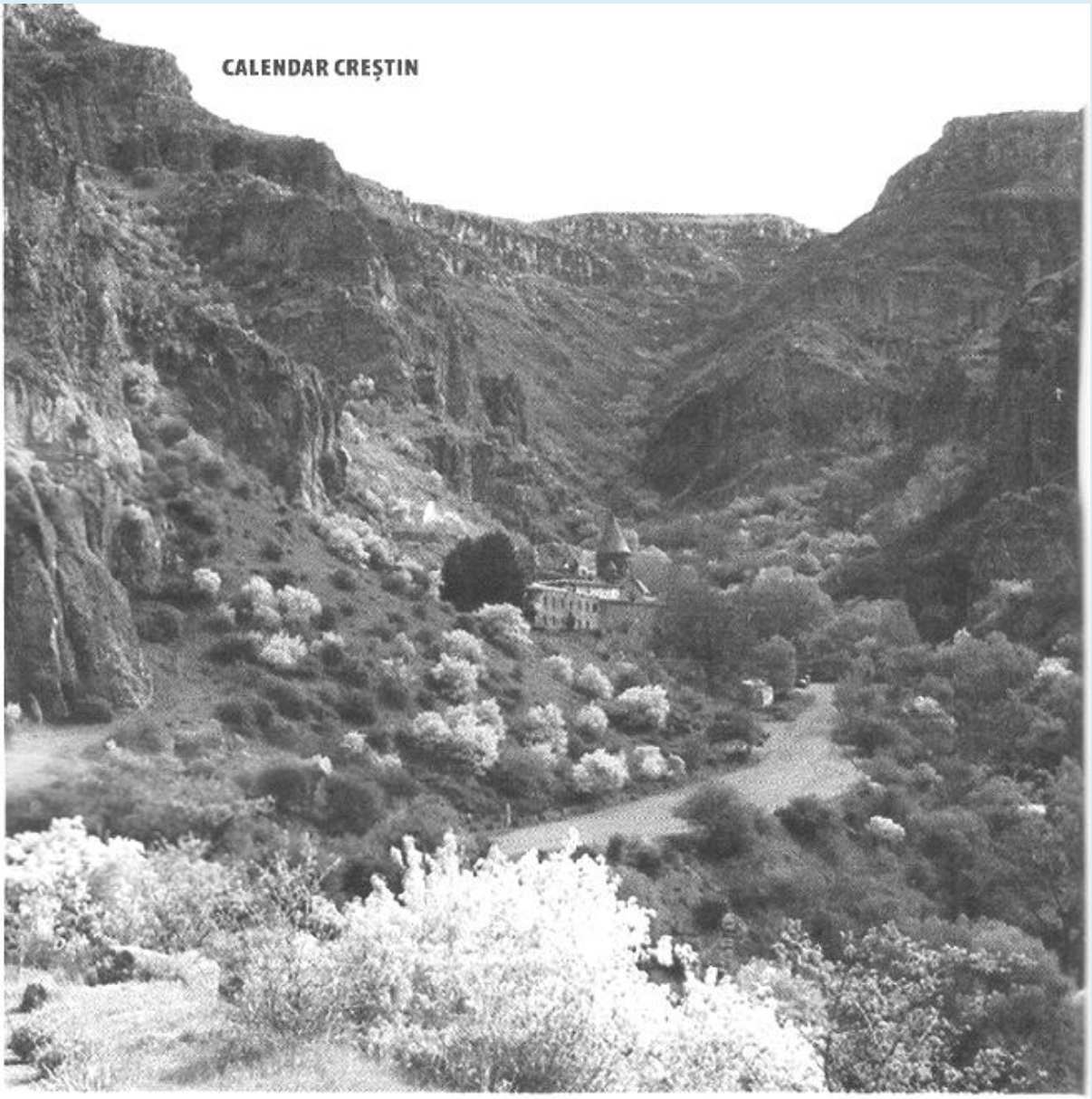

19 iunie: Sfântul Apostol Iuda Tadeu, ruda Domnului

Sfântul Apostol Iuda Tadeu, unul dintre cei 12 Sfinţi Apostoli, este în același timp unul dintre cei patru fii ai lui Iosif, logodnicul Fecioarei Maria. Atunci când Iosif teslarul a luat-o în grijă pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, acesta era în vârstă și avea deja copii mari de la soția sa, care trecuse la Domnul; Iacob, Iosif, Simon și Iuda sunt fiii săi, așa cum sunt pomeniţi în *Evanghelia după Matei*.

Din viața Apostolului

Fuga în Egipt. După întoarcere, Iosif a dorit să își facă testamentul și L-a trecut între moștenitori și pe Iisus, fiul Fecioarei Maria; dar Iuda, fiul său, s-a opus, ca neavând ei aceeași mamă. Nu la fel a făcut Iacob, care L-a primit pe Mântuitorul împreună moștenitor la partea sa – de aceea Sfântul Apostol Iacov, primul Episcop al Ierusalimului, se și numește „fratele Domnului". Mai târziu, realizând Iuda greșeala făcută din neștiință și din zavistie (invidie), s-a căit amarnic și nu a mai îndrăznit să spună că este fratele Domnului, ci numai „ruda Domnului și fratele lui Iacov"!

După Înălțarea Mântuitorului, Sfântul Apostol Iuda Tadeu L-a propovăduit pe Domnul în diferite țări precum Iudeea, Galileea, Samaria, Idumeea, în cetățile Arabiei, Siriei și Mesopotamiei...

Armenia, țară în care Sfântul Apostol Iuda Tadeu a propovăduit Cuvântul timp de 24 de ani, îi păstrează o vie recunoștință, considerându-l Apostolul care le-a adus creștinismul, alături de Sfântul Apostol Bartolomeu. Ei sunt numiți „primii luminători ai Armeniei". Sfântul Apostol Iuda Tadeu a adus aici Lancea cu care Domnul a fost împuns în coastă pe când Se afla pe Cruce, lance care se păstrează până astăzi în Catedrala

Echmiadzin (prima catedrală construită în Armenia, în anul 301).

Sfântul Apostol Iuda Tadeu a suferit mucenicia în anul 66, la Araz (în vremea sa, Armenia, actualmente Iran). Sămânța creștinismului sădită de el a dat rod bogat, Armenia fiind primul stat din lume declarat creștin, în anul 301. Abia după 12 ani, în anul 313, Împăratul Constantin cel Mare semna Edictul de la Milano, care consfințea încetarea persecuției religioase asupra creștinilor din întreg Imperiul Roman...

Ajutător în situații disperate

Ortodoxia a cam pierdut în timp obișnuința rugăciunii către acest Sfânt Apostol, deși îl sărbătorim în calendarul ortodox la data de 19 iunie. După Marea Schismă de la

1054, catolicii au păstrat însă venerarea sa, considerându-l patronul cauzelor pierdute, al situaţiilor disperate, al situaţiilor imposibile.

St. Jude Children's Research Hospital din Memphis este poate cel mai bun – sau cel mai celebru – exemplu în acest sens. Acest centru medical şi de cercetare a fost numit în anul 2010 cel mai important spital pentru copiii bolnavi de cancer din SUA şi, de asemenea, a fost încadrat în Top 10 al companiilor care lucrează în mediul academic din SUA, timp de şapte ani consecutiv. Dr. Peter C. Doherty de la Departamentul de Imunologie al acestui spital a primit, împreună cu echipa de cercetători din care a făcut parte, Premiul Nobel pentru Medicină în anul 1996.

Descoperirile ştiinţifice de la *St. Jude Children's Research Hospital* din Memphis au schimbat complet modul în care medicii tratează cazurile de copii cu cancer şi alte boli grave. Din 1962, de când spitalul acesta a fost înfiinţat, rata de supravieţuire a copiilor cu leucemie (cel mai frecvent cancer la copii) a crescut de la 4% la 94% astăzi, iar rata globală de supravieţuire a copiilor cu cancer a crescut de la 20% la 80%. La acest spital au fost trataţi copii din Statele Unite şi din mai mult de 70 de ţări, iar doctori din diverse ţări se consultă cu medicii din acest spital în cazurile cele mai dure. De asemenea, spitalul are un program internaţional prin care transferă cunoştinţe, tehnologie şi abilităţi organizaţionale către spitale de copii din întreaga lume.

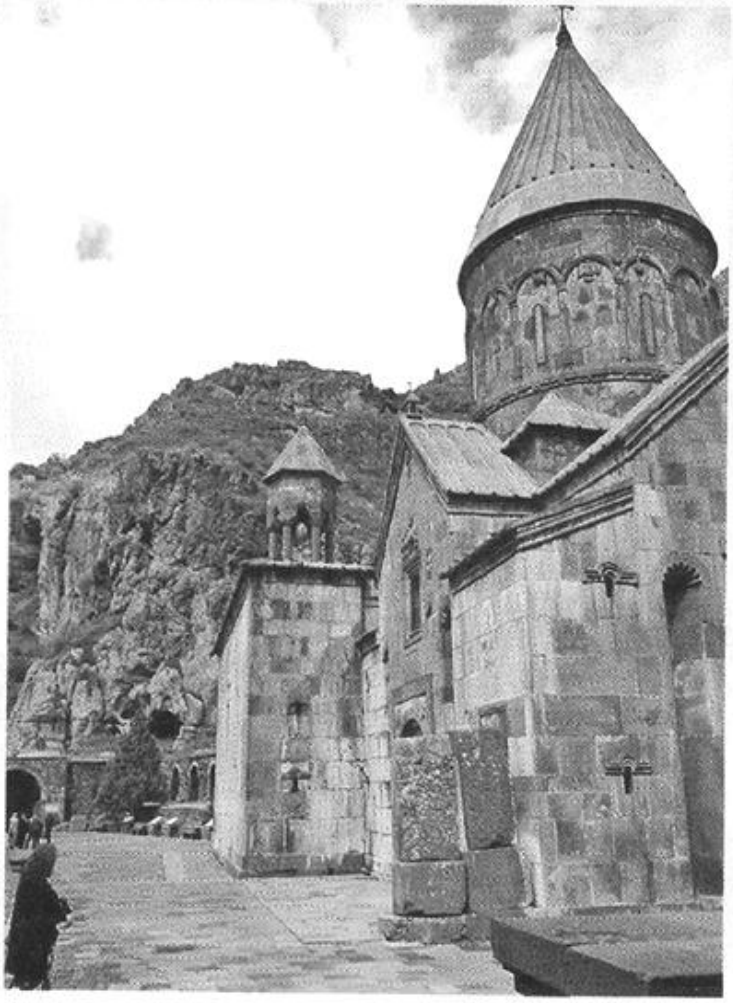

De la înfiinţarea sa şi până astăzi, acest spital de elită din SUA a efectuat numai tratamente gratuite, niciodată nici o familie neplătind pentru copiii internaţi aici (indiferent dacă micuţii pacienţi au sau nu asigurare medicală, indiferent dacă sunt săraci sau bogaţi, americani sau neamericani). În cazul în care este necesar, spitalul oferă şi transport, cazare şi masă familiilor micuţilor pacienţi admişi la tratament. Costurile acestui spital-centru de cercetare se ridică la aproape 2 milioane de dolari pe zi. Din sumele donate către asociaţia de caritate care administrează fondurile spitalului, 81% sunt direcţionate către cercetare şi tratament medical.

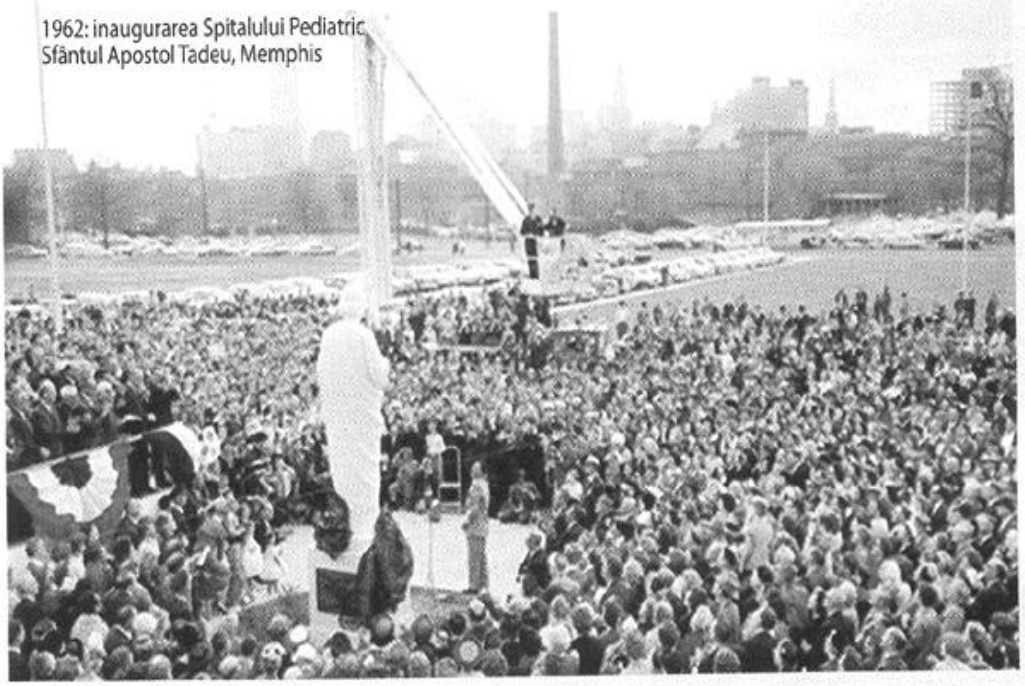

1962: inaugurarea Spitalului Pediatric Sfântul Apostol Tadeu, Memphis

Povestea unei ctitorii

Și toate acestea au început în anul 1937, cu puțin timp înainte de a se naște primul copil al lui Danny Thomas, un tânăr comediant rămas fără slujbă și îngrijorat de situația familiei sale. Libanez de origine, catolic maronit, Thomas a intrat în biserica sa din Detroit și a pus în cutia milei șapte dolari, ultimii bani pe care îi mai avea.

Danny Thomas, în fața statuii Sfântului Apostol

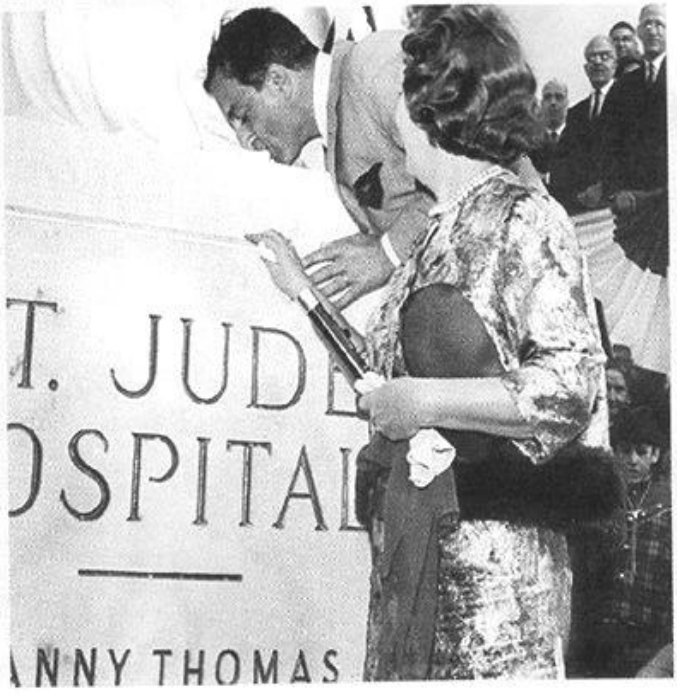

S-a rugat Sfântului Iuda Tadeu, patronul cauzelor disperate, să-i arate un mijloc prin care să își întrețină tânăra familie, promițând că, dacă îl va ajuta să devină cunoscut, într-o zi îi va realiza și el un edificiu măreț. Exact a doua zi a fost sunat de la Hollywood, iar o săptămână mai târziu avea deja un contract plătit de zece ori mai mult decât oferise el la biserică. Atunci a înțeles el puterea rugăciunii. Devenind unul dintre cei mai de succes actori și comedianți ai Americii, în anul 1962 și-a ținut promisiunea și a fondat spitalul pediatric și centrul de cercetare, complex medical căruia i-a dat numele Sfântului Apostol Iuda Tadeu. Inaugurarea spitalului s-a făcut prin dezvelirea statuii Sfântului Apostol, în cadrul unei festivități la care au participat peste 9.000 de persoane. Acesta era edificiul măreț prin care îl onora Danny Thomas pe sfântul care l-a auzit și l-a ajutat în situația sa deznădăjduită din tinerețe. În anul 1957 fondase deja Asociația de Caritate Americano-Libanezo-Siriană, prin care a strâns suma necesară deschiderii centrului medical, organizație care de atunci are sarcina de a asigura fondurile necesare activității clinice și de cercetare a spitalului din Memphis, familiile micuților pacienți nefiind niciodată întrebate despre posibilitatea de a-și susține costurile spitalizării.

În anul 1983, Danny Thomas a primit de la președintele Ronald Reagan Medalia de Aur a Congresului Statelor Unite (una dintre cele două cele mai mari decorații oferite unor personalități civile americane), pentru activitatea sa legată de *St. Jude Children's Research Hospital*. Deși este numit în cinstea Sfântului Apostol Iuda Tadeu, acest centru medical nu este un spital catolic și nu are nici o afiliere religioasă. Dar pune în practică, în fiecare moment, ultima frază a rugăciunii care se face către acest Sfânt Apostol: „Voi mulțumi lui Dumnezeu pentru mijlocirea ta și voi răspândi pe cât îmi va sta în putere cinstirea ta între oameni".

Maria CHIRCULESCU
Miriam Turism

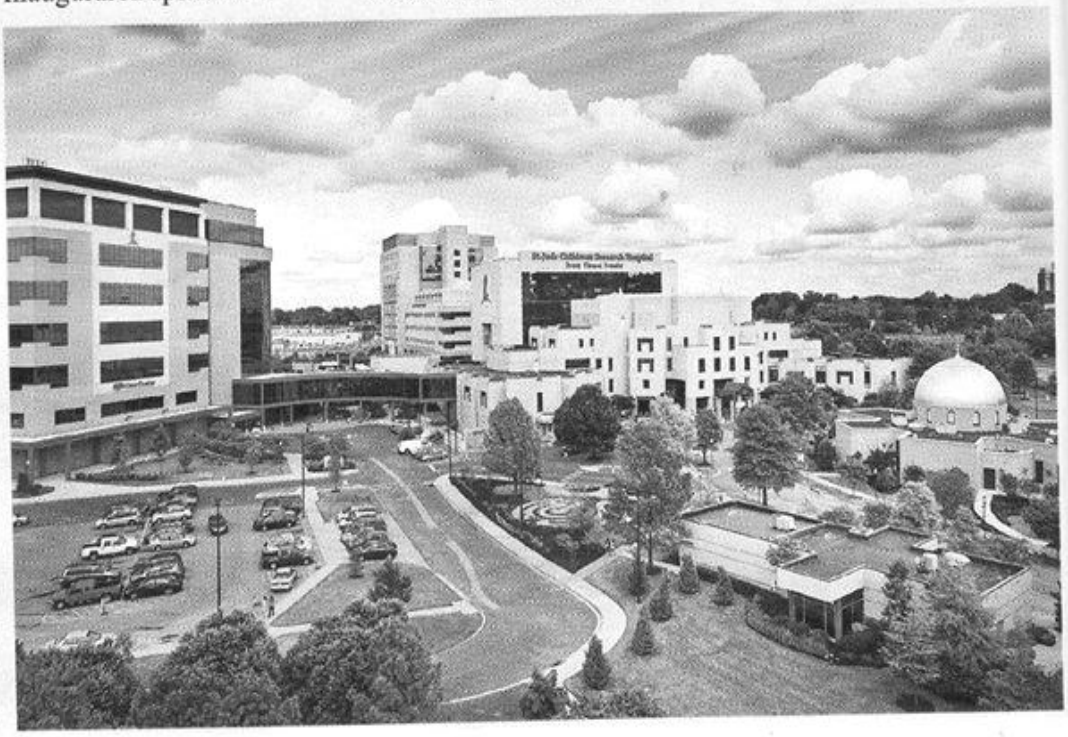

Rugăciune către Sfântul Apostol Iuda Tadeu

O, Sfinte Iuda Tadeu, rudă a Domnului nostru Iisus Hristos, Apostol și martir glorios, strălucit în virtuți și puternic în minuni, credincios și grabnic ajutător al celor ce te cinstesc și se încred în tine, privește cu ochi milostivi la cel ce astăzi aleargă la tine și cer mijlocirea ta.

Tu ai dobândit de la Dumnezeu darul de a ajuta îndeosebi pe acei care au pierdut aproape orice speranță și se află în pragul disperării.

Privește deci la mine și vezi în ce strâmtorare mă aflu. Viața mea este o viață de suferință. Zilele mele sunt pline de durere și necaz, sufletul meu este o mare amărăciune. Cărările mele sunt pline de suspine și lacrimi și griji mistuitoare, care îmi macină toată puterea de viață. Neliniștea, disperarea și lipsa de încredere în ajutorul de sus îmi copleșesc de multe ori sufletul, astfel încât mi se pare că providența dumnezeiască m-ar fi părăsit.

Atunci sufletul meu se umple de întuneric, credința se clatină, inima mea slăbește și disperarea se furișează în suflet, vrând să se facă stăpână peste mine.

O, Sfinte Iuda Tadeu, tu nu mă poți lăsa în starea aceasta grozavă. La tine alerg, pe tine te rog, ajută-mi. Ascultă, te rog, rugămintea mea! Nu mă voi depărta de tine până când nu mă vei asculta. Grăbește-te și vino-mi, te rog, în ajutor și nu mă lăsa ca încrederea mea în tine să fie rușinată.

Fie ca prin mijlocirea ta să se preamărească și întru mine nesfârșita milostivire a lui Dumnezeu. Ascultă-mi rugăciunea mai ales în necazul meu cel mare pe care îl am acum și dă-mi grabnicul tău ajutor în (se mărturisește necazul).

Nu lăsa ca sufletul meu să rămână zdrobit de această lovitură a durerii și să cadă în disperare. Ascultă-mă, o, Sfinte Iuda Tadeu, împlinește-mi rugămintea și eu îți voi fi recunoscător în toate zilele mele. Te voi cinsti ca pe cel mai de seamă ajutător al meu.

Voi mulțumi lui Dumnezeu pentru mijlocirea ta și voi răspândi pe cât îmi va sta în putere cinstirea ta între oameni. Amin.

Icoana Sfântului Apostol Iuda Tadeu este din Armenia, țara în care a propovăduit Evanghelia și în care a dus cu sine Lancea cu care a fost străpuns în coastă Mântuitorul răstignit pe Cruce (ține în mână Sfânta Lance).

Icoane

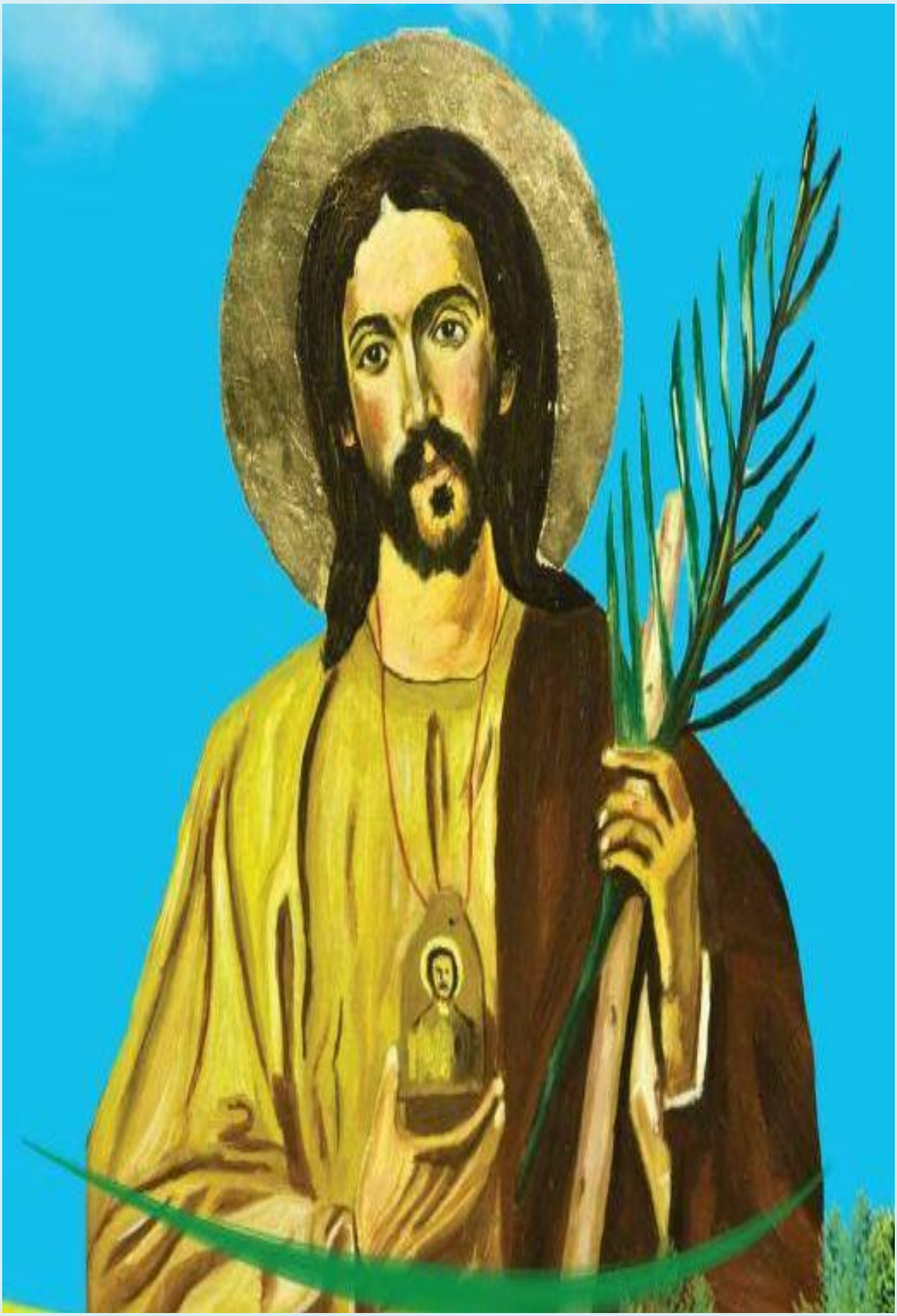

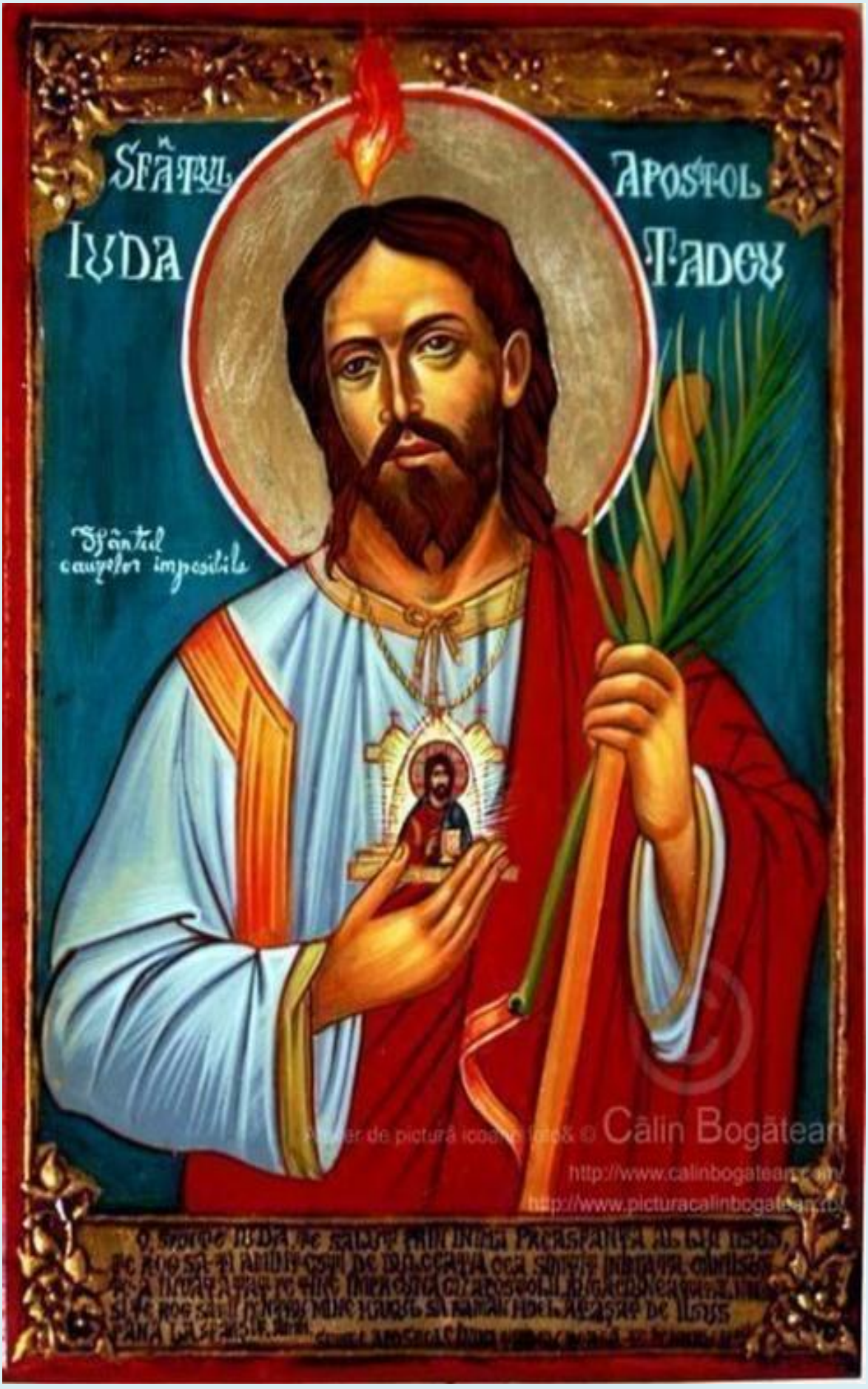
SFÂNTUL
IUDA
APOSTOL
TADEU
Sfântul
cauzelor imposibile
© Călin Bogătean

SFÂNTUL
IUDA
APOSTOL
TADEU
Sfântul cauzelor imposibile
O, SFINTE IUDA, TE SALUT PRIN INIMA PREASFÂNTĂ A LUI IISUS.
TE ROG SĂ-ȚI AMINTEȘTI DE DOLOAREA CEA SIMȚIT INIMA TA, CÂND IISUS
TE-A ÎNVREDNICIT PE TINE ÎMPREUNĂ CU APOSTOLII, RUGĂCIUNEA TATĂL NOSTRU
ȘI TE ROG SĂ OBȚII PENTRU MINE HARUL SĂ RĂMÂN FIDEL ATAȘAT DE IISUS
PÂNĂ LA SFÂRȘIT AMIN.
SFINTE APOSTOLE IUDA TADEU ROGĂ-TE PENTRU NOI!

Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΟΥΔΑΣ
Ο
ΘΑΔΔΑΙΟΣ

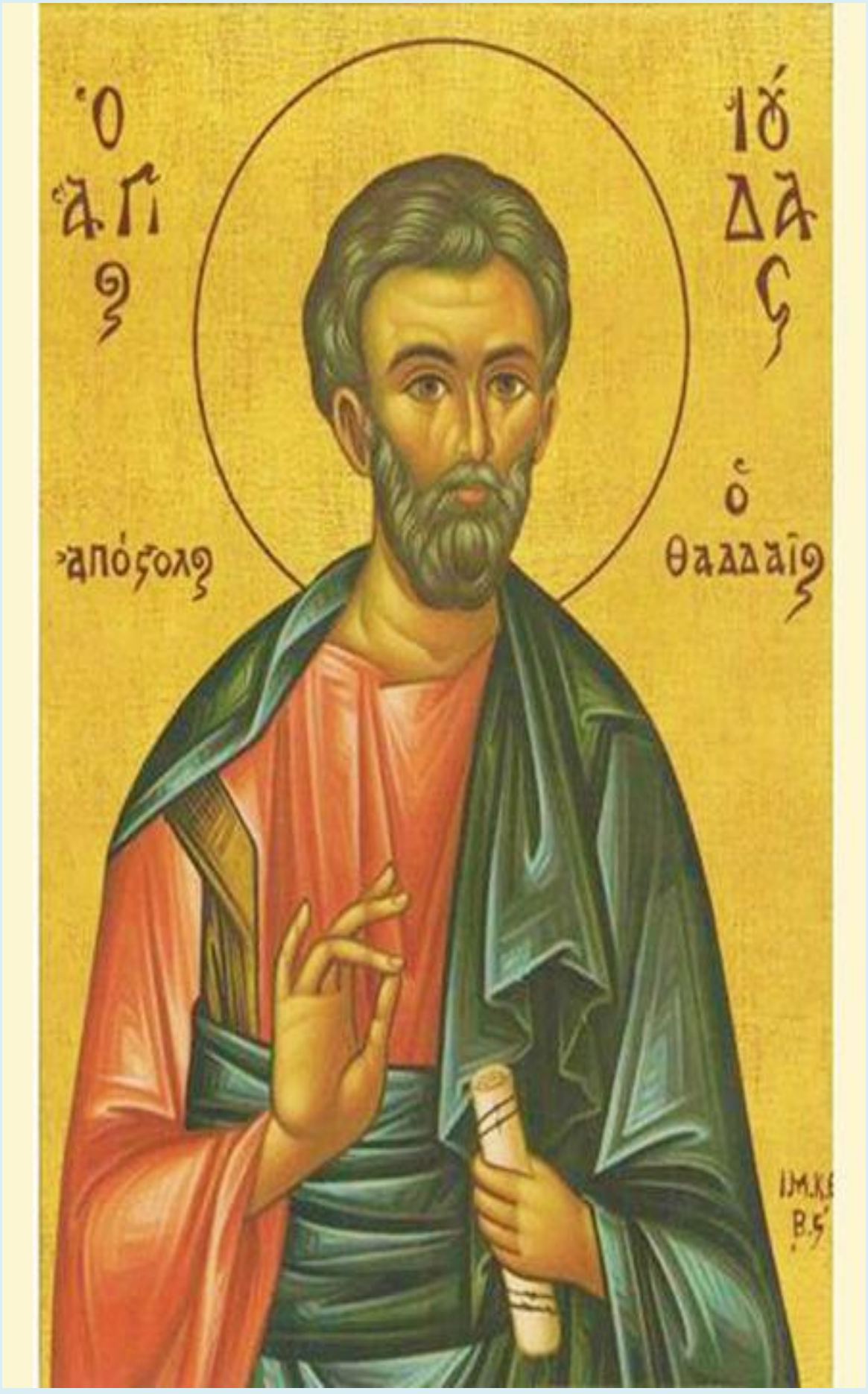
Ὁ ἅγιος
Ἰούδας
ὁ
ἀπόστολος
Θαδδαῖος

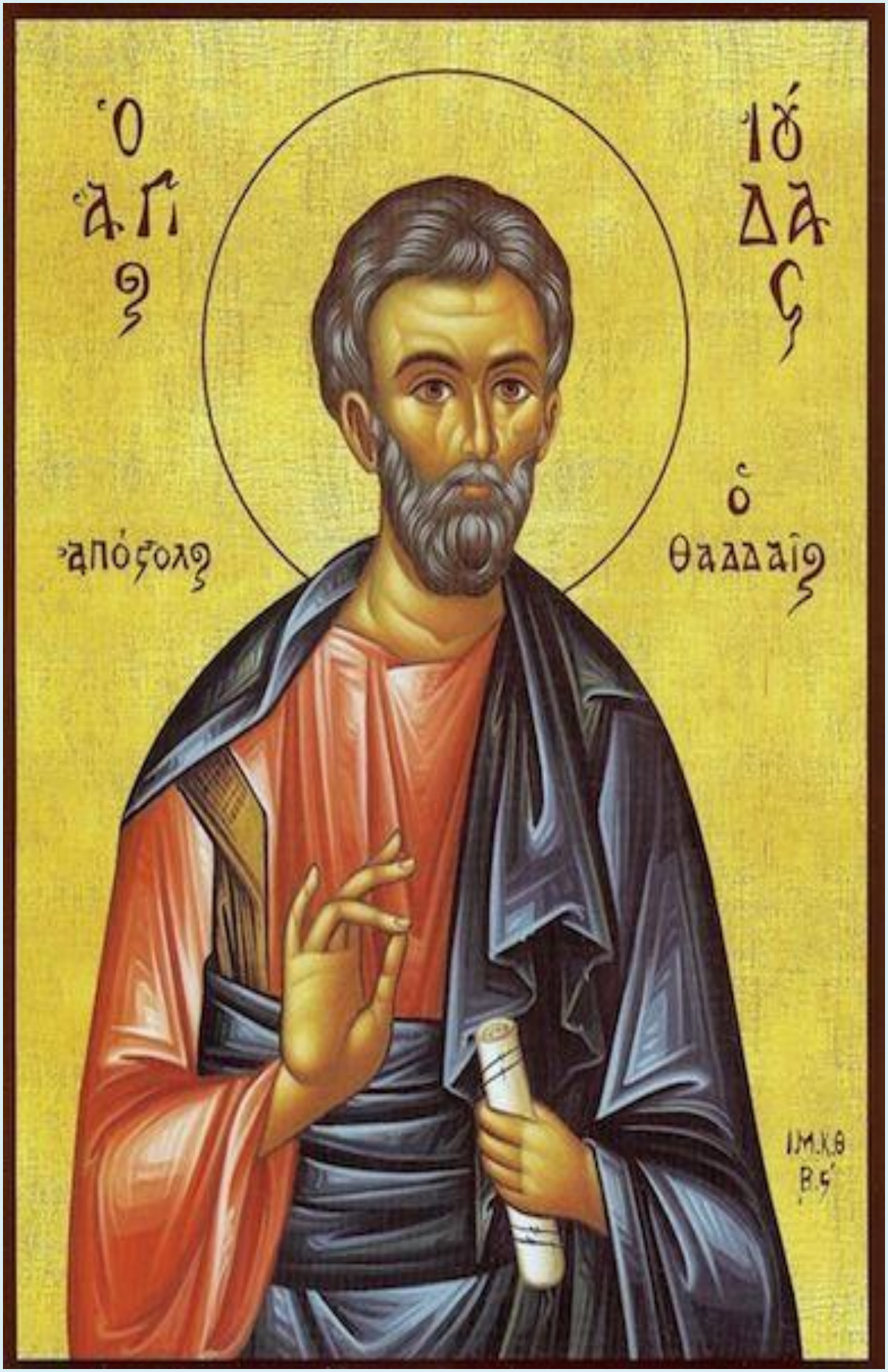
Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΟΥΔΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Ο ΘΑΔΔΑΙΟΣ

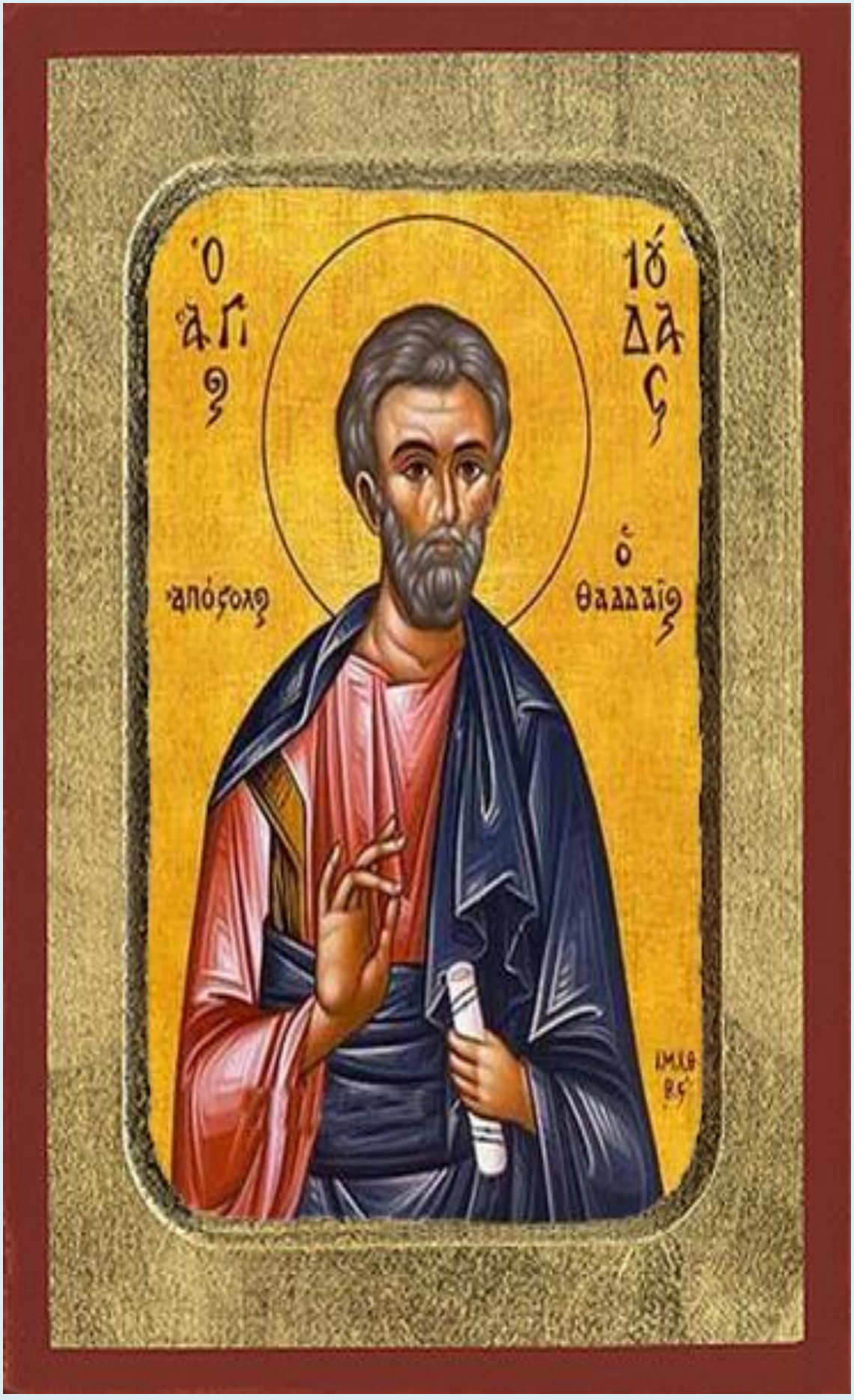
Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΟΥΔΑΣ
ΑΠΟΣΟΛΟΣ
Ο ΘΑΔΔΑΙΟΣ

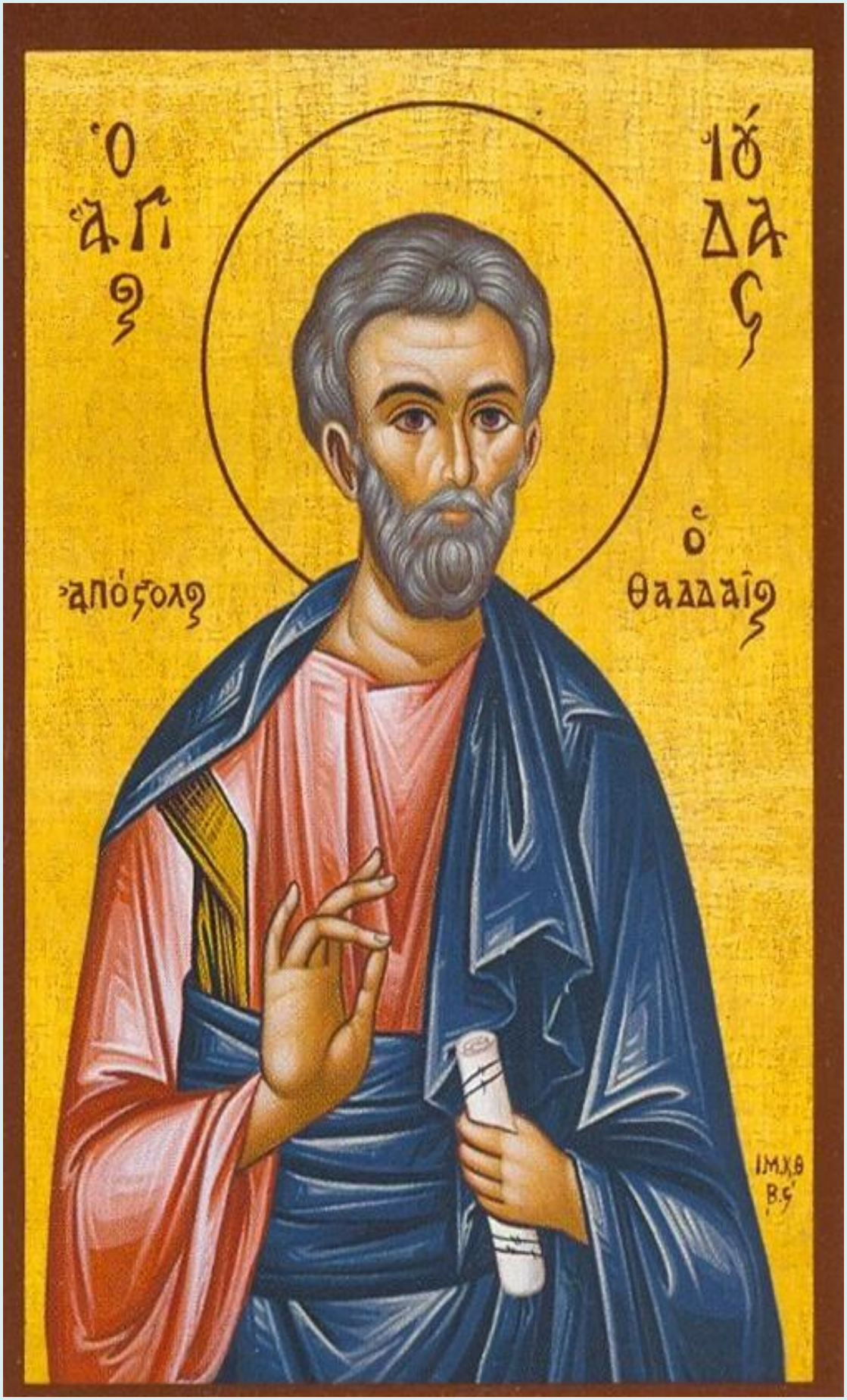
Ὁ ἅγιος
Ἰούδας
ἀπόστολος
ὁ θαδδαῖος
ΙΜΧΘ
Β.Ϛ

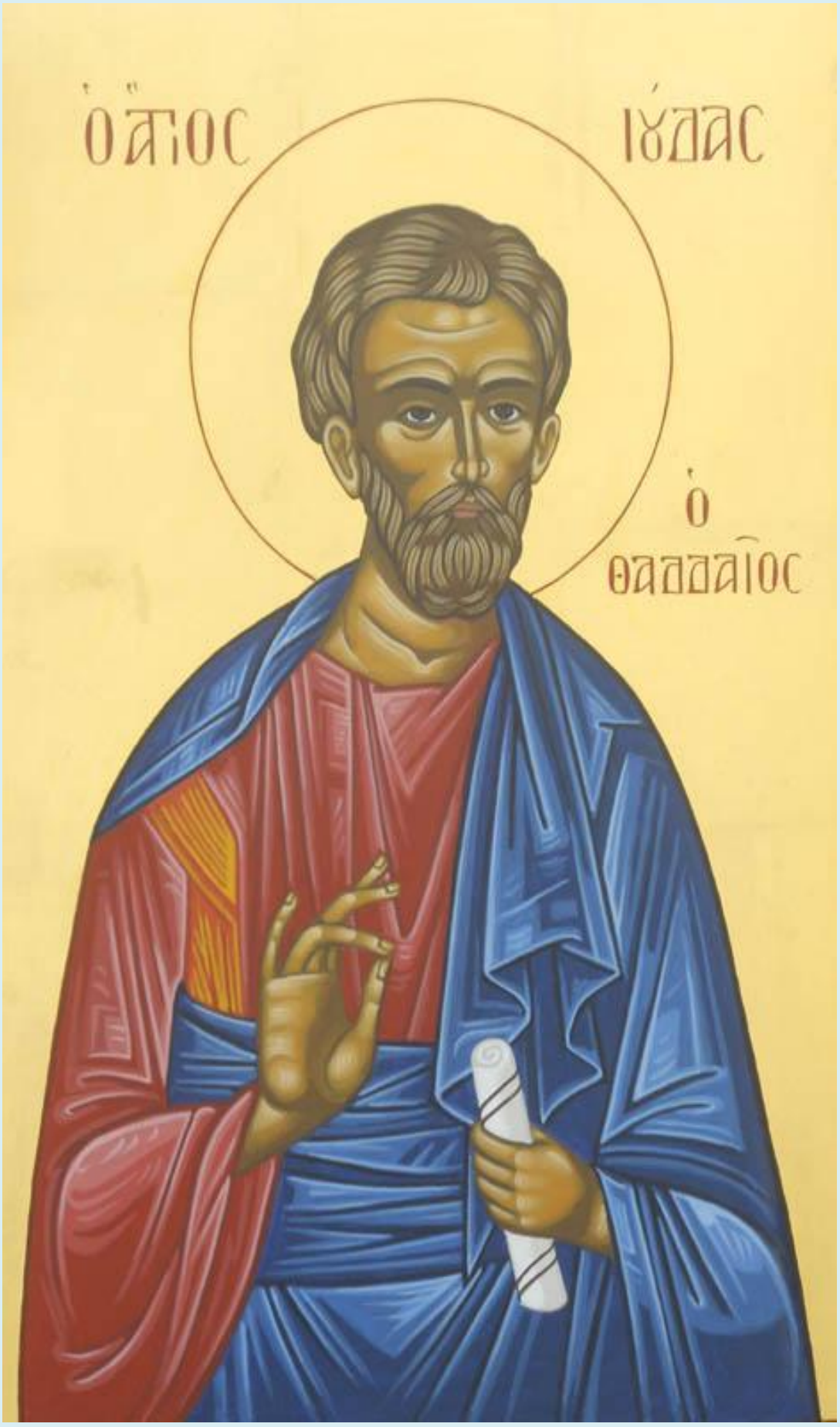
ΟΑΓΙΟC
ΙΥΔΑC
Ο
ΘΑΔΔΑΙΟC

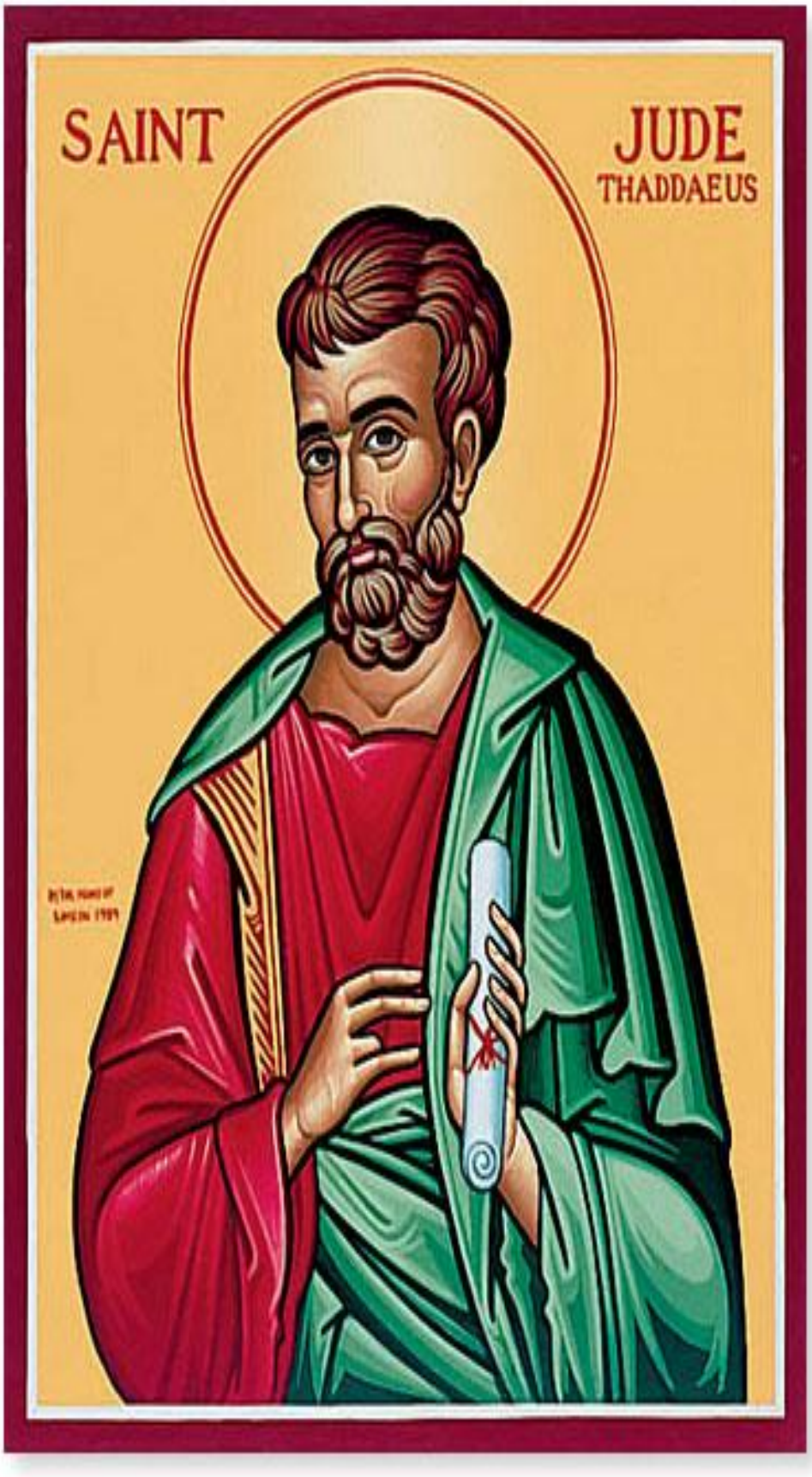
SAINT
JUDE
THADDAEUS

Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΑΔΔΑΙΟΣ
Ο ΕΠΙ
ΛΕΒΒΑΙΟΣ

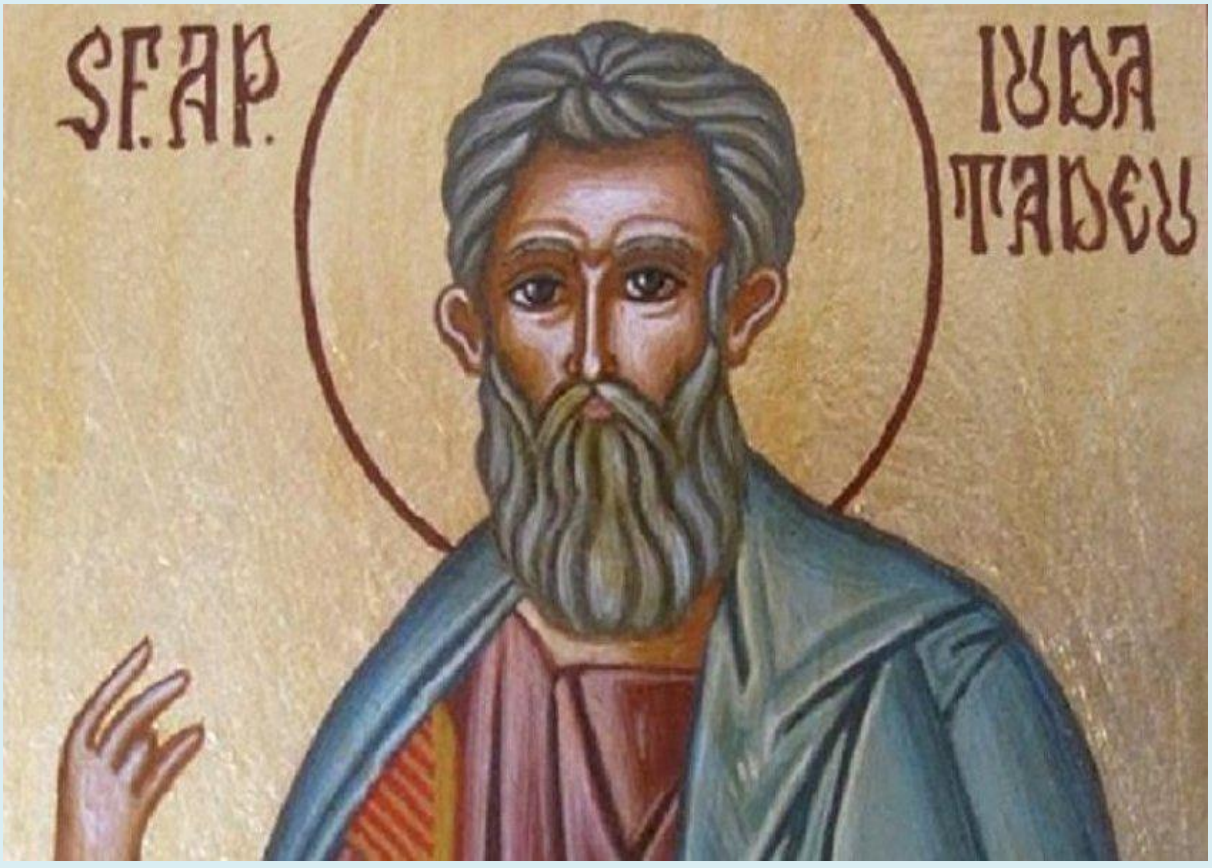
SF. AP.
IUDA
TADEU

Icoană: din Armenia, sec 18 - Mănăstirea Geghart (Iconar Hovnatan Hovnatanian)

St. Jude
Patron of
Lost Causes
Buzzle.com

St. Jude, Glorious apostle, faithful servant and friend of Jesus, the name of the traitor has caused you to be forgotten by many, but the church honors and invokes you universally as the patron of hopeless cases and things despaired of. Come to my assistance in this great need that I may receive the consolation and help of heaven in all my necessities, tribulations and sufferings particularly (request), and that I may praise God with you and all the elect throughtout all eternity. I promise you oh blessed Jude to be ever mindful of this great favor and I will never cease to honor you as my special and powerful patron and do all in my power to encourage devotion to you. Amen
St. Jude pray for us and for all who honor thee and invoke thy aid, Amen.

October 28 - Feast Day of St. Jude

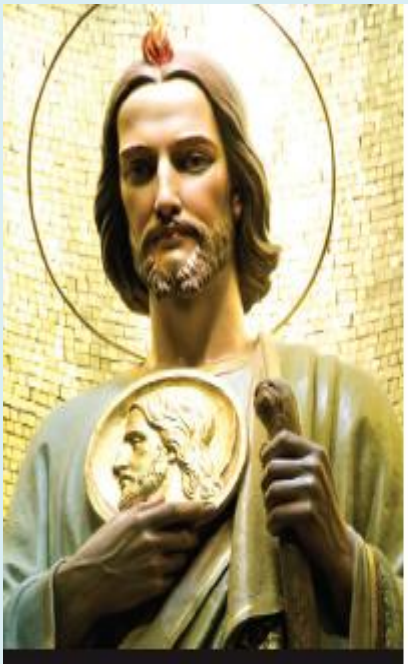

Prayer to St. Jude

Most holy apostle, St. Jude, faithful servant and friend of Jesus, the Church honors and invokes you universally, as the patron of hopeless cases, of things almost despaired of.

Pray for me, I am so helpless and alone. Make use I implore you, of that particular privilege given to you, to bring visible and speedy help where help is almost despaired of.

Come to my assistance in this great need that I may receive the consolation and help of heaven in all my necessities, tribulations, and sufferings, particularly (make your request here) and that I may praise God with you and all the elect forever.

I promise, O blessed St. Jude, to be ever mindful of this great favor, to always honor you as my special and powerful patron, and to gratefully encourage devotion to you. Amen.

Please visit stpaulse.com/ibelieve for more about following Jesus and The Gospel.

St. Paul Street Evangelization
streetevangelization.com
www.stpaulse.com/store

St. Jude Thaddeus

Helper of the Hopeless and most destitute of people, Pray for us... Amen!

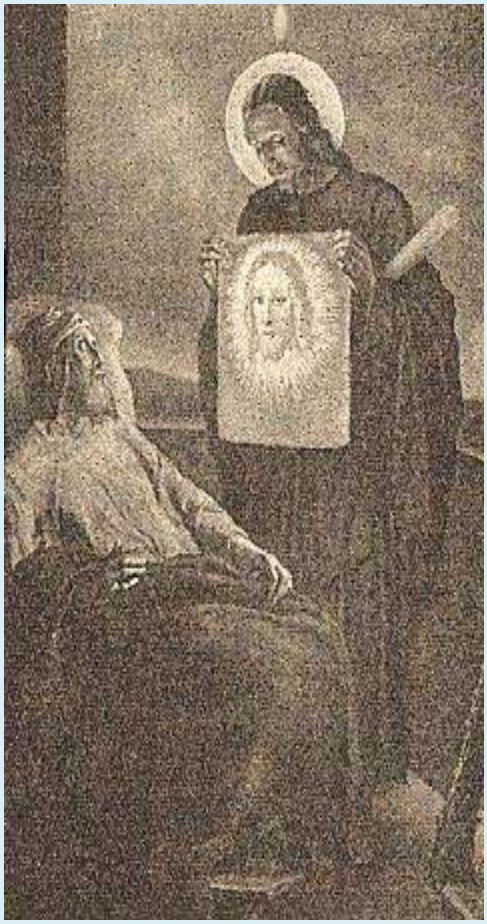

SF. AP. IUDA, RUDA DOMNULUI
SF. CUV. PAISIE CEL MARE
19 iunie

Sf. Ap. IUDA RUDA DOMNULUI
Sf. Cuv. PAISIE cel MARE
19 iunie

Ὁ ἅγιος
Ἰούδας
Ὁ ἅγιος
Παΐσιος
Ὁ μέγας
Μονα
χέφεῦ
γε κ Σω
ζυ

Sf. Ap. Iuda Ruda Domnului
Sf. Cuv. Paisie cel Mare

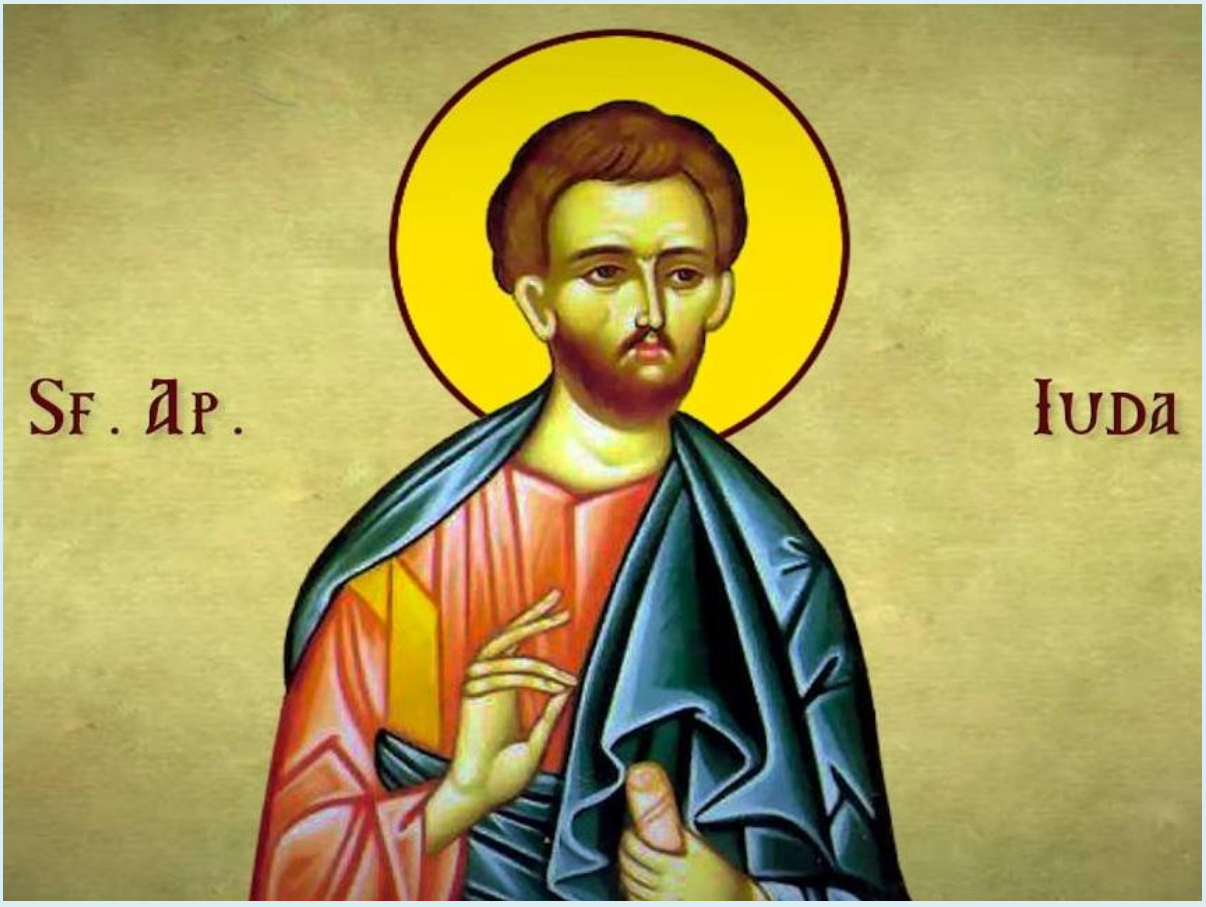
Sf. Ap.
Iuda

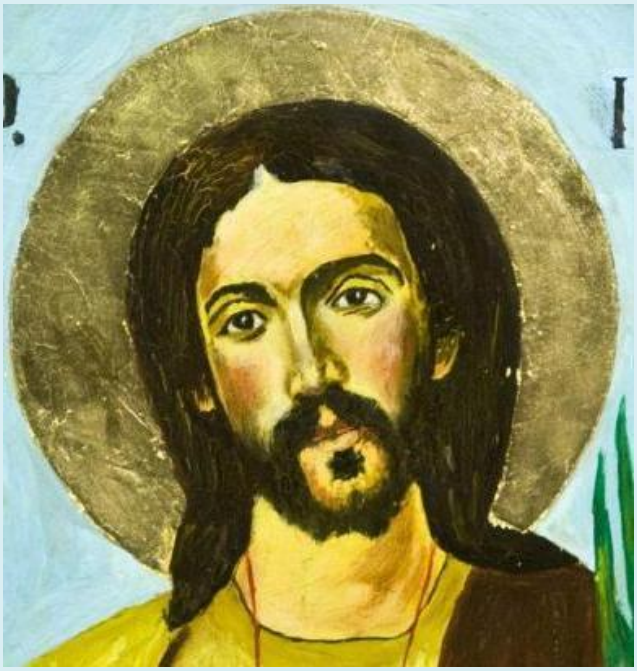

SF. AP.
IUDA
TADEU

Troparul Sfântului Apostol Iuda, ruda Domnului

19 Iunie - Glasul 1

Al lui Hristos frate şi mucenic
tare, ştiindu-te pe tine,
Sfinte Iuda, cu sfinţenie
te lăudăm pe tine, cel ce
ai călcat înşelăciunea şi
ai păzit. Pentru aceasta
astăzi preasfântă
pomenirea ta prăznuind,
dezlegare de păcate cu
rugăciunile tale luăm.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, ruda Domnului

19 Iunie - Glasul 1

Al lui Hristos frate şi mucenic
tare, ştiindu-te pe tine,
Sfinte Iuda, cu sfinţenie
te lăudăm pe tine, cel ce
ai călcat înşelăciunea şi
ai păzit. Pentru aceasta
astăzi preasfântă
pomenirea ta prăznuind,
dezlegare de păcate cu
rugăciunile tale luăm.

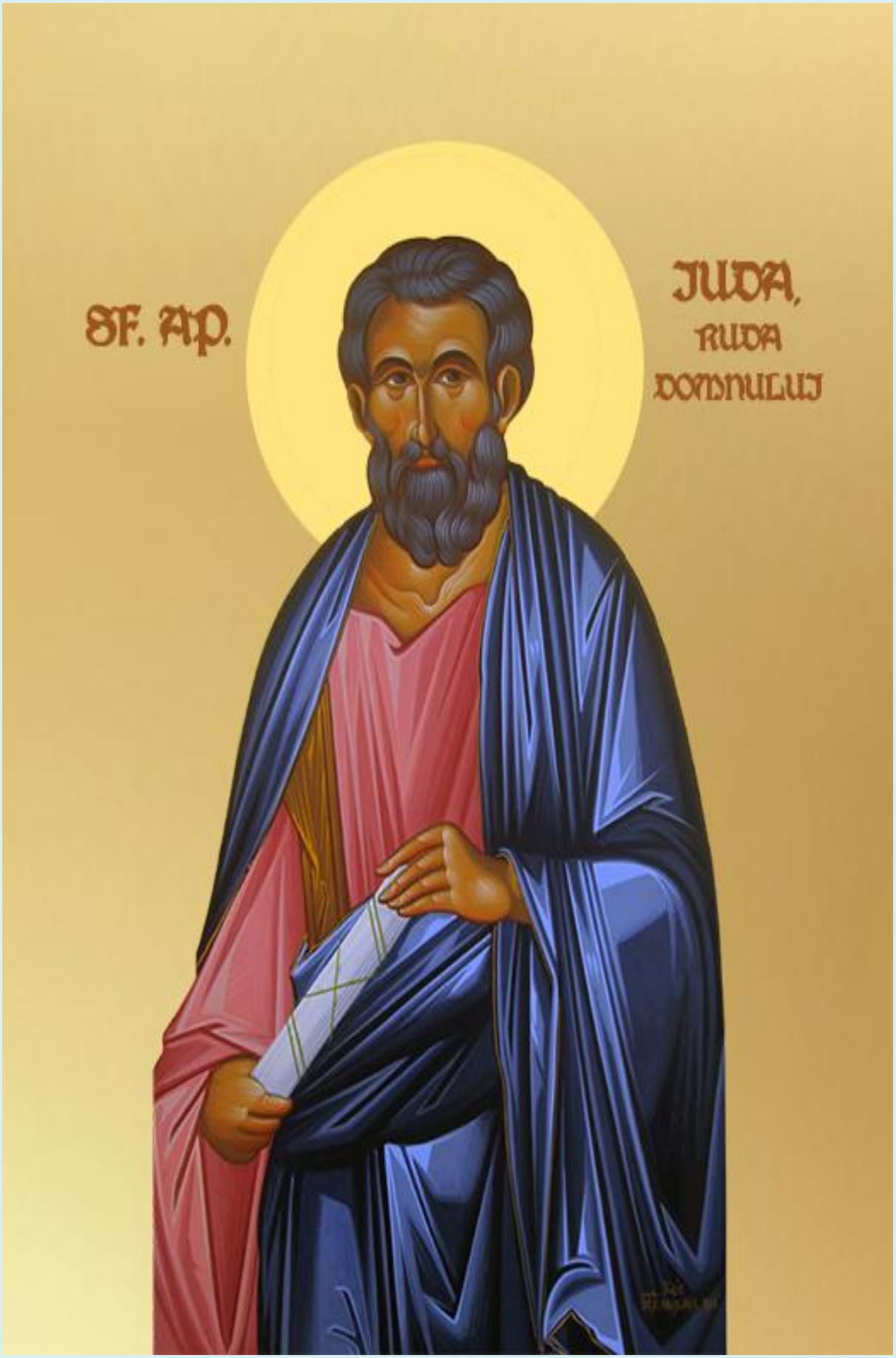
SF. AP.
IUDA,
RUDA
DOMNULUI

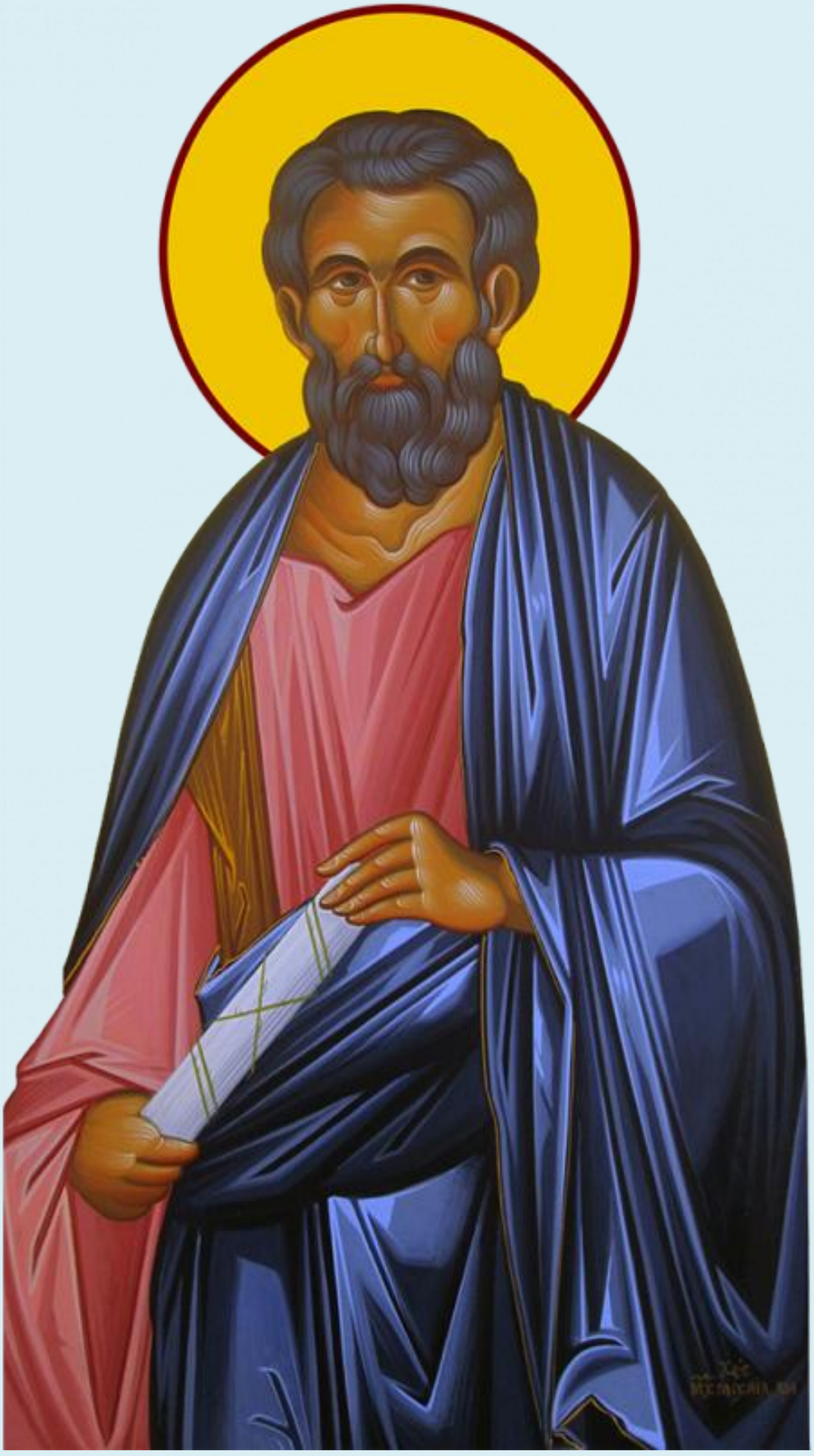

Bucură-te, Sfinte Tadeu al Galileii, mare apostol al lui Hristos!